

ตอนที่ 1481 ขุนพลชุดขาว

ผู้ที่ขวางทางเข้าหุบเขาหิมะเป็นบุรุษวัยกลางคนคนหนึ่ง เขาสวมชุดขาวทั้งชุด นั่งอยู่ตรงปากทางเข้าหุบเขาหิมะ

บนตัวของบุรุษวัยกลางคนผู้นี้ไม่ได้แผ่กลิ่นอายที่สะท้อนฟ้าดินออกมา ชุดขาวที่เขาสวมใส่อยุ่ที่นั่นดูสะอาดเรียบงายยิ่งนัก ด้วยชุดขาวที่สะอาดเรียบงายนี้แหละทำให้ตัวของเขาดูแตกต่างไปเหมือนว่าชุดที่เขาสวมใส่อยุ่ที่นั่นไม่ใช่ชุดขาว แต่เป็นชุดของนักรบ!

เวลานี้ ไม่ใช่ชุดขาวที่ไปขับให้คุณสมบัติประจำตัวของเขาให้เด่นขึ้น แต่เป็นคุณสมบัติประจำตัวของเขาที่ไปแต่งแต้มชุดขาวของเขา ทำให้เขากลายเป็นเหมือนขุนพลที่อยู่ในชุดของนักรบ!

บุรุษวัยกลางคนที่สวมใสชุดขาวผู้นี้ั่งอยู่ตรงปากทางเข้า บนตักมีทวนวางขวางอยู่ ด้วยทวนเล่มนี้แหละที่ทำให้เหมือนมีเทือกเขาสูงหนึ่งทีกั้นขวางปากทางเข้าหุบเขาหิมะเอาไว้ ไม่มีใครกล้าก้าวล้ำแม้เพียงครึ่งก้าว

บุรุษวัยกลางคนชุดขาวผู้นี้คือพวกที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก เขาเป็นศิษย์ของเมิ่งเจิ้นเทียน และเป็นศิษย์เอกของเมิ่งเจิ้นเทียน เขาติดตามเมิ่งเจิ้นเทียนตั้งแต่อายุยังอ่อนมาก ผ่านอุปสรรคผ่านร้อนผ่านหนาวกับเมิ่งเจิ้นเทียนมานับไม่ถ้วน และเป็นผู้ที่ประจักษ์ในเกียรติยศตลอดชีวิตของเมิ่งเจิ้นเทียน! ดังนั้น เมิ่งเจิ้นเทียนจึงได้ให้

ความสำคัญในตัวของเขาเป็นอันมาก เขาเป็นผู้นำให้กับกองทัพของเมืองเจิ้นเทียน โดยรับตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการให้กับกองทัพของเมืองเจิ้นเทียน!

บุรุษวัยกลางคนผู้นี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นขุนพลชุดขาว เขาไม่เพียงติดตามเมืองเจิ้นเทียนตั้งแต่ยังมีอายุน้อยมากและเมืองเจิ้นเทียนเองก็ให้ความสำคัญในตัวเขาเท่านั้น ความจริงแล้ว เขาเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ที่สูงมาก ในขณะที่เมืองเจิ้นเทียนกำลังมีอำนาจสยบทั่วหล้า นั้น เขาก็มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วแผ่นดินเช่นกัน

มีการเล่าลือกันว่า ขุนพลชุดขาวในเวลานี้ได้ก้าวเข้าสู่จักรพรรดิเทพชั้นจักรพรรดิเทพยอดสัจธรรมแล้ว นับเป็นจุดสูงสุดของจักรพรรดิเทพทั่วไปแล้ว เมื่อก้าวมาถึงระดับนี้หากต้องการก้าวไปอีกขั้น จะต้องหลายพันธนาการของสัจธรรมให้ได้ หากสามารถก้าวข้ามมาจนถึงจุดนี้ก็จะอยู่ในระดับจักรพรรดิเทพชั้นจักรพรรดิเทพโลกา

เมื่อไรที่ก้าวขึ้นสู่ชั้นของจักรพรรดิเทพโลกา เท่ากับบ่งบอกว่าได้ก้าวข้ามวิบากเต้าของระดับจักรพรรดิเทพแล้ว แม้ว่าจะยังคงได้ชื่อว่าเป็นจักรพรรดิเทพเหมือนกัน แต่ทว่า ในความเป็นจริงแล้ว ชั้นจักรพรรดิเทพยอดสัจธรรมกับชั้นจักรพรรดิเทพโลกานั้นมีช่วงห่างอยู่มากทีเดียว

อย่างไรก็ตาม เมื่อก้าวไปถึงชั้นจักรพรรดิเทพยอดสัจธรรมก็หมายความว่า จะมีโอกาสได้ไล่ทันรอยเท้าของราชันเซียน!

ในแดนวิญญานสวรรค์ได้เคยมีผู้กล่าวเอาไว้ว่า ถ้าหากขุนพลชุดขาวเลือกที่จะก้าวเดินไปบนเส้นทางสวรรค์วิถีสละก็ ไม่แน

นัก วันหนึ่งข้างหน้าเขาอาจสามารถไล่ตามทันเม็งเจ็ญเทียนที่เป็นอาจารย์ของเขา กระทั่งมีโอกาสแย่งชิงชะตาฟ้ากับเม็งเจ็ญเทียนซึ่งเป็นอาจารย์ของเขา

แต่ว่า มีข่าวเล่าลือกันว่า ชุนพลชุดขาวมีความจงรักภักดีต่อเม็งเจ็ญเทียนที่เป็นอาจารย์ของเขาเป็นอันมาก เมื่ออาจารย์ของเขา ยังไม่ได้เป็นราชันเซียน เขาจึงเลือกที่จะก้าวเดินไปบนเส้นทางโลกาวิถิ เขาคือผู้ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่อยู่ข้างกายเม็งเจ็ญเทียนที่แข็งแกร่งที่สุด ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาใดก็ตาม ขอเพียงเม็งเจ็ญเทียนต้องการใช้เขา เขาก็จะปรากฏกายขึ้นอย่างทันท่วงที!

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ชุนพลชุดขาวคอยให้การคุ้มกันเม็งเจ็ญเทียนมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นช่วงที่เม็งเจ็ญเทียนอยู่บนโลกมนุษย์ หรือว่าจะเป็นช่วงที่ฝึกฝัังร่างผิดยุค เขาก็คอยเป็นเสาหลักค้ำไว้กับเม็งเจ็ญเทียนมาโดยตลอด อีกทั้งปรกติแล้ว น้อยครั้งที่ชุนพลชุดขาวจะอยู่ห่างตัวเม็งเจ็ญเทียน แต่ทว่า มาวันนี้เขากลับมาปรากฏตัวอยู่ที่ตรงนี้ นับว่ามีความหมายที่ไม่ธรรมดา!

มาวันนี้ ชุนพลชุดขาวนั่งอยู่ตรงปากทางเข้าหุบเขาหิมะ ไม่อนุญาตให้ผู้ใดได้ผ่านเข้าไป แม้ว่าทุกคนต่างต้องการติดตามเข้าไป และต้องการกระโดดข้ามไปยังอาณาจักรถัดไป แต่ ทุกคนต้องจวนด้วยเกล้าเมื่อมีชุนพลชุดขาวขวางอยู่ตรงนี้

ไม่ว่าใครก็ตาม หากคิดจะหักหาญฝ่าเข้าไปก็ต้องประเมินตัวเองให้ดีเสียก่อน เพราะมีการเล่าลือกันมานานแล้วว่า ชุนพลชุดขาวอยู่ในระดับจักรพรรดิเทพชั้นสี่ธรรม การที่จะเป็นศัตรูกับ

จักรพรรดิเทพชั้นสวรรค์ก็ต้องดูว่าตนเองนั้นมีคุณสมบัติเพียงพอหรือไม่

ยิ่งไปกว่านั้น ขุนพลชุดขาวไม่ได้แทนตัวเขาเองคนเดียว การที่เขามาขวางทางอยู่ที่ตรงนี้ลำพังคนเดียวนั้นย่อมบ่งบอกว่า เขาต้องได้รับอนุญาตจากเมิ่งเจิ้นเทียน กระทั่งเรียกได้ว่าเป็นคำสั่งของเมิ่งเจิ้นเทียน

สิ่งนี้ย่อมเป็นการบ่งบอกว่า เบื้องหลังของขุนพลชุดขาวมียอดฝีมือเช่นเมิ่งเจิ้นเทียน องค์ชายแห่งความชั่วร้าย และจักรพรรดิหอยสังข์ แล้วจะมีใครหาญกล้าเป็นศัตรูกับผู้ยิ่งใหญ่ระดับเช่นนี้?

จากการที่มีขุนพลชุดขาวมาขวางทางเข้าไปยังหุบเขาหิมะนี้เอง ทำให้ทุกคนสามารถคาดเดาได้ว่า หากกระโดดข้ามไปยังอาณาจักรแห่งนี้ได้แล้ว เกรงว่าคงเป็นสุดทางของหุบเขาสังสารวัฏแล้ว และสามารถเข้าถึงสถานที่ที่สมุนไพเราะเซียนอายุวัฒนะชั้นอยู่

ทุกคนต่างเข้าใจได้ว่า การที่สามารถเข้าถึงสถานที่ที่สมุนไพเราะเซียนอายุวัฒนะชั้นอยู่นั้นหมายถึงอะไร ไม่ว่าใครก็ตามย่อมต้องการสิ่งนี้อย่างยิ่งเพราะมันเป็นสิ่งที่ประเมินค่าไม่ได้ กล่าวสำหรับผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากแล้ว ต่อให้ไม่สามารถได้สมุนไพเราะเซียนอายุวัฒนะมาครอบครอง ขอเพียงได้รับใบๆ หนึ่งของสมุนไพเราะเซียนอายุวัฒนะ หรือหรือดินกองหนึ่งจากบริเวณที่สมุนไพเราะเซียนอายุวัฒนะชั้นอยู่ ไม่แน่มันอาจได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ไปชั่วชีวิตก็เป็นไปได้

เวลานี้ การที่ขุนพลชุดขาวมาขวางทางเข้าเอาไว้เช่นนี้ ย่อมเป็นการบ่งชี้ว่าพวกของเมิ่งเจิ้นเทียนต้องการฮุบสมุนไพเราะเซียน

อายุวัฒนะเอาไว้แต่เพียงผู้เดียว แม้ว่าทุกคนจะไม่พอใจอย่างยิ่งกับการกระทำของพวกเขาเมื่งเงินเทียน แต่ทว่า ก็จนด้วยเกล้า

แต่ทว่า การมาถึงของหลี่ชีย่พลันทำให้ผู้บ่าเพ็ญตนที่ถูกขวางให้หยุดอยู่กับปากทางเข้าหุบเขามองเห็นความหวังในทันที และรู้สึกได้ว่าโอกาสได้มาถึงแล้ว

ทุกคนล้วนแล้วแต่รู้ว่า คนโหดอันดับหนึ่งกับเมื่งเงินเทียนคือ ศัตรูคู่อาฆาต การที่ขุนพลชุดขาวกล้าขวางทางเข้าเอาไว้เช่นนี้ เขาต้องสังหารขุนพลชุดขาวอย่างแน่นอน เพื่อบุกเข้าไปด้านในนั้น

ดังนั้น ในเวลานี้ทุกคนต่างหลีกเลี่ยงเป็นทางเพื่อให้หลี่ชีย่ได้เข้าไป บรรดายอดฝีมือผู้บ่าเพ็ญตนที่ถูกขวางให้อยู่ที่ตรงนี้ต่างสิงโลดที่จะได้เห็นคนโหดอันดับหนึ่งสังหารขุนพลชุดขาวเสีย จากนั้น จะได้ตาทกันเข้าไปด้านใน

กล่าวสำหรับยอดฝีมือผู้บ่าเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์แล้ว ต่อให้ไม่สามารถได้สมุนไพร่เซียนอายุวัฒนะมาครอบครองก็ตาม แต่กระหายได้เห็นเป็นบุญตากียังดี ชาตินี้ขอเพียงมีโอกาสได้เห็นสมุนไพร่เซียนอายุวัฒนะสักแวนหนึ่ง ก็เป็นต้นทุนเพียงพอที่จะใช้ในวงสนทนาได้แล้ว

“เมื่อคนโหดอันดับหนึ่งลงมือ ใครหรือจะขวางได้” มีคนถึงกับพูดเสียงแผ่วเบาออกมา เมื่อเห็นหลี่ชีย่เดินเข้าไป กระทั่งรู้สึกดีใจไม่เว้นแม้แต่เผ่าวิญญูณเทพ

หากเป็นก่อนหน้านั้น จะมีใครสักคนยินดีไปเข้าข้างเผ่าพันธุ์มนุษย์คนหนึ่ง ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการเป็นศัตรูกับขุนพลชุดขาวที่อยู่ในชั้นสังฆกรรมระดับจักรพรรดิเทพแล้ว

เวลานี้ยุคสมัยเปลี่ยนไป แม้ว่าหลี่ชียเอจะเป็นเพียงเผ่าพันธุ์มนุษย์คนหนึ่ง แต่ทว่า เวลานี้เพลิงแห่งความโหดของเขานั้น ร้อนแรงมาก เรียกได้ว่าไม่มีอะไรที่จะต่อกรได้ เวลานี้ ทำให้ผู้บำเพ็ญตนจำนวนไม่น้อยของแดนวิญญานสวรรค์ต่างมั่นใจในหลี่ชียเอที่เป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้นี้ อีกทั้งในจำนวนนี้มีอยู่ไม่น้อยที่เป็นผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญานเทพ

กระทั่งเผ่าปีศาจทะเลที่มองหลี่ชียเอเป็นศัตรูมาโดยตลอด มาถึงเวลานี้เริ่มมีเผ่าปีศาจทะเลเปลี่ยนท่าทีกันบ้างแล้ว เริ่มมั่นใจในตัว หลี่ชียเอ และกลายเป็นผู้สนับสนุนของหลี่ชียเอ คิดว่าหลี่ชียเอมีโอกาสได้เป็นราชันเซียน

จะไปโทษท่าทีของผู้บำเพ็ญตนแดนวิญญานสวรรค์ที่เปลี่ยนไปก็ไม่ถูก แม้แต่เทพธิดาเก็บจันทรธา เทพธิดาเงินหั่วล้วนแล้วแต่เชื่อมั่นในตัว หลี่ชียเอ แล้วจะไม่ให้ผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากเริ่มมั่นใจในตัว หลี่ชียเอ กระทั่งคิดว่าเขาจะต้องเอาชนะเมิ่งเจิ้นเทียนได้อย่างแน่นอน

สิ่งนี้คือความโหดร้ายทารุณของโลกแห่งผู้บำเพ็ญตน ขอเพียงมีความแข็งแกร่งจนถึงระดับสยบเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินได้ ต่อให้ก่อนหน้านั้นมีคนก่นด่ามากมายเพียงใดก็ตาม แต่ทว่า เมื่อสามารถขึ้นไปยืนอยู่บนจุดสูงสุดได้แล้ว ก็จะมีผู้คนจำนวนมากที่

เลื่อมใส กระทั่งคนเหล่านี้อาจเป็นผู้ที่เคยก่นดาก่อนหน้านั้นด้วยซ้ำ!

เวลานี้ สายตาแต่ละคู่ล้วนแล้วแต่ตกอยู่บนตัวของหลี่ชียเอ่ ทุกคนกระหายให้หลี่ชียเอ่ต่อสู้กับขุนพลชุดขาว และเผ่ารวินาที่ที่หลี่ชียเอ่สังหารขุนพลชุดขาวนั้นเสีย

หลี่ชียเอ่ก้าวเดินไปข้างหน้า มองดูขุนพลชุดขาวที่ขวางทาง เข้าไปยังหุบเขาหิมะที่หนึ่ง กล่าวท่าที่เรียบเฉยว่า "สุนัขดียอมไม่ขวางทาง หลีกไปเถอะ"

"อันทพาลมาก..." มีผู้บ่าเพ็ญตบออกปากชมอย่างลับๆ ทันทีเมื่อได้ยินคำพูดของหลี่ชียเอ่ เวลานี้เหตุการณ์เปลี่ยนไปมาเหมือนเดิมอีกแล้ว หากเป็นก่อนหน้านั้น ต้องมีคนที่ยำหนัหลี่ชียเอ่ลับๆ ว่าโง่เขลาและอวดดี เวลานี้ ไม่ว่าหลี่ชียเอ่จะทำอะไรอย่างไรก็ตาม ในสายตาของยอดฝีมือผู้บ่าเพ็ญตบจำนวนไม่น้อยมองว่าเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล มีความเป็นอันทพาลอยู่เต็มเปี่ยม

ดวงตาของขุนพลชุดขาวพลันพลันบังเกิดเป็นประกายที่รวมอยู่ที่จุดๆ เดียว เป็นที่สะดุดตา เสมือนหนึ่งเป็นดาวพระศุกร์ในคำคืนเดือนหงายอย่างนั้น

ขุนพลชุดขาวไม่ได้แสดงท่าทีโกรธให้เห็น เพียงกล่าวน่าเกรงขามออกมาว่า "ข้าได้รับคำสั่ง ไม่ว่าใครก็ตามห้ามรุกล้ำตรงนี้แม้เพียงครึ่งก้าว มิฉะนั้นล่ะก็จะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นเอง!"

ขุนพลชุดขาวเองก็มีความมั่นใจในตนเองอย่างเต็มเปี่ยม ท่าที่ยิ่งยโสและน่าเกรงขาม แต่ทว่า ในฐานะที่เขาอยู่ในระดับ

จักรพรรดิเทพชั้นสี่จรรรม ย่อมมีคุณสมบัติที่จะทำหึงยโสและน่า
เกรงขาม ในฐานะที่เป็นจักรพรรดิเทพชั้นสี่จรรรม ไม่ว่าจะเป็ดยุค
สมัยใด หรืออยู่ที่ใดก็ตาม เขาจะดำรงอยู่ในฐานะเป็นที่ยำเกรงของ
ผู้คนอยู่เสมอ

ในโลกนี้ ผู้ที่สามารถเอาชนะระดับจักรพรรดิเทพชั้นสี่จรรรม
ได้นั้นมีอยู่ไม่มาก มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นเอง

“ข้าไม่มีอารมณ์มาโยกโย้กับเจ้า” หลี่ชียะยิ้มกล่าวด้วยท่าที
เฉยเมยว่า “ไม่กี่ใสหัวไปอยู่ข้างๆ เสีย หรือไม่ก็ให้ข้าตัดหัวเจ้า
ออกมาแล้วแขวนเอาไว้บนปากทางเข้าหุบเขานี้เสีย”

“ไม่เสียทีที่จะเป็นราชันเซียนในอนาคต” มีผู้ที่ยกนิ้วให้ลับๆ
เมื่อเห็นท่าทีที่อวดดีและอันธพาลยิ่งเช่นนี้ของหลี่ชียะ

สีหน้าของขุนพลชุดขาวแปรเปลี่ยนไปมากเมื่อหลี่ชียะพูด
ออกมาเช่นนี้ เขาลุกพรวดพราดขึ้นมาในทันที กล่าวน่าเกรงขาม
ออกมาว่า “หลี่ชียะ กิตติศัพท์ของเจ้าข้าได้ยินมานานแล้ว ดี วันนี้
ข้าขอรับการชี้แนะจากกระบวนท่าอันสูงส่งของเจ้า ดูว่าจะสมดังคำ
เล่าลือหรือไม่!”

เมื่อขุนพลชุดขาวลุกขึ้นยืน ร่างกายที่ตรงแนวของเขาก็คล้าย
ตั้งเป็นเสาต้นหนึ่ง ท่าที่แข็งแกร่งและทรงพลัง ดุจดั่งเป็นคันทูที่
นำวสายเอาไว้พร้อมยิงธนูออกไปอย่างนั้น

ทันใดนั้นเอง นาทีที่ขุนพลชุดขาวที่ถือทวนยาวอยู่ในมือ
เหมือนเปลี่ยนไป เปี่ยมด้วยปณิธานการต่อสู้ที่ฮึกเหิม เสี้ยววินาทีนี้
เอง ปณิธานการต่อสู้บนตัวของเขาคลายตั้งเป็นพายุหมุนที่หมุน

วนอยู่รอบๆ ตัวของเขา เหมือนว่าปณิธานการต่อสู้ของเขาสามารถฉีกทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ตรงหน้าจนกระจุยได้อย่างนั้น

ถึงแม้ว่าในเวลาี้ ชุนพลชุดขาวยังคงไม่ได้มีพลังลมปราณที่รุนแรงออกมาให้เห็น ทั้งยังไม่มียางแหวนศักดิ์สิทธิ์ที่เจ็ดจ่าสะดุดตาสีงที่ออกมาจากตัวของเขามีเพียงปณิธานการต่อสู้ เป็นปณิธานการต่อสู้ที่มุ่งไปข้างหน้าอย่างห้าวหาญสายหนึ่ง ปณิธานการสู้รบสายหนึ่งที่ไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใด ปณิธานสายหนึ่งที่พร้อมต่อสู้จนถึงที่สุด!

ยามที่บนตัวของชุนพลชุดขาวได้แผ่ปณิธานการต่อสู้เช่นนี้ออกมา ทำให้บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างทยอยกันถอยออกห่าง เนื่องจากปณิธานการต่อสู้ของชุนพลชุดขาวทำให้ทุกคนรู้สึกหวาดกลัว ถึงกับหนาวสะท้านขึ้นภายในใจ

“น่าสนใจ เจ้าน่าสนใจมากกว่าอาจารย์ของเจ้าเสียอีก” หลี่ชีย่มองดูชุนพลชุดขาวที่เปี่ยมด้วยปณิธานการต่อสู้ที่ฮึกเหิมแล้วและเผยรอยยิ้มออกมา หัวเราะที่หนึ่งแล้วกล่าวออกไปตามอารมณ์ว่า “เอาเถอะ ในเมื่อเจ้ารันทหาที่ตายเอง ข้าก็จะสังเคราะห์เจ้า!”

ชุนพลชุดขาวค่อยๆ ยกทวนในมือขึ้นมาอย่างช้าๆ แล้วชี้ไปที่หลี่ชีย่กล่าวว่า “ลงมือเถอะ หากว่าเจ้าสามารถเอาชนะข้าไปได้ เจ้าก็สามารถเดินข้ามศพของข้าไป หาไม่แล้วอย่าหวังรุกล้ำข้ามไปได้แม้เพียงครึ่งก้าว!”

“มีความมุ่งมั่น กล้าหาญเด็ดเดี่ยว” หลี่ชีย่หัวเราะขึ้นมาถูมือไปมาและหัวเราะกล่าวว่า “ข้าก็อยากจะดูเหมือนกันว่าเมื่อเทียบกับ

อาจารย์ของเจ้าแล้วเจ้าจะแข็งแกร่งกว่าสักก็สวน อย่าทำให้ข้าต้องผิดหวังมากนักล่ะ”

เวลานี้ บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับกลั้นลมหายใจเอาไว้ เมื่อเห็นทั้งสองฝ่ายอยู่ในสถานการณ์ตึงเครียด

ตอนที่ 1482 การช่วยของเมิ่งเจิ้นเทียน

ในเวลานี้ สายตาแต่ละคู่ต่างจ้องมองไปที่หลี่ชียเอ่และขุนพลชุดขาว ขุนพลชุดขาวที่มีทวนอยู่ในมือ มีปณิธานการต่อสู้ที่ฮึกเหิมท่าที่เหมือนพร้อมสู้รบไปทั่วหล้า ขณะที่หลี่ชียเอ่เอ๋อระเหยล่อยชายเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น อีสระปล่อยไปตามอารมณ์ เหมือนว่าไม่ว่าจะเผชิญหน้ากับยอดฝีมือ หรือศัตรูใดๆ ก็ตาม สามารถเอาชนะได้ตามอารมณ์เสมอ

ขณะที่ทั้งสองฝ่ายอยู่ในสถานการณ์ตึงเครียดพร้อมจะระเบิดศึกขึ้นมาทันที ทุกคนถึงกับกลั่นลมหายใจเอาไว้ ผู้คนจำนวนมากล้วนแล้วแต่เชื่อว่า การลงมือของหลี่ชียเอ่จะต้องสังหารขุนพลชุดขาวได้อย่างแน่นอน แต่ทว่า ผู้คนจำนวนมากก็ยังคงอยากจะได้เห็นศึกระหว่างหลี่ชียเอ่ กับขุนพลชุดขาวกับตาตนเอง เพราะว่าจะอย่างไรเสีย ขุนพลชุดขาวคือศิษย์เอกของเมิ่งเจิ้นเทียน แม้ว่ากำลังความสามารถจะเทียบไม่ได้กับเมิ่งเจิ้นเทียน แต่ว่า คงไม่ห่างไกลกันมากมายนัก หากหลี่ชียเอ่สามารถสังหารขุนพลชุดขาวได้ ย่อมเป็นการสันคลอนต่อเมิ่งเจิ้นเทียนโดยตรง

“สหายหลี่ เข้าใจผิดแล้ว” ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายอยู่ในสถานการณ์ตึงเครียดพร้อมจะระเบิดศึกขึ้นมาทันทีนั้น เสียงหนึ่งได้ดังขึ้นมา ขณะที่เสียงนี้ดังขึ้นปรากฏฟ้าดินสออดประสาน เปี่ยมด้วยลางหวัหวัจะโคนของฟ้าดิน ทุกๆ คำพูดล้วนแล้วแต่เปี่ยมด้วยลางหวัหวัของสวรรค์

ในเวลาี่ ปราบกฏชายหนุ่มคนหนึ่งก้าวเดินเข้ามา สุริยัน จันทรามนูน ดวงดาราให้การปกป้องคุ้มครอง ขณะที่เขาก้าวเท้าเข้ามาแต่ละก้าว นั้น ให้ความรู้สึกเหมือนฟ้าดินถูกเขาเหยียบ ย่ำอยู่ใต้ฝ่าเท้าอย่างนั้น ทุกย่างก้าวของเขาล้วนแล้วแต่หนักแน่น ดังเขาไท่ซั่ว

“เมิ่งเจิ้นเทียน...” มีผู้ร้องอุทานออกมาด้วยความตระหนก เมื่อเห็นชายหนุ่มที่ก้าวเข้ามาทีละก้าวๆ ไม่ว่าจะบรรดาผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ ในเหตุการณ์จะคิดเช่นใดกับตัวเขาก็ตาม แต่ทว่า เวลานี้ก็อดรู้สึก ย่ำเกรงขึ้นมาไม่ได้ หยอยก้นถอยห่างออกไปเพื่อเว้นระยะห่าง เอาไว้

การมาด้วยตนเองของเมิ่งเจิ้นเทียนพลันทำให้ผู้อยู่ใน เหตุการณ์ทุกคนถึงกับใจเต้นกระตุกขึ้นที่หนึ่ง พลันรู้สึกเหมือนหัวใจเต้นเร็วกว่าปรกติไปหนึ่งจังหวะ ทันใดนั้น ทุกคนรู้สึกว้าเหมือน พายุฝนกำลังจะเกิดขึ้นอย่างนั้น

“เข้าใจผิดรี?” หลี่ซียเอ่เพียงยิ้มๆ นิดหนึ่งเท่านั้นกับการมาของ เมิ่งเจิ้นเทียน ท่าทีอิสระและตามอารมณ์ ด้วยท่าทีที่ตามอารมณ์ เช่นนี้ของเขาทำให้ผู้คนรู้สึกว่า เมิ่งเจิ้นเทียนที่มีอำนาจบารมีสยบ ทั่วแผ่นดินเมื่อมาอยู่ต่อหน้าของเขาแล้ว ไม่ได้ต่างอะไรกับนาย ก นาย ข ที่เดินอยู่ตามถนนสักเท่าไร

อาศัยแค่ความเป็นอิสระเสรีและตามอารมณ์เช่นนี้ ก็ได้ทำให้ ผู้อยู่ในเหตุการณ์จำนวนมากต้องเลื่อมใส การเพชฌัญหน้ากับ บุคคลระดับเมิ่งเจิ้นเทียนเช่นนี้ ไม่ว่าจะใครก็ตามก็ต้องได้รับ ผลกระทบบ้าง หากเป็นศัตรูกับเขาแล้วคงต้องมีท่าทีที่หนักแน่น

จริงจัง ต่อให้ไม่เป็นศัตรูกับเขาก็ต้องบังเกิดความยำเกรงขึ้นมา
หลายส่วน

แต่ หลี่ชีย่กลับตามอารมณ์ยิ่งนัก ไม่ได้ถือเอาเมิ่งเจิ้นเทียน
คือศัตรูผู้แข็งแรงแอเสียเลย เมื่ออยู่ต่อหน้าเขาแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียน
ก็เหมือนเป็นนาย ก นาย ข ที่เดินอยู่ตามถนนอย่างนั้น ด้วยความ
เชื่อมั่นในตนเองเช่นนี้ เพียงพอที่จะให้ผู้คนต้องเลื่อมใส

เมิ่งเจิ้นเทียนเผยให้เห็นถึงรอยยิ้มที่ดูอบอุ่นออกมา ยามที่
รอยยิ้มปรากฏขึ้นที่ใบหน้าของเขานั้น มันคล้ายดั่งเป็นพระอาทิตย์
ที่สาดส่องอยู่กลางใจของผู้คนจำนวนมาก ทำให้รู้สึกสบาย รู้สึก
ไว้วางใจ เขาหัวเราะและกล่าวว่า "การที่ข้าให้ศิษย์ของข้าเฝ้าอยู่
ที่นี่ก็เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยของทุกคน ปองกันไม่ให้ผู้ร่วม
ลัทธิต้องเอาชีวิตมาทิ้งเอาไว้ที่นี่"

ผู้คนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับมองหน้ากันและกัน
เมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ของเมิ่งเจิ้นเทียน การที่ขุนพลชุดขาวเฝ้าอยู่
ที่ตรงนี้ไม่ให้ใครผ่านเข้าไปได้ เมิ่งเจิ้นเทียนในเวลานี้กลับบอกว่า
ทำไปเพื่อความปลอดภัยของทุกคน คำพูดเช่นนี้ไม่สามารถทำให้
พวกเขาเชื่อและสยบได้

เพียงแต่ชื่อเสียงบารมีของเมิ่งเจิ้นเทียนทำให้ทุกคนไม่อาจตั้ง
ข้อสงสัยในคำพูดของเขาเท่านั้น และไม่มีใครกล้าที่จะแสดงคนว่า
สงสัยในคำพูดของเมิ่งเจิ้นเทียน

จะอย่างไรเสีย การเป็นปฏิปักษ์ต่อเมิ่งเจิ้นเทียน ท่ามกลางช่วง
จังหวะหัวเลี้ยวหัวต่อเช่นนี้ เป็นการกระทำที่ไม่ชาญฉลาดเอา
เสียเลย อีกอย่าง ณ ปัจจุบันผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นศัตรูกับเมิ่งเจิ้น

เทียนได้นั้นก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ล้วนแล้วแต่
รู้ตัวดีว่าไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเม็งเจิ้นเทียนอยู่แล้ว ใครละจะหาญกล้าไป
ตั้งข้อสงสัยในคำพูดของเม็งเจิ้นเทียนกันเล่า

ในเวลานี้ สายตาของผู้คนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ต่าง
ตกไปอยู่ที่ตัวของหลี่ชียเอ ในสายตาของผู้คนจำนวนมากที่อยู่ใน
เหตุการณ์มองว่า ผู้ที่กล้าไปตั้งข้อสงสัยคำพูดของเม็งเจิ้นเทียน
ได้ก็คงมีเพียงคนโหดที่อยู่ตรงหน้าเท่านั้น ความจริงแล้ว ทุกคนที่
อยู่ในเหตุการณ์ล้วนแล้วแต่คาดหวังอยากให้หลี่ชียเอตั้งข้อสงสัยกับ
คำพูดของเม็งเจิ้นเทียน

“พูดแบบนี้แสดงว่าข้ามองความหวังดีเป็นหวังร้ายแล้วสิ”

เม็งเจิ้นเทียนยิ้มอย่างช้าๆ รอยยิ้มนั้นมีพลังที่ทำให้ผู้ฟังเกิด
ความรู้สึกคล้อยตามยิ่งนัก ยามที่เขาเผยให้เห็นถึงรอยยิ้มที่อบอุ่น
เป็นกันเอง ทำให้ผู้คนรู้สึกว้าคำพูดของเขามีพลังสงบ ทำให้
ไว้วางใจอย่างมาก เขายิ้มกล่าวว่า “สิ่งนี้ก็เพียงความเข้าใจผิด
เท่านั้นเอง สหายหลี่กังวลมากไปแล้ว”

การพูดการจาของเม็งเจิ้นเทียนในเวลานี้ดูจะเข้ากับผู้คนได้
ง่ายเหลือเกิน เหมือนว่าเขากับหลี่ชียเอคือสหายคู่หนึ่งที่ไม่ได้พบกัน
มาหลายปีอย่างนั้น ท่าทีของเม็งเจิ้นเทียนในเวลานี้ยากจะ
จินตนาการได้ว่า ก่อนหน้าไม่นานมานี้ พวกเขาทั้งสองเพิ่งจะ
แตกหักกันมาและไม่ขออยู่ร่วมโลกมาแล้ว

เวลานี้ ท่าทีของเม็งเจิ้นเทียนที่พูดไปหัวเราะกันไป ดูแล้วยังไง
ก็ไม่เหมือนเป็นศัตรูมาก่อน แต่เหมือนเป็นสหายเสียมากกว่า การ

ที่เมืองเจิ้นเทียนแสดงท่าทีที่เป็นมิตรเช่นนี้ ทำให้ผู้คนที่รู้สึกยากจะเชื่อว่าเขากับหลี่ชียเอ่คือศัตรูคู่อาฆาตคู่หนึ่งไปได้

กลางงานประชุมหมื่นเผ่าพันธุ์ เมืองเจิ้นเทียน โกรธจัดจนเรียกชื่อหลี่ชียเอ่ตรงๆ แต่ทว่า เวลานี้กลับพูดไปหัวเราะไป สีหน้าแสดงความเป็นมิตรยิ่งนัก และเรียกขานว่าเป็นสหายหลี่

“พูดแบบนี้ การที่เจ้าให้ศิษย์ของเจ้าเฝ้าอยู่ที่นี้ ต้องมีเหตุผลของเจ้านะสิ” หลี่ชียเอ่ถึงกับหัวเราะและกล่าวด้วยท่าทีเอ้อระเหยขึ้นมา

เมืองเจิ้นเทียนกล่าวด้วยท่าทีจริงจังว่า “เป็นความจริงที่ข้าให้ศิษย์ของข้าเฝ้าอยู่ที่ตรงนี้ก็เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยของทุกคน ป้องกันไม่ให้ทุกคนเข้าไปยังสถานที่ที่อันตรายนั้นแล้วต้องเสียชีวิตไป ทุกคนล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่ติดตามข้ามาถึงหุบเขาสังสารวัฏกันทั้งสิ้น ตลอดทางที่ผ่านมานับว่าปลอดภัยกันทุกคน แต่หากทุกคนติดตามข้าจนมาถึงที่ตรงนี้แล้วต้องมาเสียชีวิต ข้ารู้สึกละอายใจยิ่งนัก”

ท่าทีของเมืองเจิ้นเทียนลักษณะเช่นนี้ของเมืองเจิ้นเทียน ทำให้บรรดาผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างจ้องมองตากันและกัน ยากที่จะแยกแยะได้ว่ามันคือเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จกันแน่ ในเมื่อเมืองเจิ้นเทียนพูดด้วยท่าทีที่จริงใจถึงเพียงนี้

ท่าทีเมืองเจิ้นเทียนที่เปี่ยมด้วยน้ำใสใจจริงเช่นนี้ ทำให้ผู้คนยากจะสงสัยตัวเขากระทั่งภายในใจของหลายๆ คนถึงกับหวั่นไหวขึ้นมา บางคนถึงกับคิดว่า หรือว่าการที่เมืองเจิ้นเทียนให้ขุนพลชุด

ชาวเผ่าอยู่ที่ตรงนี้นั้น เป็นเพราะหวังดีต่อทุกคนจริงๆ ไม่ต้องการให้ทุกคนไปเสี่ยงกับอันตราย?

แน่นอน ก็มีประเภทที่ลึนเป็นปลาไหลไม่ได้เชื่อในคำพูดของเม็งเจิ้นเทียน แต่พวกเขาก็ไม่กล้าซื้อออกมา ได้แต่ยิ้มเยาะอยู่ในใจ

“เมื่อเป็นเช่นนี้ ข้ากลับอยากจะรู้ว่าข้างในนั้นมันอันตรายอย่างไร” หลี่ซีเย่ไม่ได้โต้แย้ง เพียงยิ้มกล่าวด้วยท่าที่ตามอารมณ์ไปอย่างนั้น

เม็งเจิ้นเทียนกล่าวว่า “หุบเขาหิมะแห่งนี้คือต้นกำเนิดน้ำแข็ง อีกทั้งมีความไม่แน่นอนยิ่งนัก หากไม่ทันระวังก็จะถูกปกคลุมหุ้มด้วยน้ำแข็งในทันที ยากที่จะจินตนาการได้ถึงความทรงพลังของมันได้ หากไม่ทันระวังป้องกัน ไม่นานแม้แต่ระดับอ่องเทพก็ต้องถูกห่อหุ้มด้วยน้ำแข็งและเสียชีวิตในทันที”

เมื่อเม็งเจิ้นเทียนพูดด้วยท่าที่ที่เข้มและเด็ดขาดถึงเพียงนี้ ทำให้บรรดาผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับหัวใจเต้นกระตุกทีหนึ่ง หรือว่าภายในหุบเขาหิมะนี้อันตรายถึงเพียงนี้จริงหรือ อย่างไรก็ตาม ท่าทีของเม็งเจิ้นเทียนดูแล้วก็ไม่เหมือนกำลังหลอกคนอย่างนั้น

“ที่แท้เป็นอย่างนี้เอง” หลี่ซีเย่หัวเราะและกล่าวว่า “ก็แค่ต้นกำเนิดน้ำแข็งเท่านั้นเองไม่คู่ควรจะกล่าวถึง หลีกไปเถอะ ข้ากำลังรีบ เข้าไปหยิบเอาสมุนไพรเซียนอายุวัฒนะมาได้แล้วจะได้กลับบ้านไปนอนให้สบายๆ สักที”

เมิ่งเจิ้นเทียนรีบพูดขึ้นมาว่า “สหายหลี่ต้องไตร่ตรองให้รอบคอบนะ สถานที่ตรงนั้นอันตรายยิ่งนักจริงๆ หากไม่ระวังก็ต้องเสียชีวิตอยู่ตรงนั้น สหายหลี่มีสูรอยู่ที่ตรงนี้ รอให้น้ำแข็งมันละลายไปก่อนแล้วค่อยเข้าไปก็ยังไม่สาย”

ท่าทีลักษณะการพูดของเมิ่งเจิ้นเทียนจริงจังมาก เป็นการคิดแทนหลี่ชียเออย่างแท้จริง ด้วยท่าทีเช่นนี้ ทำให้ยากจะเชื่อว่าเขากับหลี่ชียเอ นั้นมีความแค้นที่จะต้องตายไปข้างหนึ่ง

ตามหลักแล้ว หลี่ชียเอคือศัตรูของเมิ่งเจิ้นเทียน และเป็นคู่แข่งคนสำคัญในการแย่งชิงชะตาฟ้า ไม่ว่าจะมองจากทางด้านใดก็ตาม หากหลี่ชียเอต้องพานพบกับอันตรายแล้ว มันคือผลประโยชน์ล้วนๆ ของเมิ่งเจิ้นเทียนโดยแท้ แต่ เวลานี้ เมิ่งเจิ้นเทียนกลับเตือนไม่ให้หลี่ชียเอต้องไปเสี่ยงอันตราย ไม่ว่าจะมองจากด้านใดก็ตาม มันก็ดูเหมือนจะเป็นความเมตตาทั้งสิ้น

ดังนั้น ด้วยน้ำใสใจจริงเช่นนี้ของเมิ่งเจิ้นเทียน ทำให้ผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์ส่วนหนึ่งถึงกับจิตใจหวั่นไหว หรือว่าสิ่งที่เมิ่งเจิ้นเทียนทำไปนั้นเป็นเพราะหวังดีต่อทุกคน

“ดูท่าหุบเขาแห่งนี้น่ากลัวจะมีอันตรายจริงๆ” ในเวลานี้ รุนอาวูโสที่ผ่านอุปสรรคมากมายถึงกับพึมพำอยู่ในใจขึ้นมา ขณะเดียวกัน ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนรุนอาวูโสก็มองเห็นความลับอะไรบางอย่างเหมือนกัน

ในสายตาของรุนอาวูโส มองว่า วิธีการเช่นนี้สูงส่งเหนือชั้นกว่าวิธียั่วเย้าเสียอีก แจกเช่นคนอย่าง/หลี่ชียเอที่เป็นศัตรูกับเมิ่งเจิ้นเทียน

นั่น ยิ่งเม็งเจ็ญเขียนพูดออกมาในลักษณะนี้มากเท่าไร เขาก็ยิ่งอยากจะไปเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้น

“จันเข้าต้องขอบคุณในความหวังดีเช่นนี้แล้ว” หลี่ชียะยิ้มกล่าวว่า “แค่อันตรายเล็กน้อยเท่านั้นไหนเลยคุณควรจะกล่าวถึง หลีกทางไป”

“ติดกับแล้ว” บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนรุ่มอ่าวโสที่อยู่ เหตุการณ์ถึงกับพูดอยู่ในใจว่า “อย่างไรเสียขิงยิ่งแก่ยิ่งเผ็ด คนโหดแม้ว่าจะแข็งแกร่ง แต่พูดถึงเรื่องแผนการแล้วก็ยังไม่เท่าเม็งเจ็ญเขียน”

“เรื่องนี้...” เม็งเจ็ญเขียนทำท่าล้งเลนิดหนึ่ง ได้แต่พูดว่า “เมื่อสหายหลี่ยั้นยันจะเข้าไปให้ได้ ข้าก็จนปัญญา แต่ว่า เพื่อความปลอดภัยแล้ว หากว่าสหายหลี่เห็นว่ามันอันตรายเกินไปละก็ ให้รีบๆ ล่าถอยออกมา ข้าจะคอยเป็นกำลังสนับสนุนให้สหายหลี่เอง”

ในเวลานี้ ท่าทีของเม็งเจ็ญเขียนพูดได้จริงใจมาก ท่วงท่าในขณะนี้ไม่เหมือนว่าหลี่ชียะคือศัตรูที่ต้องตายกันไปข้างหนึ่ง แม้แต่น้อย แต่กลับเหมือนเป็นสหายที่ตายแทนกันได้ อย่างนั้นมากกว่า

“ไม่ต้องแล้ว แค่อันตรายเล็กๆ น้อยๆ ไม่คุณควรจะกล่าวถึง” หลี่ชียะหัวเราะอย่างตามอารมณ์

สำหรับซูหย่งหวางที่ติดตามอยู่ด้านหลังของหลี่ชียะมาโดยตลอด นางเพียงแค่ทำหน้าที่ยิ้มๆ เท่านั้นเอง อาศัยความเข้าใจของนางที่มีต่อหลี่ชียะนั้น ยิ่งคนอื่นมองว่าตัวเองกำไฟตายอยู่ในมือ

เท่าไร ยิ่งรู้สึกว่าเป็นผู้คุมเกมคุมสถานการณ์ไว้มากเท่าไร
หลี่ชีย่ยิ่งชื่นชอบที่จะกระโดดเข้าไปในแผนการที่พวกเขาวาง
เอาไว้ แล้วจัดการเหยียบทำลายเสีย เขาเป็นคนชื่นชอบเห็นท่าทาง
ของศัตรูที่แสดงออกถึงความสิ้นหวังอย่างนั้นแหละ

“ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ข้าก็ไม่กล้าฝืนใจสหายหลี่แล้ว” เมิ่งเจิ้น
เทียนได้แต่กล่าวด้วยความจนด้วยเกล้า

เวลานี้ ทั้งเมิ่งเจิ้นเทียน และขุนพลชุดขาวได้หลีกทางให้หลี่
ชีย่ได้เดินเข้าไป

ภายในใจของผู้บำเพ็ญตนบางส่วนที่อยู่ในเหตุการณ์ ถึงกับ
หวั่นไหว เมื่อเห็นท่าทีที่จริงจังเช่นนี้ของเมิ่งเจิ้นเทียน หรือว่าเขามี
ความหวังดีจริงๆ อย่างนั้นรึ?

ขณะที่ยอดฝีมือรุ่นอาวุโสบางคนถึงกับส่ายหน้าลับๆ แม้ว่าหลี่
ชีย่จะมีความเยี่ยงมยอดก็จริง สุดท้ายแล้วก็หลงกลแผนยั่วยุของ
เมิ่งเจิ้นเทียน เทียบวิธีการแล้ว หลี่ชีย่ยังอ่อนหัดกว่าเมิ่งเจิ้นเทียน
ไปนิดหนึ่ง

ไม่ว่ายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน ที่อยู่ในเหตุการณ์จะคิดอย่างไรก็
ตาม พวกเขาถึงกับต้อง

กลั่นลมหายใจเอาไว้และจ้องมองไปที่หุบเขาหิมะ ทุกคนล้วน
แล้วแต่ต้องการดูว่าหุบเขาหิมะจะอันตรายจริงอย่างที่เมิ่งเจิ้นเทียน
พูดเอาไว้หรือไม่ ทุกคนอยากจะได้เห็นกับตาตนเองว่า หลี่ชีย่
สามารถก้าวข้ามหุบเขาหิมะไปได้หรือไม่ สามารถรับกับอันตรายที่
เมิ่งเจิ้นเทียนพูดเอาไว้ได้หรือไม่

ในขณะที่ บรรดาผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างกลั่นลม
หายใจเอาไว้ มองดูหีชีเย่ที่ก้าวเดินเข้าไปภายในหุบเขาหิมะทีละ
ก้าวๆ ทุกคนรอคอยการปรากฏของสิ่งที่เรียกว่าอันตราย

<https://novel-lk.blogspot.com/>

<https://novel-lk.blogspot.com/>

ตอนที่ 1483 หลุมพรานน้ำแข็ง

เสียงเดินย่ำบนหิมะดังขึ้นต่อเนื่อง เมื่อหลี่ชีย่พาซูหย่งหวงก้าวเดินเข้าไปยังหุบเขาหิมะที่มีหิมะขาวโพลนทีละก้าวๆ

ท่าทีของหลี่ชีย่ดูเป็นธรรมชาติ เพียงแฝงรอยยิ้มเล็กน้อยบนใบหน้าขณะที่ก้าวเดินอยู่ท่ามกลางหุบเขาหิมะนั้น เพียงแต่บอกกล่าวต่อซูหย่งหวงที่เดินอยู่ข้างกายว่า “เจ้าต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม การปกคลุมร่างของน้ำแข็งในนี้สามารถสังหารเจ้าถึงตายได้ภายในพริบตา อาศัยกายสุริยันคุ้มกายเอาไว้เสีย น้ำกับไฟเป็นปฏิปักษ์กัน ต่อให้การปกคลุมร่างของน้ำแข็งในนี้จะทรงพลังมากเช่นใดก็ไม่สามารถเอาชีวิตเจ้าไปได้”

“ต้นกำเนิดน้ำแข็งที่นี้ร้ายกาจขนาดนั้นจริงรี?” สายตาของซูหย่งหวงถึงกับเพ่งมองไปข้างหน้า ในเวลานี้นางได้แก้มพลังลมปราณขึ้นมาอย่างช้าๆ ร่างกายได้เตรียมพร้อมรับมือ พร้อมปะทุขึ้นมาได้ตลอดเวลา

“เป็นความจริงที่ที่ตรงนี้มีแหล่งต้นกำเนิดน้ำแข็งจริง แต่ไม่ได้ร้ายกาจขนาดนั้น” หลี่ชีย่ยิ้มอย่างตามอารมณ์และกล่าวด้วยท่าทีเฉยเมยว่า “เพียงแต่ทุกคนเขากระทำการอะไรบางอย่าง ให้พลังของมันพุ่งขึ้นอย่างบ้าคลั่งเท่านั้นเอง”

“ในเมื่อรู้แล้วว่ามีอันตราย ยังจะลุยเข้ามาอีก” ซูหย่งหวงค้อนขยับเบาๆ ทีหนึ่ง แน่นอน นางไม่ได้ต้องการตำหนิหลี่ชีย่จริงๆ

ท่ามกลางการมองค้อนนั้น แผลงไว้ซึ่งท่าทีที่อดอ้อนนอเลาะอยู่
สามส่วน ทำให้รู้สึกจี้จี้หัวใจ

“แค่เล็กน้อยเท่านั้น ไม่คู่ควรจะกล่าวถึง เจ้าคอยดูอะไรสนุกๆ
ก็พอแล้ว” หลีชีเยเผยรอยยิ้มออกมาแล้วกล่าวว่า “ในเมื่อเขา
ต้องการหลอกข้า ข้าก็จะสงเคราะห์ให้เขา รอดูข้าเอาชีวิตสุขนซ์
ของเขาให้ดีก็แล้วกัน”

ซูหย่งหวงเพียงยิ้มชนิดหนึ่ง เป็นรอยยิ้มที่สุภาพเยือกเย็น และมี
อดอ้อนนอเลาะอยู่สามส่วน ทำให้ผู้คนต้องหัวใจเต้นตุ้มตาม ไม่
ว่าเมื่อใดก็ตาม นางก็จะมีความมั่นใจในตัวของเธอ หลีชีเยเสมอ หลี
ชีเยพูดได้ยอมทำได้ กล่าวสำหรับเขาแล้วในโลกนี้ไม่มีอะไรยาก
สำหรับเขา!

ขณะที่หลีชีเยและซูหย่งหวงเดินทางต่อไปเรื่อยๆ ท่ามกลางหุบ
เขาหิมะอยู่นั้น ผู้คนจำนวนมากที่ยืนดูอยู่ด้านนอกหุบเขาถึงกับ
กลั่นลมหายใจ ทุกคนมองดูทุกอย่างก้าวของหลีชีเย และซูหย่งหวง
อย่างชนิดไม่คลาดสายตา มองดูหลีชีเย และซูหย่งหวงที่เดินลึก
เข้าไปทุกที หลายคนรู้สึกใจเต้นระทึกขึ้นมา

“จี้ด...” เสียงหนึ่งดังขึ้น ขณะที่หลีชีเยและซูหย่งหวงเดินลึก
เข้าไปถึงภายในหุบเขาหิมะนั้น ทันใดนั้นบังเกิดน้ำแข็งปกคลุม
ขึ้นมาอย่างรวดเร็ว รวดเร็วจนคาดไม่ถึง ฉับพลันก็ได้พ่นกว้าง
ของหลีชีเย และซูหย่งหวงเอาไว้

เนื่องจากการปกคลุมของน้ำแข็งรวดเร็วจนเหลือเชื่อ พลันทำ
ให้หลีชีเย และซูหย่งหวงกลายเป็นเหมือนรูปแกะสลักน้ำแข็ง

แต่ทว่า ชูหย่งหวงได้มีการเตรียมพร้อมตั้งแต่ก่อนหน้าเอาไว้แล้ว จังหวะที่ถูกฉนึกร่างด้วยน้ำแข็งได้ปะทะพลังของกายสุริยันที่เยียมยอดปราศจากผู้เทียบเทียมขึ้นมาทันที โดยที่พลังเพลิงแก่นสุริยันได้มีการพุ่งขึ้นเป็นเท่าทวีคูณ

เสียง "จืด จืด จืด" ดังขึ้น ในจังหวะที่ชูหย่งหวงถูกทำให้กลายเป็นรูปปั้นแกะสลักน้ำแข็งนั้น จากการปะทะขึ้นมาของกายสุริยันในทันที ได้อาศัยพลังเพลิงแก่นสุริยันที่ทรงพลังและแข็งกร้าวทำการขยายขอบเขตการละลายน้ำแข็งที่ห่อหุ้มตัวนั้นให้กว้างออกไปอย่างรวดเร็ว หวังจะละลายน้ำแข็งให้ได้ทั้งหมด

แต่ทว่า พลังอำนาจการครอบคลุมฉนึกร่างของน้ำแข็งนี้ทรงพลังยิ่งนัก เหมือนดั่งที่เม็งเจิ้นเทียนได้พูดเอาไว้ว่า สามารถสังหารระดับอ่องเทพให้ตายได้ในพริบตา ถ้าหากชูหย่งหวงไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนหน้าละก็ เกรงว่าคงต้องจบชีวิตในทันทีเหมือนกัน

แม้ว่ากายสุริยันของชูหย่งหวงจะปะทะขึ้นมาอย่างทันท่วงที และอาศัยพลังที่สุดยอดไปละลายน้ำแข็งที่ปกคลุมฉนึกร่างเอาไว้แล้ว แต่ พลังอำนาจของน้ำแข็งก็ได้เพิ่มขึ้นอย่างบ้าคลั่งในการฉนึกร่างของชูหย่งหวงเอาไว้ ไม่ปล่อยให้ชูหย่งหวงสามารถออกมาจากน้ำแข็งที่ฉนึกร่างไปได้

พลังน้ำแข็งฉนึกร่างสายนี้ทรงพลังยิ่งนัก อย่างน้อยก็ต้องเป็นพลังจากระดับจักรพรรดิเทพ ดังนั้น ชูหย่งหวงก็ไม่สามารถทำให้น้ำแข็งทั้งหมดละลายให้หมดภายในระยะเวลาอันสั้น ทำได้แค่ละลายน้ำแข็งที่อยู่บนตัวของตนเองเท่านั้น

ในเวลานี้ พลังเพลิงแก่นสุรียันของซูหย่งหวางกับพลังน้ำแข็งต่างประจัญกัน โดยที่ซูหย่งหวาง ไม่สามารถทำการละลายน้ำแข็งที่ผนังร่างอันเกิดจากการกระทำของระดับจักรพรรดิเทพได้ ขณะเดียวกันพลังน้ำแข็งนี้ก็ไม่สามารถทำอันตรายให้กับซูหย่งหวางแม้แต่น้อยเช่นกัน

สำหรับหลี่ชียเอั้นนั้นถูกน้ำแข็งผนังร่างเอาไว้จนกลายเป็นรูปแกะสลักน้ำแข็งที่ยืนนิ่งอยู่ตรงนั้นไม่ไหวติง เหมือนว่าถูกพลังน้ำแข็งผนังร่างฆ่าตายไปแล้วอย่างนั้น

“มีอันตรายอยู่ในนั้นจริงๆ พลังน้ำแข็งผนังร่างนี่น่ากลัวเหลือเกิน” ภาพน้ำแข็งที่เข้าปกคลุมผนังร่างโดยพลังันได้สร้างความตระหนกให้กับผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดที่อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะ มองเห็นหลี่ชียเอที่เป็นยอดฝีมือเช่นนี้ถูกผนังร่างจนกลายเป็นรูปแกะสลักน้ำแข็งในทันที ทำให้ผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากถึงกับเหงื่อไหลไทรยส นับว่าโชคดีที่มีขุนพลชุดขาวเฝ้าอยู่ที่ตรงนี้ หากไม่แล้วจุดจบของตนก็คงเป็นเช่นเดียวกันกับหลี่ชียเอ กลายเป็นรูปแกะสลักน้ำแข็งไม่สามารถกลับออกมาได้อีกตลอดกาล

บรรดา ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่ก่อนหน้านี้ได้รู้สึกหวั่นไหวในใจ เวลานี้ ต่างถอนใจออกมาและรู้สึกว่ก่อนหน้านี้เข้าใจในตัวขุนพลชุดขาวผิดไป ดูไปแล้วเวลานี้เกรงว่าเม็งเจิ้นเทียนนั้นมีความหวังดีจริงๆ

มีเพียงยอดฝีมือที่แท้จริง ซึ่งเป็นยอดฝีมือรุ่นอาวุโสถึงกับจ้องเขม็งไปที่ซูหย่งหวางซึ่งถูกพลังน้ำแข็งผนังร่างเอาไว้เนั้น เนื่องจากบรรดา ยอดฝีมือรุ่นอาวุโสเหล่านี้มองเห็นร่องรอยอะไรบางอย่าง

ขณะที่ซูหย่งหวงกำลังต่อต้านกับพลังน้ำแข็งผนิกร่างอยู่นั้น บริเวณด้านล่างของหุบเขาหิมะก็จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ทุกครั้งที่พลังเพลิงแก่นสุริยันของซูหย่งหวงระเบิดขึ้นมาอย่างรุนแรง บริเวณใต้ดินก็จะปรากฏอักขระยันต์ขึ้นมา โดยที่อักขระยันต์เหล่านี้ เพียงเกิดขึ้นแวบเดียวเท่านั้น ด้วยความไวที่สูงมาก หากไม่สังเกตให้ดีก็จะมองไม่เห็น

จังหวะที่อักขระยันต์แวบขึ้นมาตัวเอง พลังน้ำแข็งผนิกร่างพลันเพิ่มขึ้นทันที และเป็นการเพิ่มขึ้นแบบเท่าทวีคูณ ด้วยเหตุที่มีพลังเช่นนี้คอยสนับสนุนอยู่ จึงทำให้น้ำแข็งและเพลิงแก่นสุริยันคู่กันคู่กัน ทำให้พลังเพลิงแก่นสุริยันของซูหย่งหวงและพลังน้ำแข็งผนิกร่างต่างฝ่ายต่างก็ทำอะไรอีกฝ่ายไม่ได้

ยอดฝีมือรุ่นอาวุโสที่มีประสบการณ์กว้างขวางเมื่อได้เห็นอักขระยันต์ที่แวบหายทันทีพลันรู้และเข้าใจได้ทันทีว่า พลังน้ำแข็งผนิกร่างที่อยู่ภายในหุบเขาหิมะไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ หรือก็คืออันตรายที่อยู่ในหุบเขาหิมะไม่ได้มีมาแต่เดิม แต่เป็นเพราะมีผู้ไปเล่นตลกตีกในหุบเขาหิมะเอาไว้ โดยตัวของหุบเขาหิมะก็คือหลุมพรางอยู่แล้ว

ครั้นยอดฝีมือรุ่นอาวุโสมองเห็นภาพนี้แล้ว ได้ทำการประเมินอยู่ในใจเงียบๆ พลังน้ำแข็งผนิกร่างระดับเช่นนี้เกรงว่าคงไม่สามารถทำได้สำเร็จโดยระดับจักรพรรดิเทพเพียงคนเดียวเท่านั้น เกรงว่าอาจเกิดจากระดับจักรพรรดิเทพสองถึงสามคนร่วมมือกัน วางหลุมพรางนี้ขึ้นมา ลักษณะของหลุมพรางเช่นนี้ต่อให้ไม่มีผู้คอยบัญชาการ มันก็มีพลังมากมายนัก เหมือนดั่งที่เม็งเจิ้นเทียน

ได้กล่าวเอาไว้ว่า หากไม่ทันระวังตัว สามารถสังหารระดับอองเทพ
ได้ในพริบตา

ดังนั้น จึงมียอดฝีมือรุ่นอาวุโสถึงกับแอบมองดูเม็งเจ็ญเทียนที่
ยืนอยู่บริเวณปากทางเข้าหุบเขาที่หนึ่ง ในใจของพวกเขา รู้แล้วว่า
เรื่องราวเป็นอย่างไร เพียงแต่ไม่มีใครกล้าพูดออกมาเท่านั้น บาง
คนถึงกับรู้สึกเสียดายอยู่ในใจ แม้ว่าหลี่ชียเอ่จะมีความแข็งแกร่ง
เสียดาย แผนการห่างจากเม็งเจ็ญเทียนมากเหลือเกิน

"น่าเสียดายที่ไม่ฟังคำเตือน ข้าก็บอกแล้วว่าหุบเขาแห่งนี้
อันตรายมาก" เวลาที่ เม็งเจ็ญเทียนทำเป็นสายหัวเหมื่อนว่ารู้สึก
เสียใจเสียดาย เป็นท่าที่ที่มีความเศร้าอาดูรและเจ็บแค้นใจอย่างนั้น

"ปัง..." ขณะที่ผู้คนจำนวนมากกำลังรู้สึกเสียดายหลี่ชียเอ่อยู่นั้น
ทันใดนั้น น้ำแข็งแตกละเอียด หลี่ชียเอ่ที่เดิมถูกทำให้กลายเป็นรูป
แกะสลักน้ำแข็งพลันทำลายน้ำแข็งที่หุ้มตัวเอาไว้ทั้งหมด ไม่มีใคร
สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหลี่ชียเอ่ลงมืออย่างไร และทำลาย
น้ำแข็งเหล่านั้นได้อย่างไร เนื่องจากเกิดขึ้นรวดเร็วเหลือเกิน

ความจริงแล้ว แม้ว่าพลังน้ำแข็งพนิกร่างจะทรงพลังยิ่ง แต่
ยังคงไม่สามารถสังหารหลี่ชียเอ่ได้ ภายใต้การปะทะของกายเซียน
เห็นและกายเหวะสยบอเวจี พลันทำให้น้ำแข็งแตกกระจาย

การที่หลี่ชียเอ่สามารถทำลายน้ำแข็งได้ในฉับพลัน สร้างความ
ตระหนกให้กับผู้คนจำนวนมาก ขณะที่พลังเพลิงแก่นสุริยันยังไม่
สามารถละลายน้ำแข็งทั้งหมดได้ภายในระยะเวลาอันสั้น แต่หลี่ชียเอ่
กลับทำลายน้ำแข็งได้ในพริบตา นับว่าเป็นกำลังที่แข็งแกร่งมาก
เหลือเกิน

สีหน้าของเม็งเจิ้นเทียนเปลี่ยนแปลงไปทันทีที่หฺลื่อชีย่สามารถทำลายน้ำแข็งนั้นได้ พวกเขาได้ทุ่มเทกำลังกายใจกับหุบเขาหิมะไปไม่น้อย เพื่อรอให้หฺลื่อชีย่กระโดดเข้าไปในกับดักหลุมพรางนี้ ในสายตาของเม็งเจิ้นเทียนมองว่า ต่อให้น้ำแข็งในหุบเขาหิมะไม่สามารถสังหารหฺลื่อชีย่ได้ แต่ เป็นไปไม่ได้ที่หฺลื่อชีย่จะทำลายน้ำแข็งนี้ลงได้ง่ายดายเช่นนี้ นับว่ากำลังของหฺลื่อชีย่นั้นอยู่เหนือความคาดคิดของพวกเขามากนัก

หลังจากที่หฺลื่อชีย่ทำลายน้ำแข็งแล้วไม่ได้ลงมือไปช่วยเหลือซูหย่งหวาง เนื่องจากซูหย่งหวางยังจะไม่มีอันตรายในขณะนี้ นางสามารถรับมือได้โดยสิ้นเชิง

หลังจากที่หฺลื่อชีย่ได้ทำลายน้ำแข็งแล้วก็เห็นฟ้าขึ้นไปอยู่บนท้องฟ้า ลังหวะที่เขาเห็นฟ้าขึ้นไปนั้น พลันได้ยินเสียง "ตึง ตึง ตึง" ดังขึ้น ปราบฏเป็นโซ่ฟ้าแตละเส้นที่มีขนาดใหญ่มากถูกยิงออกมาจากทุกทิศทุกทาง โซ่ฟ้าแตละเส้นเกิดจากพลังน้ำแข็งที่ทรงพลังมาก มันได้ถูกลงยันต์เอาไว้แล้ว โดยที่โซ่ฟ้าแตละเส้นปราบฏลวดลายจากอักขระยันต์เป็นเส้นๆ บนนั้นเต็มไปหมด และลวดลายเหล่านี้ก็รวมเข้ากันเป็นสายๆ แล้วหลอมรวมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันกับน้ำแข็งนั้น

"ตึง" สิ้นเสียงที่ดังขึ้น โซ่ฟ้าแตละเส้นมีความรวดเร็วเป็นอันมาก ฉับพลันก็มีการพันธนาการตัวหฺลื่อชีย่เอาไว้กลางอากาศ

ตัวของโซ่ฟ้าแตละเส้นก็นับว่ามีความแข็งแกร่งมากอยู่แล้ว บวกกับลวดลายอักขระยันต์แตละสายที่หลอมรวมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันอีก คิดจะฉีกให้มันขาดคงไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายดายนัก

“จืด จืด จืด” ทันทีที่โซ่หน้าแข็งได้พ้นธนาคารตัวหลีชีเยเอาไว้แล้ว พลังน้ำแข็งผนึกร่างได้มีการปะทุขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หวังจะทำการทำให้ร่างของหลีชีเยกลายเป็นรูปแกะสลักน้ำแข็งอีกครั้ง

แต่ทว่า ร่างกายของหลีชีเยมีการสั่นสะเทือนที่หนึ่ง เห็นเศษน้ำแข็งทยอยกันร่วงหล่นลงพื้น พลังน้ำแข็งผนึกร่างไม่สามารถทำให้หลีชีเยกลายเป็นรูปแกะสลักน้ำแข็งได้ในเวลานี้

“เม็งเจิ้นเทียน ลูกไม้ตื้นๆ นี้ทำได้แค่ลับๆ เท่านั้น” หลีชีเยหัวเราะที่สายหน้ากล่าวว่ “ถ้าหากเจ้าร่วมมือกับพวกองศ์ชายแห่งความชั่วร้ายทำการควบคุมค่ายกลพลังน้ำแข็งผนึกร่างด้วยตัวเอง ยังพอทำเนา แต่อาศัยลำพังพลังน้ำแข็งผนึกร่างเองกล่าวสำหรับข้าแล้วเป็นเพียงเรื่องจ๊็บๆ เท่านั้นเอง”

คำพูดของหลีชีเยทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนไม่น้อยที่อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะถึงกับแอบมองไปที่เม็งเจิ้นเทียน ความจริงแล้ว เมื่อมองเห็นโซ่หน้าแข็งแต่ละเส้นที่หลอมรวมเข้าด้วยกันกับลาวดาลายอักขระยันต์ ต่อให้เป็นผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ก็รู้ได้ว่ามันไม่น่าจะเป็นพลังน้ำแข็งผนึกร่างตามธรรมชาติ มันคือพลังน้ำแข็งผนึกร่างที่ถูกยอดฝีมือสร้างขึ้นมา

เมื่อหุบเขาหิมะถูกคนทำการหลอมกลั่นมาก่อน ทุกคนไม่ต้องคิดมากก็รู้แล้วว่าเป็นฝีมือของใคร ดังนั้น ผู้คนจำนวนไม่น้อยแอบมองไปที่เม็งเจิ้นเทียน เพียงแต่ไม่มีใครกล้าเปิดเผยความจริงออกมาเท่านั้น

เม็งเจิ้นเทียนไม่แสดงท่าทีโกรธและหรือหน้าแดง แม้ว่าถูกหลีชีเยพูดออกมาตรงเป่า ถึงกับสายหน้าแล้วกล่าวว่ “สหายหลี เกรง

ว่าเรื่องนี้เจ้าจะใช้จิตใจของคนต่ำทรามมาประเมินวิญญาณชน
สหายหรีควรจะเข้าใจว่า ตัวของหุบเขาสังสารวัฏเองก็คือสิ่งที่มี
อำนาจสูงส่งอยู่แล้ว พลังน้ำแข็งผืนกว้างของหุบเขาหิมะตรงหน้าก็
เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสิ่งที่มีอำนาจสูงส่งเท่านั้นเอง หาใช่เป็นการ
เล่นตลกตลกของพวกเขา”

ผู้บำเพ็ญตนบางคนรู้สึกว่ที่เม็งเจ็นเทียนพูดมาก็มีเหตุผล
บางที ค่ายกลพลังน้ำแข็งผืนกว้างนี้มีมาแต่เดิมอยู่แล้ว ไม่แน่ว
จะต้องเป็นการเล่นตลกตลกของพวกเขาเม็งเจ็นเทียนเสมอไป

“งั้นหรือ?” หลี่ซีเยถึงกับหัวเราะก้ากออกมา และกล่าวว่า “พูด
เช่นนี้แสดงว่าข้าตำหนิเจ้าผิดไปนะสิ”

“เจตนาดีต้องการช่วยเหลือผู้อื่นกลายเป็นถูกเข้าใจผิดว่าเป็น
เจตนาที่ไม่ดี!” เวลานี้ ชุนพลชุดขาวกล่าวน่าเกรงขามออกมาว่า
“อาจารย์ของข้าเห็นแก่เจ้าเป็นบุคคลที่มีบทบาทคนหนึ่ง จึงเตือน
ด้วยความหวังดี ไม่นึกเลยว่าเจ้าจะใช้จิตใจของคนถ้อยมาประเมิน
วิญญาณชน”

“จะเป็นคนถ้อยก็ดี วิญญาณชนก็ช่าง” หลี่ซีเยยิ้มกล่าวไปตาม
อารมณ์ว่า “ยังมีฝีมืออะไรก็สำแดงออกมาให้หมด ถือเป็นโอกาสข้ายัง
พอมีอารมณ์ว่างที่จะเล่นกับพวกเจ้า พวกเจ้าศิษย์อาจารย์สองคน
จะเข้ามาทีละคนหรือจะร่วมมือกัน? ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ข้าก็
ยินดี อยากจะลงมือก็ลงมือเร็ว ๆ หน่อย อย่าทำให้ทุกคนต้อง
เสียเวลา”

“สหายหลี่ไสร้ายป้ายสีผู้อื่นเช่นนี้ นับว่าเป็นการเหยียดหยามกัน” เมิ่งเจิ้นเทียนในเวลาถึงกับมีสีหน้าที่เปลี่ยนไป กล่าวเย็นชาออกมาว่า “ข้าน่าจะดีโดยแท้...”

“เออละ ไม่ต้องแสร้งทำเป็นเห็นใจ” หลี่ชียะยิ้มกล่าวว่า “ทุกคนต่างก็ไม่ใช่คนดีอะไรหน้าหนา จำเป็นต้องแสร้งปั้นหน้าเป็นนักบุญด้วยรี การแย่งชิงชะตาฟ้าไม่ต้องการผู้ใจบุญ ผู้ใดแข็งแรงแฝงผู้นั้นก็ชนะ เอามาเลย ข้าจะให้เจ้าได้สมปรารถนา เจ้ากับข้ามาสู่กับที่นี่ให้ตายไปข้างหนึ่ง ดูสิว่าสุดท้ายแล้วใครจะเป็นผู้ชนะ”

“เจ้าคนแซ่หลี่ เจ้าอย่าคิดว่าตัวเองแน่!” เมิ่งเจิ้นเทียนไม่ได้พูดอะไรออกมา ขณะที่ขุนพลชุดขาวกลับพูดเสียงดังออกมาว่า “อาจารย์ของข้าถือว่าเจ้าเป็นผู้มีบทบาทคนหนึ่ง แต่เจ้ากับไสร้ายป้ายสี ดี งั้นข้าขอรับคำชี้แนะสุดยอดเคล็ดวิชาของเจ้าแทนอาจารย์ของข้า” กล่าวพลางก้าวเท้าเข้าไปภายในหุบเขาหิมะ

เมิ่งเจิ้นเทียนเพียงยืนนิ่งเฉยอยู่กับที่โดยไม่ได้พูดห้ามปรามกับการที่ขุนพลชุดขาวต้องการสู้กับหลี่ชียะ

สำหรับคนอื่นๆ ที่อยู่ด้านนอกหุบเขาต่างกลั่นลมหายใจในกันเอาไว้ ทุกคนต่างเข้าใจได้ว่า การแย่งชิงชะตาฟ้าได้มาถึงก่อนกำหนดเสียแล้ว

ตอนที่ 1484 ชี้อาตกับขุนพลชุดขาว

“ตั้ง...” ขุนพลชุดขาวก้าวเท้าเข้าไปในหุบเขาหิมะ ทวนในมือแหวกอากาศตรงเข้าหาหลิขีเยในทันที

ทวนยาวในมือพุ่งตรงเข้าไปด้วยประกายทวนที่เจิดจ้า หนึ่งในเพลงทวนที่มีอานุภาพร้ายแรงเสมือนดั่งดาวหางที่พาดผ่านกลางเวหา ความเจิดจ้าของประกายทวนประดุจดั่งดาวหางที่ลากหางยาวมาก ๆ ปรากฏอยู่บนท้องฟ้าในยามค่ำคืน

อานุภาพหนึ่งเพลงทวนที่แหวกอากาศเข้าไป ด้วยพลังที่ร้ายแรงสามารถทิ่มแทงทะลุร้อยอาณาจักรพันแม่น้ำ ภายใต้ทวนเดี่ยวนี้กระแทงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ยังสิ้นเหา พลันที่ระดับจักรพรรดิเทพชั้นสวรรค์ลงมือก็ได้สร้างความตื่นตกใจไปทั่วหล้า ทำให้ยอดฝีมือจำนวนนับไม่ถ้วนต้องสิ้นเหา

หนึ่งทวนหลายฟ้าของขุนพลชุดขาว ทำให้บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะ แม้อู้อยู่แล้วว่าทวนนี้ไม่ได้พุ่งเป้ามาที่ตนแต่มุ่งไปที่หลิขีเย แต่ทว่า พวกเขากลับรู้สึกเย็นวาบที่ลำคอของตน ทำให้อ้าปากอยากจจะร้องออกมาดังๆ แต่ก็ร้องไม่ออก เป็นความรู้สึกที่อึดอัดยิ่งนัก

ด้วยอานุภาพของทวนกระบวนทำนี้ ทำให้บรรดาผู้บำเพ็ญตนด้านนอกหุบเขาหิมะที่มีทักษะยุทธอ่อนถึงกับหงายหลัง เนื่องจากหนึ่งทวนที่ได้ปกคลุมไปทั่วฟ้าดินบริเวณนี้เอาไว้ ผู้บำเพ็ญตนที่มี

ทักษะยุทธอ่อนไม่สามารถรับกับพลังของทวนนี้เอาไว้ได้ บังเกิดเป็นภาพมายาว่าตนเองนั้นถูกหิมทะเลลุดหายไปแล้ว

“ตึง...” สะเกิดแตกกระจาย แม้ว่ากระบวนเพลงทวนของขุนพลชุดขาวนับว่าน่ากลัวยิ่งนัก แต่ทว่า ถูกหลี่ชีย่ต้านรับเอาไว้ได้ ในเวลานี้ มือซ้ายของหลี่ชีย่กำดาบเอาไว้เล่มหนึ่ง ดาบหมิงเหรินได้เปล่งประกายเจิดจ้าออกมา ดาบยาวที่ดูสั้นไหวคล้ายดั่งได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอย่างนั้น

ในขณะนี้ ดาบหมิงเหรินที่อยู่ในมือของหลี่ชีย่ นั้นตกลงบอบอวลไปด้วยประกายเขียวน ดาบยาวดูเงาแวบดั่งหิมะ ดุจดั่งเป็นจันทร์เสี้ยวที่ประดับอยู่บนท้องฟ้า มันถึงกับส่องสว่างทั่วทั้งบริเวณนี้

ท่ามกลางประกายเขียวนที่ตกลงบอบอวล คล้ายดั่งมีร่างเงาคนที่สูงใหญ่ยืนอยู่ตรงนั้น เมื่อร่างเงาที่ยืนอยู่ตรงนั้นเหมือนได้ทำการเปิดศักราชใหม่ขึ้นมา การยืนอยู่ตรงนั้นของเขา เหมือนว่าได้ตัดขาดอดีตและก้าวไปสู่อนาคต ภายใต้ร่างเงาที่สูงใหญ่ของเขา เหมือนว่าความมืดดำหิมพ์ในโลกล้วนปราศจากที่ที่จะหลบซ่อนตัวได้อีก

“ราชันเขียวนหมิงเหริน...” ระเบิดปราชญ์รุ่นอาวุโสที่มีประสบการณ์กว้างไกลผู้หนึ่งได้พึมพำออกมา เขาสามารถจดจำประวัติความเป็นมาของดาบเล่มยาวที่อยู่ในมือของหลี่ชีย่ได้

บรรดายอดฝีมือที่รู้เรื่องดีถึงกับเสียวสันหลังวาบ เมื่อมองเห็นสล้ออาวุธราชันเขียวนที่อยู่ในมือของหลี่ชีย่เหมือนดั่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาอย่างนั้น แม้ว่าใครก็สามารถใช้สล้ออาวุธราชันเขียวนได้ แต่ถ้าจะให้สำแดงอำนาจภาพราชันออกมา มันก็เป็นคนละเรื่องกัน ยอด

ฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่ทักษะไม่แข็งแกร่งเพียงพอ นั้น อย่างไรก็ตามแต่จะ
สำแดงอานุภาพราชันให้ทรงพลังสักเท่าไรเลย เกรงว่าแค่สำแดง
อานุภาพราชันหนึ่งหรือสองกระบวนท่าไปตามอารมณ์ก็ถูกสล
อาวุธราชันเซียนรูดเอาพลังลมปราณจนเหือดแห้งไปแล้ว

มีเพียงยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่มีทักษะแข็งแกร่งจนถึงระดับ
หนึ่งเท่านั้น จึงสามารถควบคุมสลอาวุธราชันเซียนได้

อย่างไรก็ตาม ดาบหมิงเหรินที่อยู่ในมือของหลี่ชียู่เวลานี้กลับ
เหมือนพื้นดินซีพมาอย่างนั้น อานุภาพราชันตลบอบอวลไปทั่วทั้ง
บริเวณ ย่อมไม่เป็นที่สงสัย หากอยู่ในลักษณะเช่นนี้ เมื่อหลี่ชียู่มี
ดาบนี้อยู่ในมือ ย่อมสามารถสำแดงท่าโจมตีราชันเซียนที่
ปราศจากผู้ต่อกรออกมาได้ตามอารมณ์!

ควรจะทราบว่า ต่อให้ระดับจักรพรรดิเทพเป็นผู้ควบคุมสล
อาวุธราชันเซียน ก็ไม่แน่ว่าจะสามารถทำให้สลอาวุธราชัน
เซียนฟื้นคืนขึ้นมาได้ เนื่องจากการฟื้นหรือตื่นขึ้นมาของสลอาวุธ
ราชันเซียนเป็นการบ่งบอกว่าได้รับการยอมรับจากสิ่งซึ่งอยู่ใน
ระดับสูงของสลอาวุธราชันเซียนมาแล้ว

เมื่อไรที่สลอาวุธราชันเซียนได้ฟื้นขึ้นมา แสดงว่าสลอาวุธ
ราชันเซียนนั้นจะมีอานุภาพอยู่ในขั้นสูงสุด การสำแดงท่าโจมตี
ราชันออกมาในขณะที่อานุภาพสลอาวุธราชันเซียนก็อยู่ในระดับ
สูงสุด อานุภาพที่ปรากฏออกมาย่อมแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับ
การโจมตีในช่วงที่อยู่ในระดับปรกติ

“ตูม ตูม ตูม...” พลังลมปราณของขุนพลชุดขาวในเวลา
นี้ปรากฏออกมาอย่างรุนแรง นาทีนี้เขาไม่ได้มีการเก็บงำพลังของ

ตนแม้แต่เหนื่อยอีกต่อไป พลังลมปราณพวยพุ่งดั่งน้ำหลากในแม่น้ำ พลันอาละวาดไปทั่วฟ้าดิน ทันทีที่พลังลมปราณของเขาปะทุ ขึ้นมาอย่างรุนแรง ทำให้อาณูภาพของทวนในมือเพิ่มมากขึ้น ด้วย ประกายทวนที่รุนแรง คมทวนที่ส่งประกายแวววับ อาศัยพลังของ ลมปราณ ทวนยาวของขุนพลชุดขาวอาศัยพลังหนึ่งหมื่นห้า พันล้านตันเข้าสยบดาบหมิงเหรินที่อยู่ในมือของหลี่ซีเย

ย่อมไม่ต้องสงสัย ขุนพลชุดขาวใช่เป็นประเทหมีแต่ชื่อเสียง จอมปลอมเท่านั้น ตัวเขาที่อยู่ในฐานะจักรพรรดิเทพชั้นสัจธรรม ยังคงสามารถอาศัยพลังที่พาลและแข็งแกร่งมาสยบสัจอาวุธราชัน เซียนได้

"ตูม..." จังหวะที่ขุนพลชุดขาวต้องการสยบดาบหมิงเหรินที่อยู่ใน มือของหลี่ซีเยนั้น ดาบหมิงเหรินได้ระเบิดพลังอาณูภาพออกมา ในทันใด ประกายเซียนไม่มีสิ้นสุดได้พุ่งขึ้นมาอย่างรุนแรงทันใด นั้น อาณูภาพราชันเซียนได้ปะทุขึ้นมาอย่างบ้าคลั่งและรุนแรง เสมือนหนึ่งองค์ราชันเซียนได้ฟื้นและตื่นขึ้นมา เหมือนว่าราชัน เซียนได้ปรากฏตัวขึ้นมาอย่างนั้น

"ปัง..." ทันทีที่ดาบหมิงเหรินปะทุพลังออกมา ไม่เพียงทำให้ ทวนเล่มนั้นของขุนพลชุดขาวที่ต้องการสยบดาบหมิงเหรินถูกพลัง กระทบจนหลุดมือ ยังทำให้โซ่หิมะที่พันธนาการอยู่บนตัวของหลี่ ซีเยแตกละเอียดไปด้วย

ในเวลาเดียวกันนี้ "ปัง" น้ำแข็งที่ปกคลุมร่างของซูหย่งหวางก็ พลันแตกละเอียดไปด้วย ทำให้ซูหย่งหวางหลุดจากการถูกควบคุม และออกจากพื้นที่อันตรายไปได้

“ฮ่า...” จังหวะที่ถูกพลังกระแทกจนกระเด็น ขุนพลชุดขาวได้เห็นฟ้าสว่นขึ้นมา ทวนยาวดั่งห่าฝนที่ทิ่มแทงเข้าหาหลิขีเยอย่างรวดเร็ว แต่ละทวนที่แทงออกไป “ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม” เสียงดังตุ้มตามดังขึ้นเป็นระลอก ในเสี้ยววินาทีนี้เอง คมทวนที่ทิ่มแทงเข้ามาของขุนพลชุดขาวดุจดั่งดาวตกจำนวนนับล้านดวงอย่างนั้น ทุกๆ คมทวนที่ทิ่มแทงเข้ามามีพลังเพียงพอที่จะทำลายภูเขาได้ลูกหนึ่ง

“แซ่ก...” เสียงดาบที่คำรามก้องไปหมื่นอาณาจักร ดาบหมิงเหรินที่ฟาดฟันขนานออกไป ด้วยตัวดาบที่วาววับดั่งหิมะท่ามกลางประกายดาบที่วาววับดั่งหิมะ ทุกสิ่งบนโลกล้วนแล้วแต่ต้องสลด สूरยันจันทรอาบแสง ภายใต้ดาบเดี่ยว เหลือไว้เพียงความสุขใส่วาววับดั่งหิมะเท่านั้น

ท่ามกลางดาบเดี่ยวที่วาววับดั่งหิมะ ทุกสิ่งอย่างบนโลกล้วนแล้วแต่ปราศจากที่ซ่อนตัว ความมืดมิดทุกสิ่งบนโลกล้วนแล้วแต่อันตทานหายไปสิ้น

กระบวนท่าที่หนึ่งของเพลงดาบหมิงเหรินสามกระบวนท่า การรู้แจ้งทำให้ใต้หล้าปราศจากความเข้มงวดที่จุลก๊ก) หนึ่งดาบสองประกายสว่างใส่ไปเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดิน ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ขอเพียงดาบนี้ดาบเดี่ยวกี่เพียงพอแล้ว

เดิมทีเพลงดาบหมิงเหรินสามกระบวนทำนับว่ามีอานุภาพมากอยู่แล้ว การสำแดงเพลงดาบหมิงเหรินสามกระบวนท่าภายใต้ช่วงที่มีพลังขั้นสูงสุด นั้นย่อมหมาຍถึงคล้ายดั่งราชันเขียนหมิงเหรินลงมือด้วยตนเองอย่างนั้น หนึ่งดาบที่ฟันฉับลงมา กระทั่งจักรพรรดิเทพก็ต้องถวายศิระชะให้

"ปัง..." ต่อให้ขุนพลชุดขาวอยู่ในระดับจักรพรรดิเทพชั้นสังฆธรรม ภายใต้อันดาบที่ฟาดฟันลงมาก็ต้องตัวลอยออกไป

"เอาไปอีกดาบหนึ่ง..." หลี่ชียเอ่ที่เห็นฟ้าขึ้นไป ไล่ตามไป และสำแดงเพลงดาบหมิงเหรินสามกระบวนท่าอีกครั้ง หนึ่งดาบที่ไม่สะทกสะท้านพุ่งตรงไปที่ขุนพลชุดขาว

เพลงดาบที่สำแดงออกมาไม่ได้แปรเปลี่ยนด้านกระบวนท่า ไม่มีความลึกลับพิสดาร มีเพียงจิตอันแน่วแน่ จิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหรินคุณธรรมที่ส่องสว่างเกล้าแดน! ภายใต้อันดาบแน่วแน่ นี้ ไม่ว่าจะการดำรงอยู่ของสิ่งใดๆ ก็ตาม ก็ไม่สามารถต่อกรกับเขาได้

เพลงดาบที่สองของเพลงดาบหมิงเหรินสามกระบวนท่า มีคุณธรรมเกินไป สังคมปราศจากปัญญาที่จะหลุดพ้นได้ ดาบนี้ได้สืบทอดจิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหริน ทุกสิ่งกลับกลายเป็นล้าลึกและสุดยอดอะไรปานนั้น

หนึ่งดาบที่กลับกลายเป็นสังฆธรรมสูงสุด เวลาที่ปราศจากซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกอย่างล้วนแล้วแต่สลายไปท่ามกลางดาบนี้ สิ่งที่เหลือไว้ภายใต้อันดาบนี้มีเพียงจิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหรินเท่านั้น

จิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหรินมีฐานะสูงสุด สามารถบัญชาการทุกสิ่งใต้หล้า ดังนั้น ภายใต้อันดาบนี้จึงทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะไม่สามารถยืนได้ถึงกับคุกเข่าลงเข่ากระทบกับพื้นเสียงดัง เพราะว่าไม่สามารถต้านกับจิตอันแน่วแน่ของ ราชันเซียนหมิงเหรินได้

“ฆ่า...” เมื่อต้องเผชิญหน้ากับจิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหริน ขุนพลชุดขาวก็ไม่สามารถถอยได้อีก เขาร้องคำรามเสียงดังออกมา ทันใดนั้น วงแหวนจักรพรรดิเทพปรากฏขึ้นมา วงแหวนจักรพรรดิเทพดุจดังได้ดันเอาเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินให้ขยายออกไป ทุกๆ วงแหวนล้วนแล้วแต่รองรับสัจธรรมสายหนึ่งเอาไว้ ประหนึ่งว่าเวลานี้ ขุนพลชุดขาวยืนอยู่จุดสูงสุดของหมื่นสัจธรรม หากก้าวพ้นจุดสูงสุดของหมื่นสัจธรรมแล้วก็คือทะเลลึกจำกัดสูงสุดของสัจธรรมไปแล้ว

เสียงคำรามของมังกรดังไม่ขาดสาย ท่ามกลางเสี้ยววินาทีนี้เอง ทวนยาวของขุนพลชุดขาวปล้นขดตัวเสมือนหนึ่งเป็นมังกรแท้จริงที่ขดตัวอยู่ระหว่างฟ้าดินแห่งนี้ กลิ่นอายมังกรที่พวยพุ่งอาณาจักรมังกรปรากฏ โดยมีอักขระมังกรแต่ละตัวที่ใหญ่โตเท่าภูเขาลอยล่องอยู่ในอาณาจักรมังกรนั้น

ในเวลานี้ ทวนยาวของขุนพลชุดขาวทำการเปิดอาณาจักรมังกรขึ้นมา อาศัยมังกรแท้จริงปกป้องเอาไว้ทุกทิศทุกทาง หวังอาศัยสิ่งนี้มาต้านกับจิตอันแน่วแน่ของราชันเซียนหมิงเหริน

การที่ขุนพลชุดขาวจัดเอากระบวนท่านี้ออกมาใช้ ถือว่าเป็นหนึ่งในกระบวนท่าที่ทรงพลังมากที่สุดในชีวิตของเขาแล้ว หากไม่ถึงที่สุดแล้ว เขาจะไม่สำแดงท่านี้ออกมา

“ไม่เลวนี่ เอาไปอีกดาบหนึ่ง” หลี่ชีย่หัวเราะเสียงยาว “ตูม” ทันใดนั้น พลังลมปราณของหลี่ชีย่ปะทะขึ้นมาอย่างรุนแรง “แซ็งค์...” ดาบหมิงเหรินคำรามเสียงยาวออกมา นาทีนี้เอง ดาบหมิงเหรินคล้ายดั่งกำลังลอกคราบอย่างนั้น เหมือนว่ามันไม่ใช่แค่อาวุธ

ธรรมดาฯ เล่มหนึ่งอีกต่อไป เหมือนว่ามันคือดาบยาวที่มีชีวิตอย่างนั้น!

“แข่งค์...” ดาบหมีงเหรินคำรามเสียงยาวไม่หยุด หนึ่งดาบที่ฟาดฟันลงมา ฟาดดินสว่างไสว ท้องฟ้าแฉ่งไสทั้งเก้าแดน ทุกอย่างดูสมจริง ขณะเดียวกันก็แปรเปลี่ยนเป็นเลือนราง

ความปรารถนาของหมีงเหรินปราศจากขอบเขต เพลงดาบเพลงที่สามของเพลงดาบหมีงเหรินสามกระบวนท่า

ภายใต้ดาบนี้ ดูเหมือนไม่มีสิ่งใดในเก้าแดนที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เหมือนว่าในหมื่นอาณาจักรไม่มีความมายลึกลับซึ่งอะไร สัจธรรมที่ลึกลับมหัศจรรย์มากกว่านี้ก็ดี ความลับที่ลึกลับมากกว่านี้ก็ช่างเรื่องเล่าลือที่ดึกดำบรรพ์กว่านี้ก็ดี...ทุกสิ่งทุกอย่างเมื่ออยู่ภายใต้ดาบนี้ล้วนแลดูตื่นเขิน และเข้าใจง่ายเหลือเกิน

ดาบนี้หาใช่ดาบเดี่ยวอีกแล้ว แต่เป็นหมื่นสัจธรรมที่สลายฟ้าดิน ภายใต้ดาบนี้ได้ทำการสลายทุกอย่างอย่างบนฟ้าดิน แม้จะเป็นเคล็ดวิชาการป้องกันที่ทรงพลังมากที่สุดของขุนพลชุดขาว ก็กลับกลายเป็นไร้ค่าสุดจะรับมือกับการโจมตีเพียงครั้งเดียวได้

นาทีนี้ เหมือนว่าดาบหมีงเหรินไม่ได้อยู่ในมือของหมีงเหรินอีกแล้ว เหมือนว่ามีมือซ้ายที่จับดาบเล่มนี้เอาไว้ นั่นเป็นมือของราชันเซียนหมีงเหริน

ลองคิดดู การที่มือของราชันเซียนหมีงเหรินที่ถือดาบหมีงเหรินแล้วฟาดฟันลงมานั้น ความปรารถนาของฟ้าดินจะมีอำนาจ

เพียงใด และมีความน่ากลัวเช่นใด แม้จะเป็นจักรพรรดิเทพชั้นสูงสุด ภายใต้อาสน์นี้ก็ไต่แต่ถวายเป็นสิริให้!

"ถอยไป..." สีหน้าของเมิ่งเจิ้นเทียนพลันเปลี่ยนไปเมื่อมองเห็นอาณาเขตของดาบนี้ ร่างของเขาดั่งวิญญาณ อาศัยความเร็วที่สุดประหมัดพุ่งตัวเข้าไปภายในหุบเขาหิมะ เขาลงมือทันทีด้วยการควบคุมจักรวาล บังคับบัญชาสวรรค์ "ตูม" ปราบปรามเป็นเส้นทางสายหนึ่งมาขวางกั้น เป็นเส้นทางที่ทอดยาวกั้นขวางระหว่างหลี่ชีย่กับขุนพลชุดขาวเอาไว้ เหมือนว่ามันได้ทอดยาวก้าวข้ามอาณาจักรและข้ามกาลเวลา เมื่ออยู่ท่ามกลางเส้นทางสายนี้แล้ว ทุกอย่างดูจะเล็กลงยิ่งนัก

ขณะเดียวกัน เสียง "จี้ด" ดังขึ้น ท่ามกลางน้ำแข็งที่ปกคลุมเต็มพื้นที่ บนท้องฟ้าได้ปรากฏโชน้ำแข็งแต่ละเส้นที่หึ่งตัวห้อยลงมา ได้ยินเสียงดัง "ตึง ตึง ตึง" โชน้ำแข็งแต่ละเส้นได้อาศัยความเร็วที่สุดเปรียบเปรยเข้าพันธนาการหลี่ชีย่เอาไว้

"ปัง..." ถึงแม้เมิ่งเจิ้นเทียนจะลงมือเข้าช่วยเหลือ แต่ ดาบนี้ของราชันเซียนหมิงเหรินยังคงพันเส้นทางนั้นจนขาด และขุนพลชุดขาวยังคงกระเด็นไปตามแรงของดาบที่ฟาดฟันลงมา

เวลานี้ ทวนยาวที่อยู่ในมือของขุนพลชุดขาวถูกพันจนขาดเป็นสองท่อน และปลายดาบได้เฉียดผ่านไปเท่านั้น แต่ก็ได้ฝากรอยดาบที่บาดลึกมากบนตัวของเขา เลือดสดๆ ย้อมชุดของเขาจนแดงฉาน

ถ้าหากเสียวินาทีนั้น เม็งเงินเทียนลงมือช้าไปกว่านี้ละก็ เกรง
ว่าที่ถูกรังแกจนขาดคงไม่เพียงแค່ทวนยาวของขุนพลชุดขาวเท่านั้น
แต่เกรงว่าตัวของขุนพลชุดขาวก็ต้องถูกผ่าเป็นสองซีก

<https://novel-lk.blogspot.com/>

<https://novel-lk.blogspot.com/>

ตอนที่ 1485 เม็งเจิ้นเทียนนอกศึก

สีหน้าของขุนพลชุดขาวออกขาวซีด เมื่อมองดูทวนที่ถูกฟันจนขาดเป็นสองท่อน แม้วามันจะเป็นสัจอาวุธราชันเซียนที่มีความล้ำค่ายิ่ง แต่ ภายใต้อาบหมิงเหรินแล้ว ยังคงถูกฟันขาดสองท่อน!

ในเวลานี้ ขุนพลชุดขาวถึงกับนั่งเสียบ เมื่อไม่มีสัจอาวุธราชันเซียนอยู่ในมือแล้วก็อย่าหวังที่จะต่อกรกับหลี่ชียเอ่ได้อีกเลย แม้วว่าเขาจะอยู่ในระดับจักรพรรดิเทพชั้นสัจธรรมก็ตาม

ผู้คนจำนวนมากเมื่อได้เห็นภาพนี้แล้วรู้สึกใจหายใจคว่ำ และมีจำนวนมากกว่าที่มีใบหน้าขาวซีด ผู้ที่ไม่เคยเห็นหลี่ชียเอ่ลงมือมาก่อนหน้านั้น เวลาที่จึงเข้าใจอย่างแท้จริงแล้วว่า หลี่ชียเอ่นั้นมีความแข็งแกร่งเพียงใด แค่สามกระบวนท่าก็สามารถเอาชนะจักรพรรดิเทพชั้นสัจธรรมได้แล้ว หากไม่เป็นเพราะเม็งเจิ้นเทียนลงมือ เกรงว่าขุนพลชุดขาวคงต้องตายอนาถภายใต้อ้อมมือของหลี่ชียเอ่ไปแล้ว

แม้จะกล่าวว่า การลงมือของหลี่ชียเอ่ในครั้งนี้ได้อาศัยความได้เปรียบด้านของสัจอาวุธราชันเซียนที่อยู่ในมือ แต่ทว่า ปฏิเสธไม่ได้ว่ากำลังของหลี่ชียเอ่นั้นมีความน่ากลัวอย่างแท้จริง เขามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะแย่งชิงชะตาฟ้ากับเม็งเจิ้นเทียนได้จริงๆ

ในเวลานี้ ขุนพลชุดขาวไม่พูดอะไรมาก หลบไปอยู่ด้านข้างเงียบๆ เวลานี้ได้เวลาที่อาจารย์ของเขาต้องเป็นผู้ลงมือเองแล้ว

เสียง "จืด จืด จืด...." ดังขึ้น โชน้ำแข็งที่พันธนาการบนตัวของหลี่ชียเอเวลานี้ เหมือนว่าต้องการทำให้ตัวของหลี่ชียเอให้กลายเป็นรูปปั้นน้ำแข็งอย่างนั้น

"ดูสิ หางสุนัขจิ้งจอกโผล่ออกมาแล้วสิ" หลี่ชียเอหัวเราะและกล่าวกับเมิ่งเจิ้นเทียน

หลี่ชียเอและเมิ่งเจิ้นเทียนสองศิษย์อาจารย์ต่างก็ยืนอยู่ในหุบเขาหิมะเช่นกัน หลี่ชียเอได้รับผลกระทบจากน้ำแข็งที่มาผืนกว้าง ขณะที่พวกเขาทั้งสองคนกลับไม่ได้รับผลกระทบจากน้ำแข็งที่มาผืนกว้าง ต่อให้เป็นคนที่ไม่มีความประสพการณ์ก็เข้าใจได้แล้วว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร

"เวลานี้เจ้ากับข้าไม่มีอะไรต้องพูดกันอีกแล้ว" เมิ่งเจิ้นเทียนพูดด้วยสีหน้าที่เคร่งเครียด

"เอาเถอะ เป็นความจริงที่เจ้ากับข้าไม่มีอะไรต้องพูดกันอีก" หลี่ชียเอยิ้มกล่าวว่า "ที่น่าเสียดายก็คือ พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายล้วนแล้วแต่ไม่ปรากฏตัวออกมา ค่ายกลเล็กน้อยเช่นนี้ไม่มีอะไรหนักหนา เมื่อทำลายค่ายกลนี้ได้แล้วก็มาสู้กันอีกสักยกก็แล้วกัน"

"ตึง..." ดาบหมิงเหรินลงมือฟันฉับลงไป ฟาดดินกลายเป็นกลางวัน ได้ยินเสียงดัง "ปัง" ดาบเดี่ยวฟันหุบเขาหิมะขาดเป็นสอง

ท่อน ค่ายกลน้ำแข็งที่ซ่อนอยู่ภายใต้หุบเขาหิมะพลันกลายเป็นสองท่อนเช่นกัน

“ตอนนี้ไม่มีอะไรสามารถมาพันนาการได้อีกต่อไปแล้ว เจ้ากับข้ามาสู้กันสักยกก็แล้วกัน กล้าๆ หนอย” หลี่ชีย่หัวเราะและกล่าวว่า “หลังจากจัดการกับเจ้าได้แล้ว ข้าจะได้เก็บกวาดโครงการดูที่อยู่บนเส้นทางก้าวสุราชั้นเซียนของข้าเสียที!”

“เชื่อมั่นมากเกินไปก็คือความอวดดี!” เมิ่งเจิ้นเทียนไม่ได้แสดงอาการโกรธ เพียงกล่าวขึ้นมาอย่างช้าๆ

“ถูกต้อง ข้านะอวดดี” หลี่ชีย่หัวเราะและกล่าวว่า “อีกทั้งข้ายังจะอวดดีให้เจ้าได้ดูอีกด้วย เอาเถอะ ข้าเก็บดาบหมิงเหรินเอาไว้ก็แล้วกัน ถึงเวลานั้นข้าเอาชนะเจ้าได้แล้ว ในใจของเจ้าก็จะไม่ยอมรับ หาวว่าข้าเอาชนะเจ้าได้เพราะอาศัยสัจจอาวุธราชันเซียน”

ดวงตาทั้งสองของเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับเพ่งไปข้างหน้า เหมือนดังที่เขาได้พูดเอาไว้ก่อนหน้านี้ การมั่นใจในตนเองมากเกินไปก็คือความอวดดี แต่ทว่า นาทีนี้เขากลับมองไม่เห็นว่หลี่ชีย่นั้นอวดดีตรงไหน ถ้าหากไม่ใช่ความอวดดีมันก็คือความมั่นใจในตนเองแล้ว!

หลี่ชีย่ถึงกับเก็บดาบหมิงเหรินเมื่อต้องเผชิญหน้ากับคู่ต่อสู้เช่นนี้ มันคือความมั่นใจในตนเองที่มาจากไหนกัน! สิ่งนี้ได้ทำให้สายตาของเมิ่งเจิ้นเทียนต้องเต้นกระตุกทีหนึ่ง

ในขณะที่ ผู้คนจำนวนมากนับไม่ถ้วนถึงกับต้องกลั้นลมหายใจเอาไว้ เมื่อมองเห็นการประชันหน้ากันระหว่างหลี่ซีเย กับเมิ่งเจิ้นเทียน ทุกคนต่างล่องมองดูภาพที่เกิดขึ้นตรงหน้า

เวลานี้ ดูเหมือนนาทีนี่ลมหายใจของทุกคนจะรู้สึกตึงเครียดขึ้นมา ทุกคนล้วนแล้วแต่เข้าใจเป็นอย่างดีว่า การต่อสู้ในครั้งนี้เป็นการบ่งบอกว่า การชิงตำแหน่งราชันเซียนได้เปิดฉากขึ้นมาแล้ว ทุกคนยอมเข้าใจได้ว่า หลังจากเสร็จศึกในครั้งนี้แล้ว เท่ากับเป็นการยืนยันถึงผู้ที่ จะเข้ารับการคัดเลือกเป็นราชันเซียนของแดนวิญญานสวรรค์!

ไม่ว่าผลของการต่อสู้ในครั้งนี้จะออกมาอย่างไร ไม่ว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะหรือพ่ายแพ้ ท้ายที่สุดแล้วก็ต้องมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะเป็นตัวแทนของแดนวิญญานสวรรค์เข้าไปชิงชะตาฟ้า!

ในเวลานี้ ผู้คนกระหายต้องการให้เมิ่งเจิ้นเทียนเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ เพราะว่าอย่างไรเสียเขาก็คือผู้ที่มีชาติกำเนิดมาจากเผ่าวิญญานเทพ เขาจะได้เป็นตัวแทนเผ่าวิญญานเทพเข้าชิงชะตาฟ้า และจะเป็นเกียรติยศของเผ่าวิญญานเทพ

ขณะที่นาทีนี่ก็มีผู้ที่คาดหวังให้หลี่ซีเยเป็นฝ่ายชนะ เพราะมันจะกลายเป็นความมหัศจรรย์ คนที่สามารถสังหารผู้เข้ารับการคัดเลือกเป็นราชันเซียนในฐานะเป็นผู้ผิดยุคได้ มันช่างเป็นผลงานที่น่าภาคภูมิใจและพาลยิ่งนัก

ในเวลานี้ บรรยากาศกลับกลายเป็นตึงเครียดยิ่งนัก หัวใจของผู้ที่อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะเหมือนถูกปลุกแหวนเอาไว้ แน่นอน มี

ผู้คนจำนวนมากไม่น้อยที่รู้สึกดีใจ เพราะว่าพวกเขาไม่นึกไม่ฝันเลยว่า จะได้มีโอกาสได้เห็นศึกแห่งการแย่งชิงตำแหน่งราชันเซียน!

“ข้าไม่ได้ลงมือจริงจังมานานมากแล้ว” นัยน์ตาทั้งสองของ เมิ่งเจิ้นเทียนดูน่ากลัว ส่งประกายเจิดจ้า ปราบกฏสุริยันจันทราลอย ล่องอยู่ในนั้น ร่างกายของเขาเหมือนสูงใหญ่ขึ้นมาโดยพลัน

“ช่างเถอะ ข้าไม่อยากเยาะเย้ยเจ้าอีกต่อไป” หลี่ชีย่ยิ้มกล่าว อย่างตามใจว่า “ถ้าหากข้าไปเปิดแผลเจ้าก่อนศึกใหญ่ จะ กลายเป็นการกระทำของคนถ่อยไป ทำให้จิตใจของเจ้าเกิดรอย ตำหนิขึ้นมาได้”

เมื่อเมิ่งเจิ้นเทียนได้ยินคำพูดเช่นนี้ ดวงตาดูน่าเกรงขาม ขึ้นมา พลันปราบกฏปณิธานการฆ่าที่ไม่มีสิ้นสุดออกมา ท่ามกลาง ปณิธานการฆ่านี้ ทำให้ฟ้าดินถึงกับเย็นยะเยือกขึ้นมา ผู้คน จำนวนมากสามารถรับรู้ได้ถึงปณิธานการฆ่าที่น่ากลัวนี้ได้ รู้สึก เจ็บแปลบๆ เป็นระลอกๆ

ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมงานประชุมหมื่นเผ่าพันธุ์ไม่รู้ว่าคำพูดนี้ หมายถึงอะไร ส่วนคนที่ได้เข้าร่วมงานประชุมหมื่นเผ่าพันธุ์รู้ว่า มันมีความหมายว่าอย่างไร ดังนั้น บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่ อยู่ด้านนอกหุบเขาหิมะต่างจ้องมองตากันและกัน พวกเขาต่าง ต้องการรู้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จ

แดนวิญญานสวรรค์มีคำพูดเช่นนี้มาตลอดว่า ด้วยความรัก ความเป็นพี่น้องอันลึกซึ้ง เมิ่งเจิ้นเทียนยอมหลีกทางให้กับราชัน เซียนท่าคง ยอมเสียสละโอกาสการแย่งชิงตำแหน่งราชันเซียน ให้กับราชันเซียนท่าคง ด้วยเหตุนี้เอง หลังจากที่ราชันเซียนท่า

คงได้เป็นราชันเซียนแล้วยังคงยกย่องให้เมิ่งเจิ้นเทียนอยู่ในฐานะพี่ชาย

ดังนั้น บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนของแดนวิญญานสวรรค์ต่างก็เชื่อในคำพูดเช่นนี้มาโดยตลอด กระทั่งมีเหล่าวิญญานเทพจำนวนมากไม่น้อยที่ถือเอาเรื่องนี้เป็นความภาคภูมิใจ จะอย่างไรเสียกล่าวสำหรับใครก็ตาม ตำแหน่งราชันเซียนเป็นสิ่งที่เปี่ยมด้วยความเย้ายวนสำหรับทุกคนอยู่แล้ว การที่เมิ่งเจิ้นเทียนเพื่อพี่น้องแล้วสามารถยกตำแหน่งราชันเซียนให้ช่างเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่เพียงใด เป็นอารมณ์และความคิดที่ยอดเยียมเช่นใด

แต่ทว่า ในการประชุมหมื่นเผ่าพันธมิตรนั้น หลี่ชียเอกลับเปิดโปงเรื่องของเมิ่งเจิ้นเทียนออกมา บอกว่า การถอนตัวของเมิ่งเจิ้นเทียนในครั้งนั้นหาใช่เป็นเพราะเรื่องของความรักระหว่างพี่น้อง แต่เป็นเพราะกองทัพของเขาไปตั้งชื่อว่ากองทัพสยบฟ้า จึงถูกราชามังกรดำตำหนิว่ากล่าว จนเขาตกใจแล้วถอนตัวออกไปเก็บตัวไม่ยอมออกมาแย่งชิงชะตาฟ้าอีก

สำหรับคำพูดของหลี่ชียเอ่นั้น มีผู้ที่มีความน่าเชื่อถือเพราะจะอย่างไรเสียใครบ้างจะยอมยกตำแหน่งราชันเซียนให้ แต่ก็มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเหล่าวิญญานเทพจำนวนมากไม่น้อยที่เห็นว่าเป็นการให้ร้ายต่อเมิ่งเจิ้นเทียนของหลี่ชียเอ

ด้วยเหตุนี้เอง การที่หลี่ชียเอได้พูดเรื่องนี้ขึ้นมาอีกครั้งในเวลานี้ผู้คนจำนวนมากต่างก็อยากจะรู้ว่า เรื่องราวที่แท้จริงในครั้งนั้นมันเป็นอย่างไรกันแน่ เมิ่งเจิ้นเทียนยอมยกตำแหน่งราชันเซียนเพราะความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งฉันทน์พี่น้อง หรือเป็นเพราะเกรงกลัวต่อราชา

มังกรดำจนถอนตัวออกจากยุทธภพและไม่ปรากฏตัวออกมาอีกเลยกันแน่!

“มาเถอะ เจ้ากับข้ามาสู้กันสักครั้ง” หลี่ซิเย่เห็นฟ้าขึ้นไปบนท้องฟ้า

เมิ่งเจิ้นเทียนเองก็ไม่มีท่าทีลังเลแม้แต่น้อย เห็นฟ้าตามขึ้นไปและยืนประจันหน้ากับหลี่ซิเย่บนท้องฟ้า

“ตูม...” หลี่ซิเย่กวักมือไปตามอารมณ์ ปรากฏบนท้องฟ้าได้มีเวทีต่อสู้ดีกดำบรรพชขนาดยักษ์ลงมาจากท้องฟ้าเบื้องบน เดิมทีเวทีนี้ล่องลอยอยู่ในจักรวาล เวลานี้ถูกหลี่ซิเย่เรียกเอามา หลี่ซิเย่ก้าวเท้าเข้าไปในเวทีการต่อสู้ในทันที

เวทีต่อสู้แห่งนี้มีความดีกดำบรรพชามาก ทั้งยังดูलयพร้อยไปหมด เวทีต่อสู้แห่งนี้เต็มไปด้วยลวดลายศักดิ์สิทธิ์ที่ดีกดำบรรพชิ่ง ลวดลายศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ทรงพลังยิ่งนัก เหมือนว่าเป็นเวทีการต่อสู้ที่สร้างขึ้นโดยปรัชญาเมธียุคดีกดำบรรพชที่มีความแข็งแกร่งยิ่ง

เวทีต่อสู้นี้มีลักษณะเป็นหลุมเป็นบ่อเต็มไปหมด กระทงมีบางแห่งปรากฏเป็นรอยร้าว แม้แต่เวทีการต่อสู้ระดับนี้ยังถูกทำให้แตกร้าวได้ ย่อมไม่ต้องสงสัยว่า เวทีการต่อสู้นี้ต้องเคยผ่านการต่อสู้ที่สะเทือนฟ้ามาแล้วอย่างแน่นอน

“เข้ามาต่อสู้กัน!” หลี่ซิเย่ที่ยืนอยู่ภายในเวทีการต่อสู้ พุดกับเมิ่งเจิ้นเทียนอย่างช้าๆ

เมิ่งเจิ้นเทียนมองดูเวทีการต่อสู้ที่หนึ่งและก้าวเท้าเข้าไปโดยไม่ลังเล ไปยืนประจันหน้ากับหลี่ซิเย่

ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากต่างทยอยกันเห็นฟ้าขึ้นไปบนห้องฟ้า ล้วนแล้วแต่ต้องการได้เห็นกับตาตนเอง สำหรับการต่อสู้ที่สะท้อนโลกาเช่นนี้

ทุกคนก็รู้ว่า การต่อสู้ขีดจำกัดในระดับนี้หากไม่ต่อสู้กันบนเวทีแล้ว หากไม่ทันระวังก็จะทำให้ฟ้าถล่มดินทลายได้ แม้ว่าจะต่อสู้ขีดจำกัดกันบนห้องฟ้าสูงก็ตาม การต่อสู้ในระดับเช่นนี้ก็สามารถทำให้ห้องฟ้าที่ว่างเปล่าถูกทำลายจนเหลือไว้เพียงหลุมดำที่นากลัวเอาไว้

“หากว่าเจ้าเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ เจ้าถอนตัวออกไปทันที” เม็งเจิ้นเทียนจ้องมองหลี่ชียเอ่ และกล่าวท่าทีน่าเกรงขามออกมาท้ายที่สุด

“มั่นใจไม่น้อยเลย” หลี่ชียเอ่มองหน้าเขาไปตามอารมณ์ กล่าวท่าทีเมินเฉยว่า “เจ้าลงมือเพียงคนเดียว หรือว่าจะเข้ามาพร้อมกับพวกองค์ชายแห่งความชั่วร้ายกันล่ะ?”

สีหน้าของเม็งเจิ้นเทียนเปลี่ยนไป เมื่อหลี่ชียเอ่พูดออกมาเช่นนี้ แต่ เขาไม่ได้แสดงอาการโกรธออกมา

ทว่า บรรดา ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้ว ต่างมองตากันและกัน กระทั่งบางคนเปิดเนตรฟ้าขึ้นและกวาดมองไปรอบๆ แต่ทว่า ไม่มีใครมองเห็นพวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย

“หลี่ชียเอ่ เจ้าคิดว่าตัวเองแน่นมากไปหน่อยแล้ว!” เม็งเจิ้นเทียนกล่าวด้วยท่าทีน่าเกรงขามว่า “หรือว่าเจ้าคิดว่าสามารถชนะได้จริงรึ?”

“ช่างเถอะ” หลีชีเย่ยิ้มกล่าวว่า “ข้าเองก็ไม่อยากพูดอะไร
กระทบเจ้า แต่ ข้าชนะแน่ ในเมื่อเจ้าคิดจะสู้กับข้า จันเรามาเดิมพัน
ให้มันมากกว่านี้ก็แล้วกัน ข้าเองก็ไม่ใช้คนดีอะไรนักหนา เจ้ากับ
ข้าตัดสินชี้ขาดความเป็นความตายกันเลย เจ้าแพ้ ก็เอาชีวิตเจ้าทิ้ง
เอาไว้ที่นี้ก็แล้วกัน ข้าอยากจะได้เห็นว่าที่เจ้าตัดหัวตัวเองออกมา
ตอนนั้น!”

คำพูดของหลีชีเย่ทำให้ดวงตาคู่ นั้นของเมิ่งเจิ้นเทียนดูน่ากลัว
เขามองหลีชีเย่ด้วยสายตาเหยียดหยัน เขาเองก็ไม่ใช้คนดีอะไร
นักหนาเช่นกัน กล่าวนำเกรงขามออกมาว่า หากว่าเจ้าแพ้ เจ้าก็
ตัดหัวของตัวเองออกมา ข้าก็อยากเห็นภาพนั้นด้วยตาของ
ตนเอง”

“ได้” หลีชีเย่ก็ตรงไปตรงมาตอบตกลงทันที ยิ้มกล่าวว่า “แต่
ว่า เจ้าไม่มีโอกาสเช่นนี้ การเป็นศัตรูกับข้าเจ้าตายแน่นอน ข้ารอ
คอยวินาทีที่เจ้าตัดหัวของตัวเองออกมา!”

“ฮึ...” เมิ่งเจิ้นเทียนส่งเสียงนำเกรงขามออกมา แม้ว่าจะไม่ได้
แสดงอาการโกรธ แต่ ท่าทีของเขาสามารถบ่งบอกได้ทุกอย่าง

“ตูม...” เมิ่งเจิ้นเทียนเวลานี้ไม่ได้พูดอะไรอีก แต่ปล่อยพลัง
ลมปราณของตัวเองออกมา ทันใดนั้น พลังลมปราณของเมิ่งเจิ้น
เทียนตกลงบอบอวลไปทั่ว เหมือนว่าพลังลมปราณของเมิ่งเจิ้นเทียน
ต้องการดันให้อาณาจักรแห่งนี้ฉุนระเบิดไปอย่างนั้น ยามที่พลัง
ลมปราณของเขาปกคลุมไปทั่วพื้นที่แล้วนั้น เหมือนว่าพื้นที่แห่งนี้
ได้กลับกลายเป็นเล็กจิ๋วมากในทันที

ในเวลานี้ พลังมปราณของเม็งเจิ้นเทียนเปรียบประดุจเป็นทะเลที่กว้างใหญ่ไร้ขอบเขต ท่ามกลางทะเลที่กว้างใหญ่ไร้ขอบเขตเช่นนี้ พื้นที่บริเวณนี้คล้ายเป็นเพียงเรือน้อยลำหนึ่งเท่านั้น ขอเพียงมีพายุลมมาถึงก็สามารถจมเรือน้อยลำนั้นได้ทันที

บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดต่างรู้สึกได้ว่าตัวเองนั้นช่างเล็กจิ๋วเสียดเหลือเกิน เมื่อตกอยู่ท่ามกลางพลังมปราณที่ไม่มีสิ้นสุดเช่นนี้ เหมือนว่าหากเม็งเจิ้นเทียนพาลโกรธขึ้นมา พลังมปราณของเขาก็สามารถสังหารสิ้นทุกคน ประดุจว่าพาลโกรธก็สามารถเข่นฆ่าจำนวนนับล้านได้ทันที

ตอนที่ 1486 สุดยอดเคล็ดวิชาใต้หล้า

หลี่ชีย่ย์มิดหนึ่ง มองดูพลังลมปราณของเมิ่งเจิ้นเทียนที่ อาละวาดไปทั่วบริเวณ "ตูม" เสียงดังสนั่นเกิดขึ้น พลังลมปราณ พุ่งขึ้นมาอย่างรุนแรง จากนั้นพลังลมปราณดังกล่าวได้กลับ กลายเป็นมังกรแท้จริงตัวหนึ่ง มันยึดครองพื้นที่อยู่ท่ามกลางฟ้าดิน ส่งเสียงคำรามออกมาไม่ขาดสาย

แม้ว่าพลังลมปราณของหลี่ชีย่ย์ จะไม่เหมือนกับของเมิ่งเจิ้น เทียนที่ อาละวาดไปทั่วบริเวณ ปกคลุมหมื่นอาณาจักร แต่ว่า ขณะที่ลมปราณของเขารวมตัวกลายเป็นมังกรแท้จริงนั้น เสมือน ว่ามังกรแท้จริงตัวนี้ที่ยึดครองอยู่ท่ามกลางฟ้าดินนี้สามารถทำลาย ทุกสิ่งทุกอย่าง โดยอาศัยกรงเล็บของมันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

ขณะที่พลังลมปราณของทั้งสองฝ่ายทำการสยบบริเวณนี้ เอาไว้ ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากไม่ถ้วนรู้สึกรู้สิดัดจัน แสบหายใจไม่ออก ท่ามกลางพลังลมปราณของทั้งสองฝ่ายที่น่า เกรงขามและไม่มีสิ้นสุด ไม่ว่าจะเป็นยอดฝีมือเช่นใดก็ตาม ดู เหมือนทั้งหมดจะเล็กล้มลง ล้วนแล้วแต่ไม่มีค่าคู่ควรจะกล่าวถึง

เมิ่งเจิ้นเทียนไม่เสียทีที่เป็นพวกผิวดุคนะเนี่ย พลังลมปราณที่ มิชีวิตชีวาอยากที่จะมีผู้ใดในหล้าเทียบเทียมได้ แม้ว่าบนโลกนี้ยังคง มีผู้ที่ดำรงอยู่ในสถานะที่แข็งแกร่งและดีก่ด่าบรรพียิ่งกว่า แต่ว่า หากเทียบความคึกคักและมีชีวิตชีวาต้านพลังลมปราณและพลัง ชีวิตแล้ว หอดสายตาไปทั่วแดนวิญญานสวรรค์เกรงว่าคงยากจะมี

ผู้ใดเทียบเคียงเขาได้กระมัง” ระดับปราชญ์รุ่นอาวุโสที่มองเห็นลักษณะของพลังลมปราณที่ครอบคลุมไปทั่วของเม็งเจิ้นเทียนแล้วท่ามกลางลมปราณที่มหาศาลเช่นนี้ ตนเองกลับกลายเป็นเล็กมากจนเหมือนตั้งเรือน้อยท่ามกลางทะเลที่กว้างใหญ่ แล้วจะไม่ให้ผู้คนต้องรู้สึกหวั่นไหวได้อย่างไร

หลี่ซีเยก็ไม่ได้อยู่ไปกว่า เขาไม่ใช่ประเภทผิดยุค แต่ทว่า พลังลมปราณของเขากลับทรงพลังและน่าเกรงขาม ทุกๆ อณูของพลังลมปราณล้วนแล้วแต่หนักแน่นดังขุนเขา ทุกๆ พลังลมปราณของเขาล้วนแล้วแต่เหมือนผ่านการต่อสู้และทดสอบมาแล้วอย่างโชกโชนอย่างนั้น” แต่ก็มีระดับผู้ยิ่งใหญ่ได้เอ่ยขึ้นมา เมื่อมองเห็นพลังลมปราณของหลี่ซีเยที่ดั่งมังกรแท้จริงยึดพื้นที่อยู่ตรงนั้น

จากการที่พลังลมปราณของหลี่ซีเย และเม็งเจิ้นเทียนได้สยบพื้นที่บริเวณนี้เอาไว้แล้ว เหมือนว่าภายใต้พลังลมปราณของพวกเขาทั้งสองคน สามารถทำให้พื้นที่บริเวณนี้ถูกบดขยี้จนแหลกลาญได้อย่างนั้น กระทั่งมีผู้ที่ได้ยินเสียงดังจี้จี้ดออกมาจากพื้นที่บริเวณนี้ล่างๆ ภายใต้พลังลมปราณของทั้งสองฝ่าย ดุดดิ่งพื้นที่บริเวณนี้ไม่อาจรองรับพลังจากลมปราณของพวกเขาได้อีกต่อไป พร้อมจะแหลกละเอียดได้ทุกเวลา

“ลงมือเถอะ” หลี่ซีเยหัวเราะไปตามอารมณ์ กล่าวว่า “เจ้ายกย่องว่าตนเองนั้นเหมือนตั้งพี่น้องกับราชันเซียนท่าคง ข้าก็อยากจะรู้กันว่า บนเส้นทางสายนี้เจ้าก้าวเดินไปได้ไกลแค่ไหนแล้ว”

เม็งเจิ้นเทียนไม่พูดพล่ามทำเพลง นิ้วที่ชี้ออกไปตามอารมณ์พลันได้ยินเสียงของหงส์ที่ดังก้องฟ้าดิน จากนั้น เห็นเป็นประกายสี

ทองที่สาตสองลงมา หงส์ทองตัวหนึ่งพุ่งโฉบลงมา ด้วยกรงเล็บ หงส์ที่คมกริบ เหมือนหนึ่งสามารถฉีกท้องฟ้าจนกระจุยได้อย่างนั้น

“ดรชนี่ไต่สายของนิกายพิสุทธิ์” ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความรู้ กว้างขวางผู้หนึ่ง เมื่อเห็นนิ้วที่ชี้ออกไปตามอารมณ์แล้วถึงกับ พึมพำออกมา

หลี่ซีเยเพียงยิ้มออกมาตามอารมณ์ กระโดดลอยตัวขึ้นไป ตั้ง ปลาการ์ฟกระโดดน้ำอย่างนั้น ไม่มีใครสามารถมองเห็นได้อย่าง ชัดเจนว่ากระบวนท่านี้ของเขาแปลงมาอย่างไร เพียงพริบตาเดียว ก็ไปยืนอยู่ด้านหลังของหงส์ทอง

“ปัง” หลี่ซีเยเพียงโฉบออกไปตามใจอย่างนั้น พลันทะเล่ จุดสำคัญของหงส์ทองเข้าให้ เสียงหงส์ทองดังขึ้นมาอย่างน่า เวทนา พลันร่วงหล่นลงไปทันที

แต่ทว่า หงส์ทองยังไม่ทันได้ตกถึงพื้น เม็งเจิ้นเทียนสำแดงท่ามู ททราเข้าสยบในทันที เป็นตราประทับที่หอบเอาพลังฟ้าดิน มีสุริยัน จันทรารากฎขึ้นมา เคียงข้างด้วยความยิ่งใหญ่ ผุงมัจฉาเป็นร้อย ที่บินว่อน จากการสยบลงมาของตราประทับนี้ เม็งเจิ้นเทียนคล้าย ดังเป็นเทพเจ้าแห่งทะเลองค์หนึ่งที่สามารถบัญชาการสัตว์น้ำในใต้ ฟ้าได้ทั้งหมด

“ตราประทับสุริยันจันทรามีมัจฉาของหุบเขาจักรพรรดิ” ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความรู้กว้างขวางผู้นั้นกล่าวด้วยความรู้สึกเหนือ ความคาดคิดยิ่งนัก

หลี่ซีเยที่ต้องเผชิญกับการสยบของตราประทับศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ กลับมีท่าทีสบายๆ ตั้งกำลังเดินเล่นอยู่ในสวนหลังบ้านของตน ลงมือโดยไม่ได้มีกระบวนการท่าใดๆ เลี้ยงสุริยันจันทร์รา ทำให้ฝูงมัจฉาล่าถอยกลับไป พลันผ่านทะเลเข้าสู่ภายในตราประทับศักดิ์สิทธิ์นั้น นิ้วที่ลื่นออกไปท่ามกลางตราประทับศักดิ์สิทธิ์ ได้ยินเสียง “ปัง” ตราประทับแตกสลายไป

แต่ทว่า ในเสี้ยววินาทีนี้เอง เม็งเจิ้นเทียนเสกเอาหินหยางขึ้นมา ตัดขาดหมื่นยุค นิ้วทั้งห้าของเขาเหมือนดังรากฝอยที่ยังรากลงบนพื้นดิน ปิดกั้นช่องว่างเอาไว้ในทันที วางยันต์ศักดิ์สิทธิ์ปรมาจารย์พิฤกษาเอาไว้ในช่องว่าง ยันต์ศักดิ์สิทธิ์พลันลู่โลมออกมา เสมือนหนึ่งโลกทั้งโลกถูกระเบิดจนแหลกละเอียด

“ยันต์หัตถาภะฉายทั่วหล้าของจูลู่” ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความรู้กว้างขวางผู้นั้นซึ่ซัดลงไปทันทีถึงชื่อของกระบวนการนี้ออกมา

“ปัง ปัง ปัง...” เพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ หลี่ซีเย และเม็งเจิ้นเทียนแลกหมัดกันไปแล้วหลายสิบกระบวนการ อีกทั้งการลงมือของทั้งสองฝ่ายล้วนแล้วแต่ทรงอานุภาพยิ่งนัก ท่วงท่าที่สามารถทำอะไรได้ตามแต่ใจปรารถนา

“สุริยเทพเทศนาธรรมของนิกายสุริยัน” ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความรู้กว้างขวางผู้นั้นสามารถบอกถึงชื่อกระบวนการต่างๆ กระบวนการท่าที่เม็งเจิ้นเทียนสำแดงออกมา

“หมัดศักดิ์สิทธิ์หอแปดชั้นของแดนศักดิ์สิทธิ์เรืองสัจธรรม”

“ทวนโลการุ่งเรืองของสำนักแตรสังข์” ระดับผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความรู้กว้างขวางผู้นั้นเรียกชื่อกระบวนท่าทุกท่าที่เม็งเจิ้นเทียนสำแดงออกมา

.....

ल्लीชเยต่อสู้อกับเม็งเจิ้นเทียนอย่างดุเดือด พลังลมปราณทั้งสองคนที่เกรียงไกรไปเก้าชั้นฟ้าสับสนแดนดิน ทุกๆ กระบวนท่าแสดงถึงความลึกลับพิสดารของสัจธรรม ทุกๆ กระบวนท่าพุ่งไปยังแก่นของหลักสัจธรรม

วิชาที่เม็งเจิ้นเทียนสำแดงออกมานั้นหลากหลายมาก เรียกได้ว่าสุดยอดเคล็ดวิชาหมื่นสำนักร้อยเผ่าพันธมิตรเขาสามารถสำแดงออกมาได้อย่างลึกลับพิสดารยิ่ง และเปี่ยมด้วยอานุภาพมาก ต่อให้เป็นปฐมบรรพบุรุษของสำนักหรือเผ่าพันธมิตรตั้งกล่าวสำแดงออกมา ก็เกรงว่าอาจมีอานุภาพไม่เท่ากับเขา

ทุกๆ กระบวนวิชาที่เม็งเจิ้นเทียนสำแดงออกมาล้วนแตกต่างกัน กระบวนท่าของแต่ละสำนักแต่ละเผ่าพันธมิตรเขาจะใช้เพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการซ้ำเป็นครั้งที่สอง เหมือนว่าเขามีความมั่นใจกับเคล็ดวิชาหมื่นพันที่มีอยู่อย่างนั้น

ในเวลานี้ สุดยอดเคล็ดวิชาในใต้หล้าถูกเม็งเจิ้นเทียนสำแดงออกมาอย่างไม่ขาดสาย ไม่ว่าจะเป็้นเคล็ดวิชาที่มีกระบวนท่าธรรมดา หรือเป็นกระบวนท่าที่มีความสลับซับซ้อนและพลิกแพลงมาก เมื่อสำแดงออกมาจากเขาแล้ว ก็ไม่ต้องไปกว่าการสำแดงออกมาจากปฐมบรรพบุรุษที่เป็นเจ้าของเคล็ดวิชานั้น ๆ กระทั่งทรงอานุภาพยิ่งกว่าเสียอีก

การที่เม็งเจิ้นเทียนพล้นลงมือก็เป็นสุดยอดเคล็ดวิชาใต้หล้าที่
สำแดงออกมาอย่างไม่ขาดสาย การลงมือของหลี่ชีย่กลับง่ายตาย
ยิ่ง เขาลงมือตอบโต้ด้วยหมัด เหว้า และนิ้ว แต่ไม่ว่าจะเป็นหนึ่งหมัด
หนึ่งเหว้า และหนึ่งนิ้ว ล้วนแล้วแต่มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มากนัก
ท่ามกลางหนึ่งหมัด หนึ่งเหว้า และหนึ่งนิ้วที่สำแดงออกไปนั้น ล้วน
พุ่งเป้าไปที่จุดอ่อน ไม่มีประเภทกระบวนท่าดงามแต่ใช้การอะไร
ไม่ได้ ทุกๆ กระบวนท่าล้วนพุ่งไปที่จุดตาย! ไม่มีพลังที่เกินเลย ไม่
สูญเสียกระบวนท่าโดยเปล่าประโยชน์

ระหว่างที่ทั้งสองฝ่ายแลกหมัดกันอย่างดุเดือดนั้น ตัวของเม็ง
เจิ้นเทียนนั้นบางครั้งจะเคียดข้างด้วยสุริยันจันทราและดวงดาว
บางครั้งก็จะมีทะเลและมหาสมุทรคอยให้การคุ้มครอง บางครั้งก็
แปลงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คอยเฝ้าอารักขาเอาไว้...ขณะที่การลงมือ
ของหลี่ชีย่นั้นเป็นไปตามอารมณ์ จังหวะการลงมืองดั่งมังกร
กระโจน ดั่งหงส์โฉบตี ดั่งเหยี่ยวบิน...

เวลานี้ ทั้งสองฝ่ายเห็นถึงการแตกต่างกันอย่างมากเมื่อมีการ
เปรียบเทียบกัน ทุกๆ กระบวนท่าที่ทั้งสองสำแดงออกมานั้นหาก
นำมาเปรียบเทียบกับสิ่งปลูกสร้างละก็ กระบวนท่าของเม็งเจิ้นเทียน
ก็เหมือนกับเป็นเมืองที่ใหญ่โตน่าเกรงขาม ด้านในประกอบด้วยตึก
รามบ้านช่องใหญ่โตมโหฬาร มีตำหนักวิหารเทพ เหลืองอร่ามแว
วาว กระทั่งอิฐทุกก้อนล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงความฟุ่มเฟือย
สะท้อนจิตใจของผู้คนในหล้า

ขณะที่แต่ละท่วงท่าของหลี่ซีเย่นั้นเปรียบเหมือนกระต๊อบที่โหมมๆ หลังหนึ่ง ดุ่งายๆ และโกโรโกโส ช่างเป็นอะไรก็ตามใจตามอารมณ์เหลือเกิน แต่ กลับใช้การได้ดี สามารถบังแดดบังฝนได้

มองดูทั้งสองฝ่ายที่ต่อสู้กันอยู่ในเวทีต่อสู้ดีกดำบรรพ์แบบอ่อนสยบแข็ง เวลานี้ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนจ้องมองจนตาลาย ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนรู้สึกหวั่นไหวยิ่งนัก

ผู้คนต้องหวั่นไหว เมื่อเห็นเมิ่งเจิ้นเทียนพลันลงมือก็สำแดงสุดยอดเคล็ดวิชาต่างๆ ของตัวเหล่าออกมา พิมพ์ว่า “เมิ่งเจิ้นเทียนสมแล้วที่เป็นผู้สามารถเรียกพี่เรียกน้องกับราชันเซียนท่าคงได้สามารถรวบรวมวิชาต่างๆ ตัวเหล่าเอาไว้ ยังมีเคล็ดวิชาที่เขาไม่รู้จักอีกหรือ?”

“ไม่ หลี่ซีเย่จึงจะนับเป็นผู้ที่แข็งแกร่งโดยแท้” มีผู้ที่สามารถมองเห็นความลึกลับพิสดารแท้จริงที่อยู่ภายใน กล่าวหาว่า “เป็นความยอดเยี่ยมจริงที่เมิ่งเจิ้นเทียนสามารถรวบรวมสุดยอดวิชาต่างๆ ได้หล้ามาอยู่กับตัว แต่ทว่า หลี่ซีเย่กลับเป็นผู้ที่ควบคุมความหมายที่ลึกซึ้งของสัจธรรม เขาพุ่งตรงไปที่แก่นแท้ ไม่ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนจะสำแดงสุดยอดเคล็ดวิชาอะไรออกมาก็ตาม หลี่ซีเย่ กลับสามารถทำลายได้ภายใต้นิ้วเดียวหรือฝ่ามือเดียวเท่านั้น นี่แหละจึงจะเป็นการรู้และเชี่ยวชาญถึงความหมายที่ลึกซึ้งของสัจธรรมสูงสุดที่แท้จริง”

หลังจากที่มองดูการต่อสู้กันอย่างดุเดือดของทั้งสองฝ่ายอยู่นานมาก มีผู้ที่ได้สติกลับมาถึงกับกล่าวด้วยความตระหนกกว่า “เมิ่ง

เงินเทียนจะฝึกลิขิตสวรรค์มากเกินไปแล้วกรรมถึงกับสามารถฝึกสุดยอดเคล็ดวิชาของทั่วหล้าได้ หรือว่าเขาเคยเห็นตำราหรือเคล็ดลับของสำนักต่างๆ อย่างนั้นรึ?”

“เรื่องนี้ใช่ว่าเมิ่งเงินเทียนได้เคยเห็นเคล็ดวิชา ของสำนักต่างๆ ทั่วหล้า” อ๋องเทพเฒ่าที่มีชาติกำเนิดจากเผ่าวิญญาณเทพผู้หนึ่งได้พูดขึ้นมาว่า “นั่นเป็นเพราะศิษย์ของเงินเทียนล้วนแล้วแต่มีสวรรค์سادสองที่สุดยอดยากที่จะหาผู้ใดมาเทียบเทียมได้”

“มันหมายความว่าอย่างไร?” ผู้เยาว์ที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้ ถึงกับเอ๋อถามด้วยความถ่อมตัว

อ๋องเทพเฒ่าผู้นี้ได้เห็นเมิ่งเงินเทียน พลันลงมือก็สำแดงสุดยอดวิชาของสำนักต่างๆ ทั่วหล้า กล่าวว่่า “ผู้คนจำนวนมากในแดนวิญญาณสวรรค์ต่างพูดกันว่า สวรรค์سادสองของศิษย์สำนักเงินเทียนคือสวรรค์سادสองที่ดีที่สุดของเผ่าวิญญาณฟ้าสำหรับตัวของเมิ่งเงินเทียนย่อมไม่ต้องพูดถึง เขาเป็นสุดยอดดาวรุ่งมาแต่กำเนิด...”

“...เล่าลือกันว่า ในขณะที่เมิ่งเงินเทียนยังอยู่ในวัยหนุ่ม สวรรค์سادสองของเขาอดเยี่ยมมาก ขอเพียงแต่เขาได้เห็นผู้อื่นสำแดงเคล็ดวิชาออกมา สวรรค์سادสองของเขาก็จะบันทึกเอาไว้ได้สามารถย่อความลึกลับพิสดารของท่วงท่าเหล่านั้นได้ ส่งผลให้เมิ่งเงินเทียนสามารถเรียนรู้เคล็ดวิชาของผู้อื่นได้ทันทีที่เห็น” เมื่อเอ่ยถึงตรงนี้แล้ว อ๋องเทพผู้นี้ถึงกับทอดถอนใจออกมาด้วยความอิจฉา

ต่างก็เป็นเผ่าวิญญาณเทพเหมือนกัน มีใครบ้างล่ะที่ไม่อยากมีสวรรค์สาตสองเช่นนี้ หลังจากที่มีสวรรค์สาตสองเช่นนี้แล้ว ย่อมบ่งบอกว่าจะได้ครอบครองสุดยอดเคล็ดวิชาทั่วหล้า

“พูดเช่นนี้ แสดงว่าขอเพียงเม็งเจ็ญเห็นได้เห็นกระบวนท่าที่ผู้อื่นสำแดงออกมาแล้ว เขาก็สามารถขโมยฝึกได้แล้วสิ?” หลายนคนรู้สึกหวั่นไหว เมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้

กล่าวสำหรับสำนักเจ้าลัทธิจำนวนมากแล้ว เคล็ดวิชาของสำนักเป็นเคล็ดลับที่ไม่ถ่ายทอดให้แก่กัน หากถูกผู้อื่นขโมยฝึกได้แล้วจะไหวรี

“มันมีข้อแตกต่างกันอยู่” อ๋องเทพเต๋าผู้นี้สายหน้าเบาๆ และกล่าวว่า “เคล็ดวิชาที่ไม่ถ่ายทอดทั่วไปของแต่ละสำนักล้วนแล้วแต่มีความลับที่เป็นแก่นกลางสำคัญอยู่ ซึ่งแก่นกลางส่วนนี้ไม่สามารถขโมยไปได้ วิชาที่เม็งเจ็ญเห็นสำแดงออกมานั้นเป็นเพียงเจ็ดส่วนของเคล็ดวิชานั้นๆ เท่านั้นเอง ยังคงห่างไกลจากเคล็ดวิชาที่สมบูรณ์อยู่ช่วงหนึ่ง แต่ทว่า ทำอย่างไรได้ล่ะ ในเมื่อกำลังของเขากลับแข็งยิ่งนัก ดังนั้น แม้ว่าจะเป็นเพียงเจ็ดส่วนเมื่อสำแดงออกมาจากตัวเขาแล้วก็กลายเป็นมีอานุภาพเป็นอันมาก กระทั่งอาจเหนือกว่าปฐมบรรพบุรุษของสำนักนั้นๆ เสียอีก!”

ทุกคนรู้สึกโล่งอกไปเพราะหนึ่ง หลังจากได้ฟังคำอธิบายของระดับอ๋องเต๋าผู้นี้แล้ว หากเม็งเจ็ญเห็นสามารถขโมยเรียนรู้และฝึกวิชาของสำนักต่างๆ ทั่วหล้าจากการได้เห็นเพียงครั้งเดียวได้ล่ะก็ เช่นนั้นแล้ว สำนักต่างๆ ทั่วหล้ายังจะมีความลับอะไรเหลืออยู่อีก มิเท่ากับเคล็ดวิชาของสำนักตนต้องรั่วไหลออกไปนอกสำนักรี

“ปัง” เเวลานี้เอง หลี่ซีเยและเมิ่งเจิ้นเทียนได้ปะทะกันซึ่งหน้าตรงๆ ทั้งสองฝ่ายต่างไม่ได้เปรียบเสียเปรียบแต่อย่างใด

เมิ่งเจิ้นเทียนล้องมองดูหลี่ซีเย สายตากระตุกนิดหนึ่ง ไม่ได้พูดอะไรออกมา

“การอ่านเครื่องสมควรถบลงได้แล้ว” หลี่ซีเยกล่าวท่าที่เรียบเฉยว่า “ควรสำแดงสุดยอดวิชาที่เป็นของตนโดยแท้จริงออกมาได้แล้ว วิชาของคนอื่นที่แอบฝึกมาเพียงผิวเผินไม่มีค่าคู่ควรจะกล่าวถึง”

ทุกคนถึงกับต้องกลั่นลมหายใจเมื่อได้เห็นภาพนี้ที่อยู่ตรงหน้า ทุกคนต่างก็รู้ดีว่า พายุฝนฟ้าคะนองเพิ่งกำลังจะเริ่มขึ้น

ตอนที่ 1487 ตราประทับสยบฟ้า

ในเวลานี้ ทุกคนต่างล่องมองไปที่เม็งเจ็ญเทียน ทุกคนอยากเห็นเวลาที่เม็งเจ็ญเทียนสำแดงสุดยอดวิชาของตนออกมา

จะอย่างไรเสีย ขอเพียงเป็นผู้ที่เคยฝึกวิชามาแล้วก็จะรู้ว่า การโลกมากฝึกวิชาจำนวนมากมาย มีผู้ตั้งใจฝึกวิชาเดียวอย่างจริงจัง

การที่เม็งเจ็ญเทียนปล้นลงมือก็เป็นสุดยอดวิชาทั่วหล้า แต่ไม่ได้สำแดงพลังการต่อสู้ที่ทรงพลังที่สุดออกมา

ข้าเองก็ต้องการเห็นสุดยอดเคล็ดวิชาของเจ้า” เม็งเจ็ญเทียนเองก็สงบนิ่งมาก เอ่ยขึ้นมาอย่างช้าๆ

ก่อนหน้านี้ พวกเขาทั้งสองฝ่ายต่างก็ไม่ได้สำแดงสุดยอดวิชาของตนออกมา เพียงแค่อุ่นเครื่องเท่านั้นเอง เม็งเจ็ญเทียนนั้นต้องการหาช่องโหว่ของหลี่ชียเอ๋ ขณะที่หลี่ชียเอ๋แค่เล่นเป็นเพื่อนให้กับเม็งเจ็ญเทียนไปตามอารมณ์เท่านั้น

“ตกลง เจ้าอยากเห็นไหม๊ย งั้นก็ให้เจ้าได้รับรู้เสีย” หลี่ชียเอ๋ยิ้มเฉยเมย เวลานี้ เขาได้ยื่นมือขวาออกไปอย่างช้าๆ

“ตูม” เสียงหนึ่งดังขึ้น ทันใดนั้นหมัดขวาของหลี่ชียเอ๋สั่นไหวขึ้นมาทีหนึ่ง ปล้นหมัดขวาส่งประกายสีทองวาววับ เสมือนหนึ่งหมัดขวาของเขานั้นหล่อขึ้นมาด้วยทองคำอย่างนั้น

“ตุ้ม” ลากนั้น ตามมาด้วยเสียงดังครั้งที่สอง หมัดขวาของหลี่ชียเอ่ที่ดุดังดังล่อขึ้นมาจากทองคำปล้นพวยพุ่งพลังที่ไม่มีสิ้นสุด ออกมา เหมือนว่าหมัดขวานี้ของหลี่ชียเอ่ได้รับการสนับสนุนพลังที่ไม่มีสิ้นสุดจากฟ้าดินทั่วหล้าอย่างนั้น

“ตุ้ม” หมัดขวาของหลี่ชียเอ่สั่นไหวขึ้นมาเป็นครั้งที่สาม ทันใดนั้น หมัดขวาของหลี่ชียเอ่ได้เปล่งประกายเชียนออกมา เหมือนว่าหมัดนี้กำลังจะลอยขึ้นอย่างนั้น ให้ความรู้สึกเหมือนบรรลุสัจธรรม แล้วลอยขึ้นฟ้าเป็นเชียน

“หลี่ชียเอ่กำลังจะใช้ท่าไม้ตายแล้ว อันนี้ไม่รู้ว่าเป็นสุดยอดวิชาอะไรของเขา คราวก่อนก็อาศัยวิชาหมัดนี้แหล่ซัดจนร่างตัวแทนของเมิ่งเจิ้นเทียนจนทะเล” ผู้ที่เคยเห็นหลี่ชียเอ่ต่อสู้กับเมิ่งเจิ้นเทียนที่ทะเลกระดุกมาแล้ว ถึงกับพึมพำออกมา

ทุกคนถึงกับกลั่นลมหายใจเอาไว้ ล้องเขม็งไปที่หลี่ชียเอ่และเมิ่งเจิ้นเทียนชนิดไม่ให้พลาดสายตา เมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ ทุกคนไม่อยากจะให้พลาดแม้แต่กระบวนท่าเดียว

หมัดวัชระ หมัดน้ำพุศกดีสิทธิ หมัดเชียนเหิน สามหมัดรวมเป็นหนึ่ง ทำให้หมัดขวาของหลี่ชียเอ่เปี่ยมด้วยอานุภาพที่สามารถทำลายฟ้าดินได้

เมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับเพ่งสายตาทั้งสองออกไปข้างหน้า เมื่อเห็นรวมสามหมัดเป็นหนึ่งเดียวในทันใด ก่อนหน้านั้นเขาเคยปะมือกับหลี่ชียเอ่ที่ทะเลกระดุกมาก่อน รู้ว่าหมัดลักษณะนี้ของหลี่ชียเอ่ทรงพลังยิ่งนัก

“ดี...” เมิ่งเจิ้นเทียนหัวเราะทีหนึ่ง เห็นฟ้าขึ้นไปโคมติลงมาจากข้างบน “ตุ้ม” เสียงดังสนั่นหวั่นไหว ทันใดนั้น มือของเมิ่งเจิ้นเทียนทำท่ามูททรา

ในเสี้ยววินาทีนั่นเอง สัจธรรมทั่วหล้าเหมือนเข้าไปอยู่ในกำมือของเมิ่งเจิ้นเทียนอย่างนั้น เหมือนว่านาทีนี้หลักกฎเกณฑ์สัจธรรมทั้งหมดของฟ้าดินล้วนถูกเมิ่งเจิ้นเทียนเรียกเอามาและถักทอเข้าด้วยกันกลายเป็นตราประทับศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมา

“ตุ้ม” ตราประทับศักดิ์สิทธิ์ก็อกำเนิดขึ้น ในขณะนี้ ตราประทับศักดิ์สิทธิ์อยู่กับนิ้วทั้งสิบของเมิ่งเจิ้นเทียน โดยเมิ่งเจิ้นเทียนได้อาศัยมือทั้งสองข้างประคองตราประทับศักดิ์สิทธิ์เอาไว้ หมางเมินไต้หล้า เย้ยหยันต่อเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดิน ยามที่เขาก็มองไปข้างล่าง เหมือนว่าสรรพชีวิตของฟ้าดินแห่งนี้ล้วนแล้วแต่เล็กจิ๋วอะไรปานนั้น ดุจดั่งไร้ค่าคู่ควรจะกล่าวถึงสำหรับเขา เพียงแค่เขาลงมือก็สามารถบดขยี้ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ตรงหน้าได้ทันที

ขณะที่มือทั้งสองของเมิ่งเจิ้นเทียนถือตราประทับศักดิ์สิทธิ์เอาไว้ นั่น ทุกคนรู้สึกเหมือนหายใจไม่ออก เหมือนว่านาทีนี้เมิ่งเจิ้นเทียนได้บีบคอของทุกคนเอาไว้แน่น เหมือนว่าเมิ่งเจิ้นเทียนได้สยบสัจธรรมของทุกคนเอาไว้ ภายใต้ตราประทับศักดิ์สิทธิ์ของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว สัจธรรมของพวกเขาไม่สามารถต่อต้านกับตราประทับศักดิ์สิทธิ์ของเมิ่งเจิ้นเทียนได้เลย

ด้วยอำนาจภาพเช่นนี้ พลันทำให้ผู้คนถึงกับหวาดผวาขึ้นมา ย่อมไม่ต้องสงสัย เมิ่งเจิ้นเทียนได้คิดค้นพลังที่น่ากลัวยิ่งขึ้นมาได้

หากว่าเขาได้เป็นราชันเซียนล่ะก็ วิชานี้ของเขาต้องเปล่งประกาย
เจิดจ้าอย่างแน่นอน!

ตราประทับสยบฟ้าเป็นเคล็ดวิชาที่เมิ่งเจิ้นเทียนใช้เวลาห้าพัน
ปีในการคิดค้นและสรรสร้างขึ้นมา ซึ่งครอบคลุมกำลังภายในของ
เมิ่งเจิ้นเทียนเอาไว้แน่นไม่ถ่วง อาจกล่าวได้ว่า ตราประทับนี้ได้
รวบรวมเอาข้อดีของทุกๆ สำนักมาแล้วกรองเอากากออกไปเหลือ
ไว้เพียงส่วนที่เป็นแก่นแท้ ทำให้เขาคิดค้นสุดยอดวิชาที่หมางเมิน
เก้าชั้นฟ้าสยบแดนดินขึ้นมาได้

“ตูม...” ตราประทับสยบฟ้าพลันตรงเข้าสังหารหลี่ชีย่ การลง
มือของเมิ่งเจิ้นเทียนในเวลานี้ เขาได้รวบรวมเอาพลังมปราณ
ทั้งหมดไปรวมอยู่ที่ตราประทับสยบฟ้าเอาไว้ ตราประทับสยบฟ้านี้
จึงเป็นการโจมตีที่ทรงพลังมากที่สุดหนึ่งของเมิ่งเจิ้นเทียน ภายใต้
การโจมตีนี้ สลัดไปทั่วเก้าชั้นฟ้าสยบแดนดิน แม้แต่ดวงอาทิตย์ที่อยู่
บนท้องฟ้าและดวงดาวบนจักรวาลก็ยังคงอับแสง

“สุดยอดในใต้หล้ายากหาผู้ใดเสมอเหมือน...” กระทั่งระดับ
อ่องเทพยังคงต้องมีใบหน้าที่ขาวซีด เมื่อรับรู้ถึงอำนาจสังหาร
ของตราประทับสยบฟ้า ภายใต้ตราประทับสยบฟ้านี้แล้วเกรงว่าคง
ปราศจากกำลังที่จะต้านทานได้

“มาได้เหมาะ” หลี่ชีย่หัวเราะนิดหนึ่งเมื่อเผชิญกับการสังหาร
ของตราประทับสยบฟ้า “ตูม” สามหมัดรวมเป็นหนึ่ง พลันปล่อย
หมัดสวนขึ้นไปทันที

แม้ว่าอาณาจักราประทับสยบฟ้าของเม็งเจ็นเทียนจะทรงพลังยิ่งนัก แต่ทว่า อาณาภพสามหมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ชียเอก็ไม่ว่าพลันปะทะเข้ากับตราประทับสยบฟ้าอย่างแรง

"ตูม" เกิดเป็นเสียงดังสนั่นหวั่นไหว พลังมหาศาลปราศจากผู้เทียบเทียมอันเกิดจากการปะทะซึ่งหน้าของทั้งสองฝ่ายเสมือนหนึ่งเป็นพายุรุนแรงที่แผ่ขยายเป็นวงกว้างออกไปอย่างบ้าคลั่ง หากไม่เป็นเพราะพวกเขาทั้งสองคนอยู่ในเวทีกการต่อสู้ดิ้นดำบรรพ์ล่ะก็เกรงว่าพลังพายุอันน่ากลัวเช่นนี้คงโหมทำลายภูเขานับพันนับหมื่นลูกได้ในพริบตาเดียว

"ปัง..." พลังบางส่วนที่ยังคงเหลืออยู่ได้ออกมาจากเวทีกต่อสู้ดิ้นดำบรรพ์มาได้ และตรงเข้าทำลายภูเขากว่าสิบลูกจนพังทลายแหลกเป็นผุยผง คล้ายดังภูเขาล้านนั้นทำขึ้นมาจากแข็งอย่างนั้นเมื่อลมที่โหมพัดอย่างบ้าคลั่งพัดผ่านมา จึงกลายเป็นเถ้าธุลีไปทันที

"ถอย..." ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนถึงกับตื่นตระหนกจนเข่าอ่อนเมื่อได้เห็นภาพนี้ รีบเร่งล่าถอยออกไปให้ห่างไกลจากรัศมีให้ไกลที่สุด รักษาระยะห่างที่ปลอดภัยมากที่สุดเอาไว้

ด้วยพายุโหมกระหน่ำที่นำกลัวเช่นนี้ หากถูกซัดเข้าเต็มๆ เกรงว่าแม้แต่ระดับปราชญ์ก็คงต้องกลายเป็นเถ้าธุลีไปชั่วพริบตาเดียว

ทันใดนั้นเอง บังเกิดเสียงดังสนั่น "ตูม..." ตราประทับสยบฟ้าของเม็งเจ็นเทียน ได้พวยพุ่งเป็นประกายออกมา และชั่ว

พริบตาเดียวนี้เอง พลังลมปราณของเม็งเจิ้นเทียนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตัวของเม็งเจิ้นเทียนดั่งก้าวเข้าไปยังสูงสุด โดยที่พลังลมปราณของเขาเหมือนน้ำหลากที่นำกลัวไหลหลากเข้าไปอยู่ในตราประทับสยบฟ้านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้อาณูภาพของตราประทับสยบฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างบ้าคลั่ง ทำให้ตราประทับสยบฟ้าของเขาเพียงพอที่จะสังหารบรรดาสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเหล่าชั้นฟ้าได้!

"ปัง" จังหวะที่ตราประทับสยบฟ้าของเม็งเจิ้นเทียนได้ประทุอาณูภาพขึ้นมา นั่น หลี่ชีย่ได้ถูกสยบเอาไว้ โดยที่ร่างกายของเขาได้ลดระดับจากการถูกสยบลงอย่างช้าๆ

"ตุ้ม...ตุ้ม...ตุ้ม..." ทันใดนั้น หมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นหนึ่งในสามหมัดรวมเป็นหนึ่งนั้นได้ปะทุพลังออกมาอย่างรุนแรง โดยได้ทำการเพิ่มพลังและเพิ่มลมปราณขึ้นอย่างบ้าคลั่ง เพื่อต้านกับการสยบจากตราประทับสยบฟ้าของเม็งเจิ้นเทียน

"สยบ..." เม็งเจิ้นเทียนเองก็คำรามเสียงดังออกมา เมื่อต้องเผชิญกับการตอบโต้ของหลี่ชีย่ พลังลมปราณของเขาหลังไหลเข้าไปในตราประทับสยบฟ้าอย่างบ้าคลั่ง นาที่นี้ เม็งเจิ้นเทียนได้ทุ่มเทพลังลมปราณที่มีอยู่ทั้งหมดเข้าไปในตราประทับสยบฟ้าอย่างไม่ขาดสาย เขาทุ่มโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น หวังเพียงสังหารหลี่ชีย่ให้จงได้

"ปัง ปัง ปัง" ภายใต้การทุ่มสุดชีวิตของเม็งเจิ้นเทียนนั้น สามหมัดรวมหนึ่งของหลี่ชีย่ไม่สามารถต้านกับตราประทับสยบฟ้าได้ แต่ว่า ในเสี้ยววินาทีนี้เอง มือขวาของหลี่ชีย่ได้มีการสั่นไหวขึ้นมาอีกครั้ง

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม” ทันใดนั้น หมัดของหลี่ชียเอ่ได้สั่นไหวติดต่อกันถึงสามครั้ง หมัดขวานหลายฟ้า หมัดอหังการเซียนพิโรธ หมัดเทวะสยบอเวจีทั้งสามหมัดได้ปะทุออกมาทันที กลายเป็นหกหมัดรวมเป็นหนึ่ง

พริบตาเดียวกันนี้ อานุภาพหมัดขวาของหลี่ชียเอ่เพิ่มพลังขึ้นอย่างบ้าคลั่ง ภายใต้หมัดขวานหลายฟ้านั้น ทำให้มีพลังที่ไม่มีสิ้นสุด หมัดนี้สามารถทำลายทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ได้ ขณะที่ภายใต้หมัดเทวะสยบอเวจี ทำให้หมัดนี้หนักจนสุดประมาณสามารถสยบเทพมารของเหล่าชั้นฟ้าสิบแดนดินได้ ส่วนหมัดอหังการเซียนพิโรธก็ได้ระเบิดพลังเพิ่มขึ้นอย่างรุนแรง ทำให้พลังของหมัดอื่นๆ อีกห้าหมัดมีพลังเพิ่มขึ้นแบบเท่าทวีคูณ พริบตาเดียวกันนี้เอง อานุภาพหมัดนี้ของหลี่ชียเอ่ได้เพิ่มขึ้นหลายสิบเท่ากระทั่งเป็นร้อยเท่า

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม” ภายใต้การอัดฉีดพลังลมปราณเข้าไปอย่างบ้าคลั่งของหลี่ชียเอ่ ทำให้หมัดนี้ของหลี่ชียเอ่ได้กลับกลายเป็นหมัดที่ปราศจากผู้ต่อกร ต่อให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ปรากฏตัวบนโลกมนุษย์ก็ต้องถูกหมัดนี้สังหารจนกลายเป็นหมอกเลือดไป

เสียงดังตุ้มตามดังขึ้นมาเป็นระลอก トラาประทับสยบฟ้าที่เดิมทีได้ทำการสยบหลี่ชียเอ่เอาไว้แล้ว เวลานี้ยากจะสยบหลี่ชียเอ่ได้อีกต่อไป ร่างกายของหลี่ชียเอ่ได้ลอยตัวขึ้นไปอย่างช้าๆ ด้านรับกับการสยบของตราประทับสยบฟ้า

ท่ามกลางหกหมัดรวมเป็นหนึ่งกับตราประทับสยบฟ้า ส่งผลให้เกิดพลังที่น่ากลัวอาละวาดไปทั่วทั้งเวทีการต่อสู้ศึกดำบรรพ์ ทำให้

เวลาที่การต่อสู้ดิ้นรนดำเนินมาถึงกับสิ้นไหวขึ้นมา เสมือนหนึ่งภายใต้พลังที่ปราศจากผู้ต่อกรของทั้งสองฝ่าย คล้ายดังเวลาที่การต่อสู้ดิ้นรนดำเนินจะแหลกละเอียดไปอย่างนั้น

“เปิด...” เมื่อเห็นว่าใกล้จะสยบหนีชีเยเอาไว้ไม่ได้อีกต่อไปแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียนคำรามเสียงดังออกมา ทันใดนั้น ลักเนาของเขาพุ่งขึ้นมาอย่างรุนแรง หลักระสุนสูงสุดปรากฏขึ้นมา นาहींเอง เมิ่งเจิ้นเทียนได้รวบรวมพลังฟ้าดิน ควบคุมพลังทั้งหมดในจักรวาลเอาไว้

“ตูม” เสียงดังสนั่น ทันใดนั้นเองตราประทับสยบฟ้าของเมิ่งเจิ้นเทียนได้กลับกลายเป็นเจ็ดจ้ายิ่งนัก ท่ามกลางตราประทับสยบฟ้าปรากฏเป็นหลักระสุนสูงสุดขึ้นมา เหมือนว่าหลักระสุนเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในยุคดิ้นรนอย่างนั้น หลักระสุนทุกข้อจึงมีจิตวิญญาณสูงสุดอยู่ในตัว และทุกๆ หลักระสุนล้วนแล้วแต่มีพลังศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ด้วยหลักระสุนที่เปี่ยมด้วยจิตวิญญาณและพลังศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ เสมือนว่าสามารถทำลายทุกสิ่งทุกอย่างบนโลก ไม่มีสิ่งใดที่จะมีอานุภาพและพลังมากไปกว่ามันอีกแล้ว

นาहीं เมิ่งเจิ้นเทียนได้ทำการพัฒนาตราประทับสยบฟ้าของตนเองจนถึงขีดสุดแล้ว ยามที่ตราประทับสยบฟ้าถึงขีดสุดเท่ากับว่าเป็นขีดสูงสุดของหลักระสุนแต่ละสายเช่นกัน ด้วยลักษณะของตราประทับสยบฟ้าเช่นนี้ สามารถสังหารระดับจักรพรรดิเทพได้อย่างง่ายดาย!

“ปัง” เกิดเป็นเสียงดังสนั่นขึ้น ทำให้เวทีการต่อสู้ดิ้นรนดำบรรพ์ ถึงกับโอนเอนไปมา เมื่อเมิ่งเจิ้นเทียนได้ทำการพัฒนาตราประทับ สยบฟ้าจนถึงขีดสุดแล้ว หกหมัดรวมหนึ่งของหลี่ชีย่ก็ไม่สามารถ รับกับตราประทับสยบฟ้าที่ปราศจากผู้ต่อกรได้ จากเสียงดังสนั่นที่ เกิดขึ้น ร่างของหลี่ชีย่ถูกสยบจนร่วงหล่นลงจากห้องฟ้า กระแทก เข้ากับพื้นเวทีการต่อสู้ดิ้นรนดำบรรพ์อย่างแรง ทำให้เกิดเป็นหลุมลึก และร่างกายของหลี่ชีย่ถูกฝังอยู่ใต้พื้นเวทีการต่อสู้ดิ้นรนดำ บรรพ์ไป ครึ่งตัว

ผู้ที่ดูชมอยู่ในระยะห่างไกลต่างรู้สึกสะท้านขึ้นภายในใจ เมื่อ เห็นภาพของหลี่ชีย่ที่ถูกสยบอยู่ภายใต้พื้นเวทีการต่อสู้ดิ้นรนดำ บรรพ์ ตราประทับเช่นนี้ช่างมีอำนาจที่ทรงพลังเหลือเกิน หาก เปลี่ยนไปเป็นพวกเขาละก็ เกรงว่าคงถูกสยบจนกลายเป็นหมอก เลือดไปในพริบตาเดียว

“อำนาจรุนแรงเหลือเกิน ลำพังแค่คิดค้นเคล็ดวิชานี้ขึ้นมา ได้ก็เพียงพอให้เมิ่งเจิ้นเทียนสามารถภาคภูมิใจได้เป็นยุคแล้ว ละ ลำพังวิชานี้ก็สามารถทำให้เมิ่งเจิ้นเทียนมองดูบรรดาดาารุ่งจำนวน นับไม่ถ้วนในโลกนี้อย่างเหยยหยันได้แล้ว” ต่อให้เป็นผู้ดำรงไว้ซึ่งผู้ แข็งแกร่งยิ่งรุ่นอาวุโสที่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อได้เห็นอำนาจของตรา ประทับสยบฟ้านี้แล้ว ก็ต้องเอ่ยออกมาและให้การยอมรับ

ในเวลานี้ ฟาดินเจียบส่งดจนถึงขีดสุด ทุกคนกลั่นลมหายใจ เอาไว้ กระทั่งเกือบจะหายใจไม่ออก ทุกคนต้องจ้องมองดูว่าหลี่ชีย่ ที่ถูกสยบอยู่ภายใต้ตราประทับสยบฟ้านั้นจะตอบโต้ได้หรือไม่

ภายใต้การสยบของตราประทับสยบฟ้า มีผู้ได้ยินเสียงกระดุกของหลี่ชียเอ่ที่ส่งเสียงดัง “แคร่กๆ” เหมือนว่ากระดุกของหลี่ชียเอ่ไม่สามารถรับกับพลังที่สยบได้อีกต่อไปแล้ว หากยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ ไม่แน่ว่ากระดุกทั้งตัวของหลี่ชียเอ่อาจจะต้องแตกละเอียด และถูกตราประทับสยบฟ้าของเมิ่งเจิ้นเทียนกำราบจนกลายเป็นหมอกเลือดไป

“ตูม ตูม ตูม ตูม” ทันใดนั้นเอง หมัดของหลี่ชียเอ่เกิดการสั่นไหวขึ้นสี่ครั้งติดต่อกัน หมัดสุรียัน หมัดมารกลืนฟ้า หมัดมายา และหมัดสุรียกาลได้ปะทะขึ้นมาทั้งสิ้นหมัด

ในเสี้ยววินาทีนี้เอง กลายเป็นสิบหมัดรวมเป็นหนึ่ง ประกายที่เปล่งออกมาจากหมัดขวาของหลี่ชียเอ่พลันส่องสว่างไปทั่วเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดิน ภายใต้ประกายที่เจิดจ้าแสบตายิ่งเช่นนี้ ทำให้ผู้คนไม่สามารถลืมหูลืมตาขึ้นมาได้

ก่อนหน้านั้นก็เป็นหกหมัดรวมหนึ่งแล้ว ทันใดนั้น ได้ปะทะเพิ่มขึ้นมาอีกสี่หมัด ประกอบด้วยพลังจากเพลิงแก่นสุรียัน พลังกลืนฟ้า พลังช่องว่าง และพลังความสว่าง ทั้งหมดได้รวมพลังไปอยู่ที่หมัดขวาของหลี่ชียเอ่

ภายใต้หมัดกายตั้งหมัดอหังการเซียนพิโรธ หมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์ ผนวกกับพลังที่ปะทะจากอีกสี่หมัดอย่างบ้าคลั่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำให้หมัดขวาของหลี่ชียเอ่ พลังพวยพุ่งประกายที่ไม่มีสิ้นสุดออกมา นาทีนี้ หมัดขวาของหลี่ชียเอ่ก็คล้ายตั้งเป็นการระเบิดของดวงอาทิตย์จำนวนหนึ่งล้านล้านดวงอย่างนั้น และการระเบิดของหลุมดำจำนวนสิบล้านหลุม และมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์แห่งแสงสว่างนับล้าน

ที่กำลังบ้าคลั่ง...พริบตาเดียวนี่เอง ทำให้อาณูภาพหมัดขวาของหลิว
ชเยพุ่งขึ้นนับพันเท่าหมื่นเท่า

<https://novel-lk.blogspot.com/>

<https://novel-lk.blogspot.com/>

ตอนที่ 1488 หนึ่งหมัดสยบศัตรู

"ตุ้ม..." เสียงดังสนั่นหวั่นไหว ภายหลังจากเสียงดังสนั่นนี้ลบลง เหมือนว่าฟ้าดินทั่วทั้งบริเวณนี้ไร้เสียง ผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนไม่สามารถได้ยินเสียงใดๆ เลยแม้แต่หย่อนนิด เหมือนกลายเป็นคนหูหนวกไปแล้วอย่างนั้น

หนึ่งหมัดทลายโลกา สิบหมัดรวมเป็นหนึ่ง พริบตาเดียวนั่นเอง หมัดนี้ได้สำแดงพลังจนถึงขีดสุด กระทั่งจากขีดสุดหนึ่งก้าวข้ามไป ถึงอีกขีดสุดหนึ่ง ภายใต้อำนาจนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแล้วแต่กลายเป็นเถ้าธุลี ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแล้วแต่แตกสลายไป

หลักกฎเกณฑ์สัจธรรมก็ดี พลังแห่งฟ้าดินก็ช่าง แม้กระทั่งกาลเวลา ช่องว่าง กระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างของฟ้าดิน ล้วนแล้วแต่ถูกย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น

ภายใต้อำนาจนี้ ตราประทับสยบฟ้าพลันแตกสลายไป แม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่สุดภูมิใจของเมิ่งเจิ้นเทียน แม้ว่ามันจะสืบทอดพลังลมปราณทั้งหมดของเมิ่งเจิ้นเทียนเอาไว้ก็ตามที แต่ทว่า ยังคงไม่สามารถรองรับกับอำนาจของสิบหมัดรวมหนึ่งเอาไว้ได้ อย่าวว่าแต่หมัดสยบฟ้าของเมิ่งเจิ้นเทียนเลย ต่อให้เป็นหมัดที่สามารถสยบฟ้าได้อย่างแท้จริง ภายใต้อำนาจสิบหมัดรวมหนึ่งแล้ว ยังคงต้องกลายเป็นเถ้าธุลีไป

ทั้งหมดนี้ไม่มีการสยบทำลาย หมัดนี้ไม่ได้สยบ มันเป็นการทำลายโดยตรง หนึ่งหมัดที่ทำให้ทุกสิ่งกลับไปสู่จุดดั้งเดิม ทุกอย่างไม่คงอยู่อีกต่อไป ทุกอย่างของทุกอย่างมลายไปในพริบตา!

ภายใต้หมัดๆ นี้ กระทั่งได้ยินเสียงดัง “คร้ากก คร้ากก” แม้แต่เวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์ยังต้องปรากฏรอยร้าวเป็นริ้วๆ ออกมา เป็นรอยร้าวแตกกลายงา เหมือนว่าเวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์พร้อมจะพังทลายลงมาทุกเวลา

ภายใต้หนึ่งหมัดนี้ เวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์ดูเลือนราง เหมือนเป็นลัษณะที่โลกเพิ่งก่อตัวขึ้นมาใหม่อย่างนั้น เนื่องจากหมัดนี้ได้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างกลับไปสู่จุดดั้งเดิม ทุกอย่างล้วนแล้วแต่กลับไปอยู่ในลักษณะดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นสสาร หลักกฎเกณฑ์ หรือช่องว่างกาลเวลา ล้วนแล้วแต่กลับไปยังจุดเริ่มต้น เนื่องจากสาเหตุนี้เอง จึงทำให้เวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์อยู่ในสภาพที่มองเห็นเลือนลาง

"ปัง..." ลัษณะที่ตราประทับสยบฟ้าถูกทำให้แตกสลายไปนั้น ตัวของเม็งเจ็ญเทียนถูกหมัดนี้ซัดจนตกลงมาจากที่สูงบนท้องฟ้า กระแทกเข้ากับพื้นเวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์ด้านล่างอย่างแรง ทำให้พื้นเวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์กลายเป็นร่องลึกและใหญ่ มากขึ้นมา เหมือนว่าอีกเพียงนิดเดียว ร่างของเม็งเจ็ญเทียนก็สามารถกระแทกจนพื้นของเวทีต่อสู้ศึกดำบรรพ์ทะลุได้แล้วอย่างนั้น

เมื่อผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดที่สูญเสียการได้ยินและได้กลับสู่สภาพปกติได้แล้ว ในเวลานี้ทั่วทั้งบริเวณกลายเป็นเงียบสงบยิ่งนัก เงียบจนกระทั่งสามารถได้ยินเสียงหายใจของกันและกัน

กระทั่งผู้บ่าวเพ็ญตนทั้งหมดไม่กล้าหายใจ ฤกษ์สะท้อนหวั่นไหว จนหายใจไม่ออก ลักษณะของความหวั่นไหวเช่นนี้คล้ายตั้งมือ ขนาดใหญ่ที่บีบคอของทุกคนอย่างแน่นหนาเอาไว้เช่นนั้น

เวลานี้ ยอดฝีมือผู้บ่าวเพ็ญตนจำนวนมากที่ถูกทำให้หวั่นไหว และอ้าปากต้องการพูดอะไรบางอย่างออกมา แต่ จนแล้วจนรอดก็ พูดอะไรไม่ออก กระทั่งร้องอุทานเป็นเสียงแหลมดังก็ยังไม่ได้ ทุกคนไม่สามารถเปรียบถึงความรู้สึกที่ได้มองเห็นภาพนี้

แม้แต่ขุนพลชุดขาวที่เชื่อมั่นในอาจารย์ของตนตลอดมา ในเวลานี้ก็มีสีหน้าที่แปรเปลี่ยนไป ถึงกับก้าวถอยหลังไปหลายก้าว ในสายตาของเขานั้น เว้นแต่ระดับที่สามารถต่อกรกับราชันเซียน ซึ่งหน้าได้ปรากฏตัวออกมาเท่านั้น มิฉะนั้นแล้ว โลกนี้จะไม่มีการใด สามารถเอาชนะอาจารย์ของเขาได้

แต่ทว่า ในขณะนี้ อาจารย์ของเขากลับถูกคนอื่นซัดจนตกลง มาจากท้องฟ้า และกระแทกเข้ากับพื้นเวทีต่อสู้ดีกดำบรรพ์อย่าง รุนแรง ภาพเช่นนี้เป็นการทำลายความเชื่อมั่นของขุนพลชุดขาว จนละเอียด เป็นการเหยียบทำลายฐานะของเมิ่งเจิ้นเทียนภายในใจ ของเขา!

เรื่องราวเช่นนี้หากเป็นก่อนหน้านั้นมันคือเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ แต่ที่ มาวันนี้ ขุนพลชุดขาวกลับได้มาเห็นกับตาตนเอง สิ่งนี้กล่าว สำหรับเขาแล้วมันน่าสะเทือนหวั่นไหวมากกว่าเรื่องใดๆ ทั้งสิ้น!

คนที่ถูกทำให้ต้องหวั่นไหวใช่จะมีเพียงขุนพลชุดขาวเท่านั้น บรรดาผู้บ่าวเพ็ญตนจำนวนมากนับไม่ถ้วนที่อยู่ในเหตุการณ์ก็ถูกทำให้ หวั่นไหวจนพูดอะไรไม่ออก โดยเฉพาะผู้ที่ให้การสนับสนุนต่อเมิ่ง

เจ็บเทียนตลอดมา นาที่นี้จะรู้สึกได้ถึงความสิ้นหวัง สิ้นหวัง จนกระทั่งเกิดอาการบิดตัวของกระเพาะอาหาร ถึงกับอยากล้มลง ไปอาเจียนออกมา

“ซ่าา...” เศษดินและหินปลิวกระจาย เม็งเจ็บเทียนพุ่งตัว ออกมาจากภายในร่องลึกของเวทีสู้ศึกดำบรรพ์ สภาพของเขา ในเวลานี้ดูแย่ บนตัวเต็มไปด้วยเลือด เกรงว่าคงเป็นครั้งที่เขาต้อง ตกที่นั่งลำบากมากที่สุดตั้งแต่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักเป็นต้นมา

“ดี ดี ดี แข็งแกร่งมาก” เม็งเจ็บเทียนเหินฟ้าขึ้นไปบนห้องฟ้า ทันที ดวงตาทั้งสองของเขายังคงส่งประกายเจิดจ้าแลดูแสนตา ยิ่ง นึก ถึงแม้เวลานี้เขาจะเต็มไปด้วยเลือดบนตัว แต่ว่า ยังคงมี ลักษณะท่าทางที่ฮึกเหิมและลำพองใจ ยังคงมีพลังลมปราณที่ รุนแรง ยังคงมีท่าทีที่พร้อมสยบเหล่าชั้นฟ้าเหมือนเดิม!

บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่ให้การสนับสนุนเม็งเจ็บเทียน ตลอดมานั้น มองเห็นลักษณะท่าทางที่ฮึกเหิมและลำพองใจ และ ยังคงมีพลังลมปราณที่รุนแรงแล้ว ทำให้โล่งอกลึกๆ ในใจ ถึงกับ พึมพำออกมาว่า “เม็งเจ็บเทียนยอมเป็นเม็งเจ็บเทียน!”

กล่าวสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเม็งเจ็บเทียนแล้ว ขอเพียงเม็ง เจ็บเทียนยังคงมีชีวิตอยู่ก็ยังคงมีโอกาส เจกเช่นผู้ดำรงอยู่ในระดับ ที่แข็งแกร่งเช่นนี้แล้ว ขอเพียงมีชีวิตอยู่ก็มีโอกาสเริ่มต้นได้ใหม่

ความจริงแล้ว กล่าวสำหรับผู้ที่กำลังก้าวมาถึงระดับนี้ความ ล้มเหลวหาใช่เป็นเรื่องน่าอาย การแย่งชิงชะตาฟ้าเป็นเรื่องที่ โหดร้ายทารุณตลอดมา ดาวรุ่งผู้ปราดเปรื่องน่าทึ่งมากมาย

เพียงใดที่เคยล้มเหลวมาก่อน แม้กระทั่งราชันเซียนในวัยหนุ่มก็เคยผ่านการล้มเหลวมาก่อนเช่นกัน!

“หลี่ชียเอ่ ไม่เสียที่ที่”ได้รับฉายาว่าคนโหด กลุ่มคนรุ่นใหม่ในยุคนี้คงมีแต่เขาเท่านั้นที่มีคุณสมบัติเพียงพอในการแย่งชิงชะตาฟ้ากับเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว กลุ่มคนรุ่นใหม่ในแดนวิญญานสวรรค์ที่สามารถเอาชนะเมิ่งเจิ้นเทียนได้ ก็คงมีแต่หลี่ชียเอ่เท่านั้น” ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนบางคนถึงกับรู้สึกภูมิใจในตัวของหลี่ชียเอ่ เมื่อได้เห็นภาพเช่นนี้แล้ว

ในอดีต หลี่ชียเอ่ที่อยู่ในฐานะเผ่าพันธุ์มนุษย์ เคยถูกดูถูกโดยผู้คนจำนวนเท่าไร เคยมีผู้คนจำนวนเท่าไรที่เหยียดหยามเขา ในสายตาของยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนของแดนวิญญานสวรรค์มองว่า แค่เผ่าพันธุ์มนุษย์ธรรมดาๆ คนหนึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะแย่งชิงชะตาฟ้ากับเมิ่งเจิ้นเทียนได้อยู่แล้ว

แต่ทว่า หลี่ชียเอ่ได้อาศัยความสามารถที่แท้จริงในการพิสูจน์ให้เห็นถึงความปราศจากผู้ต่อกรของเขา ตลอดเวลาที่ผ่านมา พานพบเทพสังหารเทพ เจอะเจอมารเช่นฆ่ามาร ซึ่งส่งผลให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่เคยดูถูกเหยียดหยามเขาก่อนหน้านั้น ล้วนแล้วแต่หันมาให้ความเคารพและเลื่อมใสศรัทธาในตัวเขา

นี่แหละคือโลกของผู้บำเพ็ญตน การที่จะได้มาซึ่งความเคารพและเลื่อมใสศรัทธาใช่จะอาศัยคำพูด หรืออาศัยการคุยโตโอ้อวด แต่ได้มาโดยอาศัยกำปั้น ขอเพียงเจ้ามีความแข็งแกร่งเพียงพอ ต่อให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่เคยดูถูกเหยียดหยามเจ้า

มาก่อน ก็ต้องหันมาให้ความเคารพและเลื่อมใสศรัทธาในตัวเจ้าสักวัน!

“เห็นที่ข้าจะประเมินตัวเจ้าต่ำเกินไป” เมิ่งเจิ้นเทียนเอ๋ยขึ้นมาอย่างช้าๆ ขณะจ้องมองหลี่ชียเอ่ สายตาของเขาดูลึกล้ำยิ่งนักยากจะหยั่งถึง ในขณะที่ดวงตาทั้งสองของเขาปรากฏประกายที่เด่นระริก ไม่มีใครรู้ว่าเขากำลังคิดอะไรอยู่

“เจ้าประเมินข้าต่ำมาโดยตลอด” หลี่ชียเอ่หัวเราะไปตามอารมณ์ กล่าวว่ “เจ้ายังมีฝีมืออะไรก็สำแดงออกมาให้หมดก็แล้วกัน หากข้าเกินไป เกรงว่าเจ้าคงไม่มีโอกาสแล้วละ”

เป็นคำพูดที่พูดไปตามอารมณ์ แต่เปี่ยมด้วยความอหังการยิ่งนัก เป็นคำพูดที่ดูธรรมดามาก แต่เมื่อพูดออกมาในสถานการณ์เช่นนี้แล้ว เรียกว่าพาลและไร้เหตุผลสุดจะมีผู้เทียบเทียบได้ ไม่ว่าใครก็ตามที่ได้ยินแล้วก็ต้องรู้สึกอึดอัดจนแทบจะหายใจไม่ออก

นาทีนี้ ไม่มีใครบอกว่าหลี่ชียเอ่ นั้นอวดดี ไม่มีใครพูดว่าหลี่ชียเอ่ นั้นโอหัง ทุกคนมองว่า ในขณะที่หลี่ชียเอ่พูดคำๆ นี้ออกมานั้น มันคือเรื่องที่สมเหตุสมผลยิ่งนัก เขามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะพูดเช่นนี้ได้โดยสิ้นเชิง!

การใช้คำพูดที่ว่าไม่มีโอกาสอีกแล้วกับเมิ่งเจิ้นเทียน นับว่าเป็นคำพูดที่พาลอย่างยิ่ง บนโลกนี้ยังมีก็คนที่มีความสมบัตินี้พูดเช่นนี้ได้

เวลานี้ หลี่ชีย่พูดคำเช่นนี้ออกมา ทุกคนฟังแล้วกลับรู้สึกว่ามันช่างรื่นหูดีเหลือเกิน ไม่รู้สึกว่ามันขัดหูแม้แต่น้อย มันเป็นอะไรที่ดูเป็นธรรมชาติ และสมเหตุสมผลดีเหลือเกิน!

"ตุ้ม..." หลี่ชีย่ค่อยๆ ยกมือขวาของเขาขึ้นมาอย่างช้าๆ ในเวลานี้มือขวาของเขายังคงมีการสั่นไหว หมัดสิบรวมหนึ่งยังคงอยู่โดยที่หมัดนี้ได้หลอมรวมเอาหมัดวัชระ หมัดอหังการเซียนพิโรธ หมัดทเวะสยบอเวจี หมัดขวานหลายฟ้า หมัดสุริยกาล หมัดสุริยัน หมัดกลืนมาร หมัดมายา หมัดเซียนเหิน และหมัดน้ำพุศักดิ์สิทธิ์!

ไม่ว่าใครก็ตาม เมื่อมองเห็นมือขวาของหลี่ชีย่ มองเห็นหมัดสิบรวมหนึ่งแล้ว ก็ต้องรู้สึกเครียดขึ้นมาทันที ปราณเหนือเย็นที่ไหลโถมกาย ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนมากเท่าไรที่ต้องเข่าอ่อนทั้งสองข้างจนไม่สามารถยืนได้อย่างมั่นคง เมื่อได้เห็นหมัดสิบรวมหนึ่งลักษณะเช่นนี้

ทุกคนสามารถจินตนาการได้ว่า ถ้าหากหมัดนี้ซัดใส่ร่างกายของตนเองล่ะก็ คงไม่จำเป็นต้องมีพลังอะไรมากมายนักก็ต้องกลายเป็นเนื้อมดไป กระทั่งไม่เหลือแม้แต่เศษเนื้อ กลายเป็นหมอกเลือดที่ล่องลอยสูญไปตามลมทันที!

ความจริงแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียนเองก็มีดวงตาที่เด่นกระตู่ที่หนึ่งเหมือนกัน เมื่อได้เห็นหมัดสิบรวมหนึ่งของหลี่ชีย่ ต่อให้เขาที่มีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง แม้ว่าเขาได้ชื่อว่าเป็นผู้มีสุดยอดวิชาทั่วหล้าอยู่กับตัว แต่ก็ดูไม่ออกว่ามันคือหมัดอะไร เป็นเคล็ดวิชาแบบไหนกัน และมันคือสุดยอดวิชาอะไรกันแน่

กล่าวสำหรับเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว อย่างน้อยที่สุดในบรรดาเคล็ดวิชาที่เขาชำนาญนั้น ไม่มีวิชาหมัดเช่นหลี่ชียเอ แต่ กล่าวสำหรับเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว บนโลกนี้ยังมีเคล็ดวิชาอะไรบ้างที่เขาไม่เคยได้ยินได้ฟังหรือไม่เคยเห็นมาก่อน?

ถ้าหากมันไม่ใช่วิชาหมัดที่มีอยู่บนโลก ย่อมเป็นการรบงบอกว่าคือสุดยอดวิชาหมัดที่หลี่ชียเอคิดค้นขึ้นเอง เมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับรู้สึกอึดอัดเมื่อนึกถึงวิชาหมัดที่หลี่ชียเอคิดค้นขึ้นมา สามารถทำลายตราประทับสยบฟ้าที่เป็นผลงานที่ภาคภูมิใจของเขาได้! ผลที่ออกมาแสดงให้เห็นว่า หลี่ชียเอนั้นบรรลุถึงความหมายลึกซึ้งในสัจธรรมลึกและมากกว่าเขาเสียอีก

แล้วจะไม่ให้เมิ่งเจิ้นเทียนต้องรู้สึกอึดอัดได้อย่างไรเมื่อนึกถึงข้อนี้ ต่อให้ทักษะยุทธของหลี่ชียเอไม่แข็งแกร่งเท่าเขา แต่ว่า ในด้านของสัจธรรมกลับก้าวเดินไปได้ไกลกว่าเขา และแซงหน้าเขาไปมากแล้ว!

เวลานี้ ดวงตาของเมิ่งเจิ้นเทียนกลับกลายเป็นน่ากลัวยิ่งนัก หากไม่กำจัดหลี่ชียเอ ชาตินี้เขาจะต้องพ่ายแพ้ให้กับหลี่ชียเอเป็นแน่แท้ อย่าหวังจะได้ครอบครองชะตาฟ้าในชาตินี้ได้เลย

“ดี จึงให้ข้าได้รับการชี้แนะจากสุดยอดวิชาหมัดของเจ้า” เมิ่งเจิ้นเทียนอดที่จะคำรามเสียงยาวออกมา “แว้งค์” ทันใดนั้นเอง สวรรค์สาดส่องของเมิ่งเจิ้นเทียนปรากฏขึ้นมา

ขณะที่สวรรค์สาดส่องของเมิ่งเจิ้นเทียนปรากฏขึ้นมา ดูแล้ว คล้ายดังเป็นพระจันทร์เต็มดวงที่แขวนอยู่เหนือศีรษะของเขา ลักษณะที่ขาวบริสุทธิ์ดั่งหยก ลักษณะของสวรรค์สาดส่องดู

ละมุนละไมยิ่งนัก เหมือนว่าสวรรค์สาตสองเช่นนี้สามารถทำให้ทุก
สิ่งทุกอย่างบนโลกนี้กลับสู่จัดตั้งเดิมได้อย่างนั้น

ทุกคนถึงกับต้องกลั้นลมหายใจเอาไว้ เมื่อมองเห็นสวรรค์สาต
สองที่ลอยอยู่เหนือศีรษะของเมืองเจิ้นเทียน หัวใจของยอดฝีมือผู้
บำเพ็ญตนทั้งหมดต่างเต้นในจังหวะที่ถี่และเร็วขึ้น

“สวรรค์สาตสองที่สมบูรณ์แบบไร้ที่ติ” กระทั่งระดับอ่องเทพ
ของเผ่าวิญญานเทพยังอดอิจฉาไม่ได้ เมื่อได้เห็นสวรรค์สาตสอง
ที่ละมุนละไมดั่งหยกของเมืองเจิ้นเทียน เนื่องจากมันคือสวรรค์สาต
สองที่สมบูรณ์แบบที่สุดในโลก

ทุกคนล่องเขม็งไปที่สวรรค์สาตสองของเมืองเจิ้นเทียน บรรดา
ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนของแดนวิญญานสวรรค์ล้วนแล้วแต่รู้ว่า
ศิษย์สำนักเสินเม็งเทียนได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีสวรรค์สาตสองดีที่สุดใน
ของเผ่าวิญญานเทพ เวลานี้ได้เห็นสวรรค์สาตสองที่สมบูรณ์แบบ
ไร้ที่ติเช่นนี้ของเมืองเจิ้นเทียนแล้ว ทำให้สามารถจินตนาการได้ว่า
สวรรค์สาตสองที่เมืองเจิ้นเทียนมีอยู่นั้นจะทรงอำนาจภาพเช่นใด

“ดีมาก ข้าอยากรู้กันว่า เจ้าได้ฝึกวิชาของบรรพบุรุษเสินเม็ง
เทียนได้มากี่ส่วน” หลี่ชียเอ่ที่ได้เห็นสวรรค์สาตสองที่สมบูรณ์แบบไร้
ที่ติของเมืองเจิ้นเทียนแล้ว ถึงกับหัวเราะออกมา

ตอนที่ 1489 สิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่ง

"ตุ้ม..." ในเสี้ยววินาทีนี้เอง สวรรค์สาดส่องที่ละมุนละไมตั้งหยกของเม็งเจ็ญเทียนพลันเปล่งประกายรุนแรงขึ้นมา มันเป็นประกายสีทอง แต่ละเส้นเสมียดังเป็นเส้นไหมทองอย่างนั้น เมื่อประกายสีทองเช่นนี้สาดส่องจนพื้นดินสว่างไสวไปทั่ว ทำให้ทั่วฟ้าดินเหมือนอาบเอิบอยู่ท่ามกลางประกายสีทอง โดยเฉพาะยามที่ประกายสีทองสาดส่องลงมานั้น คล้ายดังผงทองปริมาณนับไม่ถ้วนถูกโปรยปรายลงมาอย่างนั้น

ทุกคนยืนดูด้วยความงุนงง เมื่อมองเห็นสวรรค์สาดส่องพลันเปล่งประกายสีทองรุนแรงขึ้นมาอย่างกะทันหัน เกรงว่าคงไม่มีใครเคยเห็นสวรรค์สาดส่องที่เป็นลักษณะเช่นนี้มาก่อน มันช่างแปลกประหลาดเหลือเกินจนยากที่จะเปรียบเทียบได้

"แว้งค์" เสียงหนึ่งดังขึ้น ในเวลานี้เอง เหมือนว่าสวรรค์สาดส่องจะเปิดโลกขึ้นมาใหม่โลกหนึ่ง ภายในสวรรค์สาดส่องเหมือนปรากฏเป็นภาพของโลกอีกโลกหนึ่งอย่างนั้น

ท่ามกลางโลกอีกโลกหนึ่งนี้ มีแต่ความสับสนไปทั่วทั้งโลก ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายอบอวลไปด้วยพลังที่ไม่มีสิ้นสุด เหมือนว่าพลังสายนี้มาจากแรกเริ่มถือกำเนิดขึ้นของจักรวาล ลักษณะของพลังสายนี้สามารถบุกเบิกฟ้าดินได้ สามารถสรรสร้างโลกขึ้นมาได้อย่างนั้น

ความขมุกขมัวอบอวลไปทั่วทั้งโลก เหมือนว่าโลกนี้ยังไม่ได้ถูกบุกเบิกแบ่งออกเป็นเก้าแดนอย่างนั้น โลกในลักษณะเช่นนี้ได้รวบรวมพลังทั้งหมดเอาไว้

“ปัง” ทันใดนั่นเอง ท่ามกลางความขมุกขมัวที่ไม่มีสิ้นสุดนี้มีร่างเงาสายหนึ่งก้าวเดินออกมา ยามเมื่อมันก้าวเท้าออกมานั้น เหมือนว่ามันได้เบิกฟ้าดินขึ้นมา เหมือนว่ามันได้สืบทอดหมื่นแดนเอาไว้

ในที่สุด ความขมุกขมัวก็ถูกผ่าออก ภายใต้อาณาเขตความขมุกขมัวปรากฏร่างเต็มตัวขึ้นมา เป็นมนุษย์ทองคำคนหนึ่ง โดยมนุษย์ทองคำนี้ยืนอยู่ท่ามกลางความขมุกขมัว ขณะที่มันยืนอยู่ตรงนั้น มันก็เหมือนเป็นสิ่งมีชีวิตที่เก่าแก่โบราณที่สุดอย่างนั้น

มนุษย์ทองคำนี้ยืนอยู่ท่ามกลางความขมุกขมัวด้วยความสูงหนึ่งล้านล้านจางขณะที่มันยืนอยู่ตรงนั้น เวลาแหงนหน้ามองขึ้นไปไม่สามารถมองเห็นหน้าตาของมันได้ชัดเจน ความสูงของมันสูงมากเหลือเกิน

มนุษย์ทองคำลักษณะเช่นนี้เหมือนเป็นผู้บงการในสมัยดึกดำบรรพ์ เพียงขยับตัวก็สามารถสร้างโลกขึ้นมาได้โลกหนึ่ง ทุกๆความเคลื่อนไหวของมันล้วนแล้วแต่ทำให้เก้าแดนต้องสั่นเทา และโคลงเคลงไปมาได้

ขณะที่มนุษย์ทองคำลักษณะเช่นนี้ปรากฏตัวออกมา ทำให้บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดล้วนแล้วแต่เกิดอารมณ์อยากจะทำอะไร ความจริงแล้ว ในเวลานี้ได้มีผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่ก้มกราบลงกับพื้นอยู่แล้ว โดยเฉพาะผู้บำเพ็ญตนเฝ้า

วิญญาณเทพ อารมณ์ที่อยากจะทำร้ายหัวใจของพวกเขา ยิ่งมีความรุนแรงมากกว่า คล้ายตั้งมนุษย์ทองคำลักษณะเช่นนี้มีพลังทั้งหมดของเผ่าวิญญาณเทพอยู่ในครอบครองอย่างนั้น เมื่อได้เห็นตัวเขาถึงกับน้ำตาพร่างพรูออกมาด้วยความตื่นตัน

“นี่คือปฐมบรรพบุรุษใช่หรือไม่?” กระทั่งมีฝ่าวิญญาณเทพเอ่ยถามขึ้นมา ขณะที่ทรุดตัวอยู่กับพื้น

ไม่มีใครสามารถให้คำตอบได้ เนื่องจากไม่เคยมีใครเคยเห็นปฐมบรรพบุรุษของเผ่าวิญญาณเทพ แต่ มนุษย์ทองคำที่อยู่ตรงหน้ากลับให้ความรู้สึกอย่างหนึ่งแก่ผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพว่า มันมีพลังดีกดำบรรพ์เผ่าวิญญาณเทพอยู่ในตัว กล่าวสำหรับผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพจำนวนมากแล้ว มนุษย์ทองคำที่อยู่ตรงหน้าต่อให้ไม่ใช่ปฐมบรรพบุรุษของเผ่าวิญญาณเทพ เกรงว่าก็คงมีพลังปฐมบรรพบุรุษของเผ่าวิญญาณเทพอยู่ในครอบครอง

“นี่มันคืออะไร?” ต่อให้เป็นยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพรุ่นอาวุโสก็ไม่รู้ว่าสวรรค์สามดวงเช่นนี้คืออะไร เมื่อมองเห็นมนุษย์ทองคำที่ปรากฏอยู่ในสวรรค์สามดวงเช่นนี้

“เป็นตำนานเรื่องหนึ่ง” ระดับอ่องเทพเต๋าที่มีชาติกำเนิดมาจากเผ่าวิญญาณเทพผู้หนึ่งถึงกับมีสีหน้าที่ขาวซีด เมื่อมองเห็นมนุษย์ทองคำสูงนับหนึ่งล้านล้านข้างที่อยู่ในสวรรค์สามดวง พึมพำออกมาว่า “เป็นตำนานของเส้นเมิงเทียน ตามตำนานเล่าว่า แม้ว่าเส้นเมิงเทียนจะกำเนิดมาจากเทพเจ้าโบราณน้ำลึกก็จริง แต่ พวก

เขากลับได้รับการเหลียวแลจากต้นกำเนิดพลังของเผ่าวิญญาณเทพของพวกเรา...”

“...สิ่งนี้ได้ทำให้เส้นเมิ่งเทียนมีพลังของปฐมบรรพบุรุษเผ่าวิญญาณเทพอยู่ในครอบครอง ด้วยอย่างนี้เอง ทำให้เส้นเมิ่งเทียนสามารถแยกตัวออกไปจากเทพเจ้าโบราณน้ำลึกแล้วไปตั้งสำนักของตนเอง ไม่นึกเลยว่า หลังจากเส้นเมิ่งเทียนแล้ว เมิ่งเงินเทียนเองก็ได้สืบทอดพลังเช่นนี้เหมือนกัน ช่างเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อจริงๆ ”

ครั้นอ่องเทพเต๋าผู้นี้ได้เอ่ยมาถึงตรงนี้แล้ว ถึงกับอุทานออกมาด้วยความตระหนก รู้สึกอึ้งฉะเป็นยิ่งนัก

“ตุม...” นาทีนี้ บริเวณหน้าอกมนุษย์ทองคำที่อยู่ภายในสวรรค์สาตสองปรากฏประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจางพุ่งออกมา และมันได้พุ่งตรงเข้าไปหาหสี่ชีเย่ในทันที

อานุภาพของประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจางนี้ยากที่จะหาสิ่งใดมาเทียบเทียม เหมือนว่าลักษณะของประกายเช่นนี้สามารถพุ่งชนจนพื้นดินของแดนวิญญาณสวรรค์ทะเล ลักษณะการพุ่งออกมาของประกายสีทองนี้ เหมือนว่าสามารถพุ่งเข้าไปใส่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินกลายเป็นเถ้าธุลีโดยพลันอย่างนั้น

ขณะที่ประกายสีทองนี้พุ่งออกมานั้น ได้ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากถึงกับสะดุ้ง พลังสายนี้นับว่าทรงพลังยิ่งและรุนแรงเหลือเกิน เหมือนว่าไม่มีพลังเช่นใดสามารถต้านทานกับพลังสายนี้เอาไว้ได้

“มาได้จังหวะ” หลี่ชียเอถึงกับหัวเราะก๊ากออกมา เมื่อต้องเผชิญหน้ากับประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่างที่พุ่งเข้ามา “ตูม” สิบหมัดรวมเป็นหนึ่งพลันสวนออกไป ภายใต้หนึ่งหมัดนี้ ทุกสิ่งกลับคืนสู่ดั้งเดิม ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนโลก

“ตูม...ตูม...ตูม...” ปรากฏเสียงฟ้าถล่มดินทลายดังขึ้นเป็นระลอก ในที่สุดหมัดของหลี่ชียเอก็ได้ปะทะโดยตรงกับประกายสีทองของเมิ่งเจิ้นเทียน โดยหนึ่งหมัดของหลี่ชียเอที่ประจวบตั้งอุกาบาตที่ใหญ่โตมโหฬารได้ชนปะทะเข้ากับประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่างของเมิ่งเจิ้นเทียน

“ตูม ตูม ตูม” ท่ามกลางเสียงดังตูมตามของฟ้าถล่มดินทลายที่ดังเป็นระลอกๆ สิบหมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ชียเอยังคงยากที่จะต้านทานกับประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่างได้

ภายใต้การพุ่งเข้าใส่ของประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่าง หลี่ชียเอเองก็ยืนไม่มั่นคง ต้องก้าวถอยหลังไปที่ละก้าวๆ ต่อให้หลี่ชียเอได้ทำการปิดกั้นช่องว่างเอาไว้แล้วก็ตาม แต่ว่า ภายใต้การพุ่งเข้าใส่ของประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่างนั้น จังหวะขณะที่เขาก้าวถอยหลังไปที่ละก้าวๆ นั้น “ปัง ปัง ปัง” เสียงของช่องว่างที่แตกละเอียด ช่องว่างที่อยู่ใต้เท้าของเขานั้นแตกออกเป็นชั้นๆ

ภายใต้พลังเช่นนี้สามารถทำลายช่องว่างได้อย่างสิ้นเชิงสำหรับอย่างอื่นยิ่งยากที่จะรองรับกับพลังเช่นนี้เอาไว้ได้

มีผู้ร้องอุทานออกมา เมื่อได้เห็นหลี่ชียเอถูกประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านจ่างบีบจนต้องก้าวถอยหลังไปเรื่อยๆ ว่า“พลังนี้นับว่า

มากมายเหลือเกิน ก็มีเพียงหมัดที่ปราศจากผู้ต่อกรของหลี่ชียเอ เช่นนี้ที่สามารถต้านทานได้”

“เปิด...” หลี่ชียเอหัวเราะเสียงดังออกมาขณะถูกบีบให้ต้องถอย รนไปเรื่อยๆ “ตูม ตูม” ทันใดนั้น มือขวาของหลี่ชียเอได้สั่นไหว ขึ้นมาสองครั้ง พร้อมกับการปรากฏของกาลเวลา และประกาย ศักดิ์สิทธิ์ที่วาววับ

ในเวลานี้เอง หมัดอมตะ และหมัดพิสูทธิ์สองหมัดกายสุดท้าย ในหมัดสิบสองกายพลันระเบิดขึ้นมา ในขณะที่ หมัดขวาของหลี่ชียเอพลันมีพลังของกาลเวลาและพลังศักดิ์สิทธิ์เพิ่มเข้ามา

“ตูม...” สิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่ง พริบตาเดียวกันนี้ หมัดขวาของหลี่ชียเอปรากฏเป็นประกายเขียนที่ไม่มีสิ้นสุดพุ่งขึ้นมาอย่าง รุนแรง เหมือนว่าหมัดขวาของหลี่ชียเอในเวลานี้คล้ายกลับ กลายเป็นเขียนไปแล้วอย่างนั้น ดุจดั่งหมัดขวาเช่นนี้ไม่ใช่เป็นหมัด ของโลกใบนี้อีกต่อไป

“ตูม...ตูม...ตูม...” ฟาดินสั่นไหวโคลงเคลงไปมา ทันทีที่สิบสอง หมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ชียเอเกิดขึ้น สถานการณ์กลับกลายเป็น หมุนกลับ หมัดนี้เหมือนได้ทะลุผ่านกาลเวลา และทำให้กาลเวลา หมุนทวนกลับไป หมัดๆ นี้ไม่เพียงเปี่ยมด้วยพลังทั้งหมดที่มีอยู่ใน โลก อีกทั้ง ภายใต้อันหนึ่งหมัดนี้ทุกอย่างล้วนกำลังผ่านไป แม้แต่ กาลเวลาก็เช่นกัน!

ในขณะที่เดียวกัน ภายใต้อันหมัดนี้ ประกายศักดิ์สิทธิ์ได้สลาย ประกายสีทองที่พุ่งตรงเข้ามา ก่อนหน้านั้น ประกายสีทองคล้ายดั่ง เป็นสุดยอดอาวุธที่ซัดเข้ามา แต่ เวลานี้ ภายใต้อันประกายศักดิ์สิทธิ์

นี่ได้ทำการสลายอาวุธในลักษณะเช่นนี้จนกลายเป็นผงสีทองปลิวว่อน ทุกอย่างกลายเป็นเศษทอง เหมือนว่ากลายเป็นสิ่งที่รับได้กับการโจมตีอย่างนั้น

ท่ามกลางเสียงดังตุมตาม หลีชีเยอาศัยหมัดๆ นี้ย่อนทวนกับประกายสีทองหนึ่งล้านล้านล้านล้างขีดใสเม็งเจิ้นเทียนด้วยท่วงท่าที่ปราศจากผู้ต่อกร ถ้าหากเม็งเจิ้นเทียนไม่สามารถต้านเอาไว้ได้ ภายใต้อหมัดนี้จะต้องขีดจรรยาของเม็งเจิ้นเทียนกลายเป็นหมอกเล็ดไปได้แน่นอน

ผู้ตนจำนวนนับไม่ถ้วนที่ได้เห็นภาพของหมัดนี้ที่ย่อนกับประกายสีทองตรงเข้าหาเม็งเจิ้นเทียนแล้ว ถึงกับรู้สึกใจหายใจคว่ำขึ้นมา

สีหน้าของเม็งเจิ้นเทียนก็แปรเปลี่ยนไป เขาร้องเสียงดังออกมาว่า "สยบ..." ชั่วพริบตาเดียวกันนี้เอง ลักณาของเขาได้ออกมาที่ละลักณาๆ

"สิบลักณา..." มีผู้ที่คอยนับและสามารถนับได้ถึงสิบลักณาเมื่อมองเห็นลักณาของเม็งเจิ้นเทียนที่ถูกปล่อยออกมา

การที่เม็งเจิ้นเทียนมีสิบลักณาไม่นับว่าเป็นเรื่องที่ปราดเปรื่องน่าทึ่งอะไรนัก กระทั่งกล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากด้วยแล้ว มันคือเรื่องที่สมเหตุสมผลยิ่งนัก จะอย่างไรเสีย เม็งเจิ้นเทียนถือว่าเป็นผู้พิชิตยุคที่ปราดเปรื่องน่าทึ่งอยู่แล้ว การที่เขาจะมีสิบลักณาอยู่ในครอบครองก็ถือเป็นเรื่องสมเหตุสมผลอยู่แล้ว

แต่ว่า การมีสิบเ็ดลัคนาไว้ในครอบครอง นับว่าได้ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากต้องอิจฉา จะอย่างไรเสีย การมีสิบลัคนาถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่ง เป็นการแทนความหมายว่าถึงพรสวรรค์ของผู้เป็นยอดอัจฉริยะคนหนึ่ง เป็นทั้งการรับรองและเกียรติยศ

“สิบนั้นบริบูรณ์ครบถ้วนนะเนี่ย” แม้แต่ระดับอ่องเต๋มาเฟ่าวิญญาณเทพผู้นั้นยังถึงกับอูทานออกมาด้วยความตระหนก เมื่อเห็นเมิ่งเจิ้นเทียนมีสิบลัคนาอยู่ในครอบครอง “การมีสิบลัคนาเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจเพียงใด ชาตินี้หากข้ามีสิบลัคนาไว้ในครอบครอง ไม่สิ ต่อให้มีเพียงเก้าลัคนา ชาตินี้ข้าก็มีโอกาสได้ก้าวถึงระดับจักรพรรดิเทพ ไม่ต้องมาสะดุดหยุดอยู่แค่ระดับอ่องเทพ”

ผู้คนจำนวนมากเห็นด้วยกับคำพูดของอ่องเต๋มาผู้นี้ มันเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจเพียงใดกับการได้ครอบครองสิบลัคนา การที่เมิ่งเจิ้นเทียนสามารถกลายเป็นสุดยอดอัจฉริยะที่สุดของแดนวิญญาณสวรรค์ไซ้จะไม่มีเหตุผล

สิบลัคนาพลันกลับกลายเป็นแคว้นๆ หนึ่ง ท่ามกลางแคว้นเช่นนี้ ปราบกฏพลังขมุกขมัวน่าเกรงขามยิ่งนัก เหมือนว่ามันก็คือโลกมนุษย์ที่กว้างใหญ่ไพศาลไร้ขอบเขตโลกหนึ่งอย่างนั้น

“แว้งค์” เสียงหนึ่งดังขึ้นมา ท่ามกลางแคว้นที่มีลักษณะเช่นนี้ ถึงกับปราบกฏสวรรค์สาดส่องที่มีขนาดใหญ่โตสุดบรรยายขึ้นมา มันมีขนาดใหญ่จนไม่อาจจินตนาการได้ ยามที่มันปราบกฏออกมาดูเหมือนได้บดบังห้องฟ้าของแคว้นแห่งนี้ไปสิ้น!

"นี่มันคืออะไร..." ทุกคนต่างรู้สึกงงงัน เมื่อมองเห็นสวรรค์สาตสองที่มีขนาดยักษ์ถึงเพียงนี้ลอยขึ้นมาอยู่เหนือท้องฟ้าของแคว้นแห่งนี้ เกรงว่าไม่ว่าใครก็ตามคงเป็นครั้งแรกในชาตินี้ที่ได้เห็นสวรรค์สาตสองที่มีขนาดใหญ่ถึงเพียงนี้

"ตุ้ม..." เวลานี้ สวรรค์สาตสองที่มีขนาดใหญ่โตมโหฬารภายในแคว้นนั้นถึงกับหลอมรวมเข้าด้วยกันกับสวรรค์สาตสองของเม็งเจิ้นเทียนเอง

"ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม" ท่ามกลางเสียงดังตุ้มตามที่ตั้งเป็นระลอก เมื่อสวรรค์สาตสองทั้งสองหลอมรวมเป็นหนึ่งแล้ว ปรากฏเป็นสวรรค์สาตสองที่ใหญ่ยักษ์มากอยู่เหนือศีรษะของเม็งเจิ้นเทียน มันมีขนาดใหญ่กว่าท้องฟ้าเสียอีก อีกทั้งมีสีเป็นสีทอง เหมือนเป็นพระจันทร์สีทองที่มีขนาดใหญ่จนไม่สามารถประเมินได้อย่างนั้น!

ขณะที่มนุษย์ทองคำที่อยู่ภายในสวรรค์สาตสองสีทองนั้นได้มีขนาดใหญ่มากขึ้นกว่าเดิมอีก ใหญ่โตมากกว่าเดิมอีกหลายสิบเท่า ก่อนหน้านั้น ตัวของมนุษย์ทองคำก็มีขนาดสูงใหญ่ถึงหนึ่งล้านล้านล้านจั้งอยู่แล้ว เกรงว่าเวลานี้คงกลายเป็นมนุษย์ทองคำที่ใหญ่โตมากที่สุดในโลกไปแล้ว!

ตอนที่ 1490 หมัดเดียวทะลวงอก

มองดูมนุษย์ทองคำที่มีรูปร่างสูงใหญ่ถึงเพียงนี้แล้ว แม้แต่ระดับอ่องเทพก็รู้สึกว่าการที่ตัวเองนั้นช่างเล็กจิ๋วเสียเหลือเกิน เมื่อต้องมาอยู่ตรงหน้าของมนุษย์ทองคำที่ใหญ่โตจนสุดเปรียบเปรยเช่นนี้ ระดับอ่องเทพจะรู้สึกว่าการที่ตัวเองเล็กจนคล้ายดั่งมดปลวก กระทั่งไม่เท่ามดปลวกเสียด้วยซ้ำ เป็นเพียงฝุ่นผงเม็ดหนึ่งเท่านั้นเอง

“ตูม” บังเกิดเสียงดังสนั่น ในเวลานี้เองประกายสีทองที่ถูกยิงออกมาจากสวรรค์สอดส่องดูเป็นแก่นแท้มากขึ้นในทันใด พุ่งเข้าหาหีชีเยด้วยความเร็วสูงสุด

ประกายสีทองเช่นนี้มีอำนาจที่รุนแรงจนสุดเปรียบเปรย การพุ่งเข้าใส่ของมันดูเหมือนจะไม่มีสิ่งใดสามารถต้านทานได้ ไม่มีใครสามารถต้านรับกับมันได้ มันสามารถพุ่งชนและทำลายสรรพชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่างให้มลายกลายเป็นเถ้าธุลีได้ในทันที!

“ตูม ตูม ตูม” จังหวะที่ประกายสีทองพุ่งเข้ามานั้น หีชีเยได้รวมสิบสองหมัดเป็นหนึ่ง นาทีนี้ ไม่ว่าจะสิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่งจะปะทุเป็นพลังเช่นใดออกมาก็ตาม ไม่ว่าจะก้าวข้ามกาลเวลาเช่นใด ไม่ว่าจะทำการสลายอย่างไร ก็ไม่สามารถทำการสลายประกายสีทองที่พุ่งเข้าหาในลักษณะเช่นนี้ไปได้

ประกายสีทองที่พุ่งเข้ามานั้นรุนแรงเหลือเกิน และเปี่ยมด้วยพลังที่แข็งแกร่งมากเหลือเกิน ภายใต้การพุ่งเข้าใส่ของประกายสี

ทองลักษณะเช่นนี้ ทำให้สิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่งของหลี่ชียเอ่ไม่
สามารถสลายหรือทำลายมันได้อยู่แล้ว

“ปัง” ประกายสีทองพลันสงร่างของหลี่ชียเอ่ลอยขึ้นไปบน
ห้องฟ้า นาที่นี้ห้องฟ้าคล้ายตั้งเป็นกำแพงด้านหนึ่งที่อยู่ด้านหลัง
ของหลี่ชียเอ่ ร่างกายของหลี่ชียเอ่จึงกระแทกเข้ากับกำแพงที่อยู่
ด้านหลังอย่างจัง ทำให้ฟ้าดินถึงกับสั่นไหวโคลงแคลงไปมา ตัว
ของหลี่ชียเอ่ถูกประกายสีทองสยบเอาไว้บนห้องฟ้า ภายใต้การสยบ
ของประกายสีทองปราศจากผู้ต่อกรเช่นนี้ ทำให้หลี่ชียเอ่ยากที่จะ
สำแดงสิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่งออกมาได้

“ปัง ปัง ปัง” เสียงสั่นไหวดังขึ้นเป็นระลอก แม้ว่าหมัดขวา
ของหลี่ชียเอ่จะทำการโต้กลับครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ ภายใต้การสยบ
ของประกายสีทอง การโต้กลับของหมัดขวาหลี่ชียเอ่ต้องประสบกับ
ความล้มเหลวทุกครั้ง ร่างกายของหลี่ชียเอ่ถูกสยบตรึงเอาไว้บน
ห้องฟ้า ยากที่จะเคลื่อนไหวได้

ในเวลานี้ ประกายสีทองที่เสมือนดังเป็นมือขนาดยักษ์จัดการ
สยบหลี่ชียเอ่เอาไว้บนห้องฟ้า เหมือนว่ามีพลังที่สามารถ
สยบได้ทุกอย่าง

ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนรู้สึกใจหายใจคว่า
เมื่อมองเห็นประกายสีทองที่เสมือนดังเป็นมือขนาดยักษ์จัดการ
สยบหลี่ชียเอ่เอาไว้บนห้องฟ้า เวลานี้ ประกายสีทองที่เหมือนจริง
มากคล้ายเป็นมือขนาดยักษ์ข้างหนึ่งที่ตลบอบอวลไปด้วยพลังที่ไร้
ขีดจำกัด เหมือนว่ามีอัยักษ์ข้างนี้คือมือของราชันเซียน จึงมีพลังที่
สามารถสยบเก้าชั้นฟ้าสิบแดนดิน สยบสังกรรมฟ้าดินได้ทั้งหมด

ภายใต้มือยักษ์เช่นนี้แล้ว เหมือนว่าการต่อสู้ขัดขืนทุกอย่าง ล้วนแล้วแต่เหินห่างเปล่า ภายใต้มือยักษ์ที่มีพลังไร้ขีดจำกัดแล้ว ไม่ว่าจะบุคคลผู้นั้นจะมีความแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม ดูเหมือนที่สุดที่จะ ต้านทานได้

ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนถึงกับเหงื่อเย็นไหล ไหลท่วมตัว เมื่อเห็นประกายสีทองลักษณะเช่นนี้ได้ทำการสยบหลี่ชียเอ เอาไว้บนห้องฟ้า เวลานี้ บางคนอดที่จะเอามือสัมผัสกับคอหอย ของตนเอง พวกเขารู้สึกเหมือนมีมือขนาดยักษ์มาบีบคอของตน เอาไว้อย่างนั้น พวกเขากระทั่งได้ยินเสียงของกระดูกที่แตกหักดัง ขึ้นมา เหมือนว่ามีมือยักษ์นั้นได้บีบจนคอของตนแหลกละเอียดไป แล้ว ไม่เพียงเป็นความรู้สึกที่ทำให้อึดอัดจนหายใจไม่ออก ยังมี ความรู้สึกเหมือนวิญญาณได้ล่องลอยออกจากร่างอย่างนั้น

“เจ้าไม่ควรเป็นศัตรูกับข้า!” ในขณะนี้ ประกายสีทองได้สยบหลี่ชียเอเอาไว้บนห้องฟ้า นัยน์ตาทั้งสองของเมิ่งเจิ้นเทียนเย็นชา ตลบอบอวลไปด้วยปณิธานการฆ่าที่นรกแล้ว ในเวลานี้ ท่าที่เมิ่งเจิ้นเทียนที่หมางเมินหัวหล้า ท่าทางเหมือนราชาที่อยู่เหนือผู้คนทั้งหลายทั้งปวง ไม่ว่าจะใครก็ตามล้วนต้องสั่นเทา รู้สึกหวาดกลัวยิ่งนัก

“จบสิ้นกันแล้วรี เมิ่งเจิ้นเทียนจะได้รับชัยชนะแล้วรี?” มีผู้พึมพำออกมา เมื่อเห็นหลี่ชียเอที่ถูกสยบอยู่บนห้องฟ้า

กระทั่งมียอดฝีมือเผ่าวิญญาณเทพกล่าวว่า “เมิ่งเจิ้นเทียน ย่อมเป็นเมิ่งเจิ้นเทียน ทอดสายตามองออกไปในแดนวิญญาณ สวรรค์ คงมีเพียงตัวเขาเท่านั้นที่เป็นราชันเซียนได้!”

หลีชีเยเพียงยิ้มชนิดหนึ่งกับคำพูดเช่นนี้ของเม็งเจิ้น
เทียบ "แว้งค์" ร่างกายของหลีชีเยปล้นเปล่งประกายเจิดจ้า ทันใด
นั้น กายเซียนเหิน กายเหาะสยบอเวจี กายพิสุทธิ์ และกายขวาน
หลายฟ้าได้ปะทะพลังขึ้นมาพร้อมๆ กัน

ก้าวข้าม พลัง น้ำหนัก สลายทั้งสี่ประการได้ระเบิดพลังจนถึง
ขีดสูงสุด ทันใดนั้น รอบๆ ตัวของหลีชีเยได้ดันตัวขึ้นมากลายเป็น
อาณาจักรที่กว้างขวางใหญ่โตมาก โดยมีหลีชีเยเป็นผู้บงการ
ทั้งหมดอยู่ท่ามกลางอาณาจักรแห่งนี้

"ตูม" เสียงดังสนั่นดังขึ้น หมัดขวาของหลีชีเยปล้นก้าวข้าม
ทะลุขีดสูงสุดขั้นแล้วขั้นเล่า เมื่อเกิดการระเบิดพลังขึ้นมาของกาย
เซียนทั้งสี่ เมื่อได้รับการสนับสนุนจากกายเซียนทั้งสี่แล้ว ทำให้
ทำลายพันธนาการทั้งหมดของกาลเวลา ช่องว่าง พลัง ก้าวออก
จากการถูกพันธนาการทุกสิ่งทุกอย่าง ทะลุผ่านลักษณะของคอ
ขวดไปได้

"ตูม" ภายใต้อพลังหมัดๆ นี้ แม้แต่เทพบนสวรรค์ของเก้าแดน
ยังคงต้องสั่นเทา

หมัดเดียวทำลายทุกสิ่งจนแหลกลาญ เวลานี้ ประกายสีทองที่
เหมือนจริงก็ถูกทำลายจนปู้ไปในพริบตา เวลานี้ทุกอย่าง
เหมือนเขื่องซ้าลง ทุกคนสามารถมองเห็นหนึ่งหมัดของหลีชีเยที่
ปล่อยออกไป ปราณพิเศษทองคำจำนวนนับไม่ถ้วนที่ปลิวว่อน เศษ
เหล่านั้นค่อยๆ ไปรยปรายลงมากระจายไปทั่วฟ้าดิน เหมือนหนึ่ง
ห้องฟ้าได้ปรากฏเป็นฝนทองคำตกลงมาอย่างนั้น!

“ปัง” ทุกคนรู้สึกเหมือนฟ้าดินได้หยุดเวลาเอาไว้กับภาพที่เห็น อยู่ตรงหน้า ทุกคนต่างมองเห็นหมัดขวาของหลี่ชียเอ่ที่ทะลวงผ่าน หน้าอกของเมิ่งเจิ้นเทียนไป

เลือดสดๆ แตกกระจายจนทำเอาท้องฟ้ากลายเป็นสีแดง เมื่อ เมิ่งเจิ้นเทียนถูกหมัดทะลวงอกเช่นนั้น ทำให้ร่างของเขาพุ่งตกจาก ที่สูงตั้งดาวตก กระแทกเข้ากับพื้นของเวทิต่อสูติ๊กดำบรรพ์อย่าง แรง

เวลานี้ เลือดสดๆ ได้ไหลย้อมพื้นของเวทิต่อสูติ๊กดำบรรพ์จน แดงฉาน ปราภฏเป็นหลุมที่ลึกมากอันเกิดจากการชนกระแทก ทำให้พื้นของเวทิต่อสูติ๊กดำบรรพ์แตกเป็นทาง หากยังคงเป็นเช่นนี้ ต่อไป เกรงว่าเวทิต่อสูติ๊กดำบรรพ์อาจจะถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง

นาทีนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนหยุดลง ทุกสิ่งทุกอย่างล้วน แล้วแต่หยุดอยู่กับนาทีนี้ ดวงตาแต่ละคู่ที่จับจ้องไปยังภาพนี้ ไม่ อาจพูดคำใดๆ ออกมาเป็นเวลานาน

ภาพที่เห็นอยู่ตรงหน้าทำเอาบรรดา ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน จำนวนนับไม่ถ้วนถึงกับอ้าปากค้าง อ้าปากกว้างขนาดสามารถยัด เอาไข่ไก่เข้าไปได้ทั้งฟอง

ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดรู้สึกเหมือนหายใจลำบากเมื่อ เห็นเมิ่งเจิ้นเทียนถูกหมัดทะลวงอก เวลานี้ หลี่ชียเอ่ก็คล้ายตั้งเป็น เทพมารที่ปราศจากผู้ต่อกรสยบอยู่กลางใจของคนทุกคน ทำให้ ทุกคนหายใจไม่ออก ทำให้ทุกคนรู้สึกสิ้นเทา

เวลานี้ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดไม่รู้ว่าหาคำๆ ไดมาเปรียบเปรยความรู้สึกในขณะนี้ พวกเขาไม่สามารถหาคำไดมาเปรียบเปรยกับทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ตรงหน้าได้อีกแล้ว

ยิ่งบรรดา ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพด้วยแล้ว ก่อนหน้านั้นยังเข้าใจว่าเม็งเจิ้นเทียนจะต้องเป็นฝ่ายชนะถึงกับมีสีหน้าที่ซีดเผือดในเวลานี้ ขาทั้งสองข้างสั่นเทา กระทั่งมีบางคนไปถึงกับหึ่งตัวกันกระแทกกับพื้น

บรรดาผู้บำเพ็ญตนเหล่านี้เพิ่งจะชื่นชมเม็งเจิ้นเทียนที่สามารถสยบหลี่ชียเออาไว้ได้ก่อนหน้า ไม่นึกเลยว่าเพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น หลี่ชียเอาก็สามารถพลิกสถานการณ์ได้อย่างง่ายดาย และทะลวงอกของเม็งเจิ้นเทียน ได้ในหมัดเดียว

ขณะเดียวกัน ชุนพลชุดขาวเองก็มีใบหน้าที่ขาวซีดในเวลาเดียวกัน เขาเองก็นึกไม่ถึงว่าอาจารย์ของตนจะมีวันที่พ่ายแพ้อย่างยับเยินได้ ถูกผู้เยาว์คนหนึ่งอาศัยเพียงหมัดเดียวถึงกับทะลวงอกไปได้ เป็นภาพที่เขาไม่สามารถจินตนาการได้เลย

ขณะที่ทุกคนนั่งเสียบอย่างนั้นอยู่เป็นเวลานาน นี่เขาคือเม็งเจิ้นเทียนนะเนี่ย ผู้ได้รับการยกย่องว่าสามารถเรียกผีเรียกน้องกับราชันเซียนได้ แต่ มาวันนี้กลับถูกผู้เยาว์คนหนึ่งวัดจนอกทะลุ เรื่องเช่นนี้ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากไม่สามารถยอมรับกับความจริงเช่นนี้ได้

“คำๆ นี้ควรเป็นข้าพุดแล้วละ” หลี่ชียเอที่ยืนอยู่บนท้องฟ้ากล่าวเฉยเมยว่า “เจ้าไม่ควรเป็นศัตรูกับข้า!”

เวลานี้ หลีชีเยกกล่าวคำๆ นี้ออกมาได้เรียบเฉยมาก แต่ด้วยคำพูดที่เรียบเฉยนี้แหละ ทำให้ทำคนถึงกับหายใจไม่ออก คำพูดนี้ช่างพาลเหลือเกิน เป็นคำพูดที่เค้นคอของทุกๆ คนเอาไว้โดยตรง เพียงคำพูดคำเดียวสามารถบีบคอของทุกคนเอาไว้จนพูดอะไรไม่ออก

ในเวลานี้เอง ปราบกฐเศษหินดินทรายกระจัดกระจาย เม็งเจิ้นเทียนได้พุ่งตัวออกมาจากหลุมลึกบนพื้นดินนั้น เวลานี้ทั้งตัวของเขาชุ่มไปด้วยเลือด บริเวณหน้าอกที่ถูกทะลวงจนเป็นรูยิงปราบกฐเลือดสดๆ ที่ไหลหยดลงมา ทำให้รู้สึกสยดสยองเหลือเกิน

เกรงว่านี่คงเป็นการพ่ายแพ้อย่างยับเยินที่สุดนับตั้งแต่เม็งเจิ้นเทียนเข้าสู่ยุทธภพเป็นต้นมา กล่าวสำหรับเขาแล้วนี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เขาถูกผู้อื่นทะลวงอก

“ยังดี” ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนไม่น้อยถึงกับโล่งอก เมื่อเห็นเม็งเจิ้นเทียนกลับออกมา ขอเพียงเม็งเจิ้นเทียนยังคงมีชีวิตอยู่ ก็ยังคงมีโอกาสเอาชนะหลีชีเยได้

ในเวลานี้ ทุกคนล้วนแล้วแต่นิ่งเงียบ สายตาแต่ละคู่ต่างจ้องไปที่หลีชีเย และเม็งเจิ้นเทียน ทุกคนแทบจะไม่กล้าหายใจแรง เวลานี้ทุกคนล้วนแล้วแต่ดูออกกว่า หลีชีเยนั้นครองความได้เปรียบอยู่อย่างเห็นได้ชัด ทุกคนต่างต้องการรู้ว่าเม็งเจิ้นเทียนยังจะมีวิธีการใดมาพลิกสถานการณ์ที่อยู่ตรงหน้าได้อีก

“จืด จืด จืด” เวลานี้ บริเวณหน้าอกของเม็งเจิ้นเทียนที่ถูกทะลวงจนเป็นรูเริ่มทำการซ่อมแซมขึ้นเอง เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น หน้าอกของเขาก็กลับมาอยู่ในสภาพดังเดิม

การซ่อมสร้างร่างกายสำหรับเม็งเจิ้นเทียนที่อยู่ในระดับนี้แล้ว ถือเป็นเรื่องลำบาก เท่านั้น แต่ทว่า มันยังคงทำให้เม็งเจิ้นเทียนรู้สึกไม่ดี สีหน้าของเขาจึงดูซีดเผือด

การที่ต้องถูกหลีซีเยโจมตีด้วยท่าที่ปราศจากผู้ต่อกรเช่นนี้ ไม่เพียงทำให้หน้าอกของเขาถูกทะลวงเป็นรูเท่านั้น ยังทำให้เขาบาดเจ็บสาหัส แค่ต้องทำให้หน้าอกที่ทะลุเป็นรูกลับสู่สภาวะปกติ ก็ทำให้เขาต้องแลกมาด้วยค่าตอบแทนไม่น้อยเลย

เวลานี้ สายตาของเม็งเจิ้นเทียนที่ล้องมองหลีซีเยนั้นถึงกับเต็น กระตุกทีหนึ่ง และมานตาของเขาต้องหดตัวทีหนึ่ง ทันใดนั้น เม็งเจิ้นเทียนเองบังเกิดเป็นภาพมายาขึ้นมา เขารู้สึกได้โดยพลันว่า ตัวเองไม่มีความมั่นใจอีกแล้ว พลันรู้สึกว่าจะไม่ได้เปี่ยมด้วยความเชื่อมั่นอีก

ในฐานะที่เป็นสุดยอดอัจฉริยะบุคคล เขามีความมั่นใจในตัวเองมาโดยตลอด ไม่ว่าจะพบเจอกับอันตรายใดๆ ก็ตาม เขาสามารถแก้ไขได้อย่างหันทวงที แต่ทว่า เวลานี้เขากลับรู้สึกลังเลขึ้นมาบ้าง

กล่าวสำหรับเม็งเจิ้นเทียนแล้ว ชีวิตของเขาเป็นครั้งที่สองที่ทำให้เขารู้สึกไม่มีความมั่นใจ เป็นครั้งที่สองที่เขาไม่เชื่อมั่นไม่เต็มร้อย

ครั้งแรกที่ทำให้เม็งเจิ้นเทียนมีความมั่นใจไม่เชื่อมั่นในตนเองนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานานมากแล้ว ครั้งนั้นเขาเผชิญหน้ากับราชามังกรดำ หลังจากที่ถูกราชามังกรดำตำหนิรุนแรง ด้วย

ท่าทีของราชามังกรดำนั้น ทำให้เขาต้องปลีกตัวออกจากยุทธภพ ไม่กล้าปรากฏตัวออกมาอีก

แต่ทว่า เรื่องราวในครั้งนั้นกล่าวสำหรับเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว การที่เขาารู้สึกหวาดกลัวใช่เป็นเรื่องที่น่าอัปยศอะไรนัก จะอย่างไรเสีย ราชามังกรดำอยู่ในฐานะเป็นที่เคารพนับถือมาถึงสามยุคสามสมัย แม้กระทั่งราชันเซียนยังคงต้องให้เกียรติเขาอยู่สามส่วน ยิ่งไม่ต้องพูดถึงคนอื่น กระทั่งราชันเซียนท่าคงผู้ซึ่งสาบานเป็นพี่น้องกับเขานั้น หลังจากได้เป็นราชันเซียนแล้ว ท้ายสุดยังถูกราชามังกรดำฉีกทำลายชะตาฟ้าไป

ดังนั้น ตลอดเวลาที่ผ่านมา เมิ่งเจิ้นเทียนได้ปกปิดเรื่องนี้เอาไว้จนสนิท แต่ เขาเองไม่รู้สึกรู้ว่าการเกรงกลัวต่อราชามังกรดำนั้นเป็นความอัปยศอย่างหนึ่ง!

อย่างไรก็ตาม เวลานี้หลี่ชียู่ได้ทำให้จิตใจของเขาต้องสั่นคลอน ทำให้ความเชื่อมั่นของเขาต้องหวั่นไหว และเกิดความหวั่นเกรงขึ้นมา กระทั่งรู้สึกหวาดกลัวอยู่บ้าง

สิ่งนี้สำหรับผู้ที่มิมีปณิธานต้องการครอบครองตำแหน่งราชันเซียนแล้ว มันคือความอัปยศอย่างหนึ่ง